

Reflecții coranice

Înțelegerea obiectivelor versetelor
coranice

AMR KHALED

Partea a 2/3

Cuprins

Sura Yunus (Iona)
Sura Hud
Sura Yusuf (Iosif)
Sura Ar-Ra'd (Sura Tunetului)
Sura Ibrahim (Avraam)
Sura Al-Hijr (Regiunea locuită de neamul Themud)
Sura An-Nehl (Albinele)
Sura Al-Isra' (Călătoria nocturnă)
Sura Al-Kehf (Peștera)
Sura Meryem (AS)(Maria)
Sura Ta-Ha
Sura Al-Enbiya' (Profeții)
Sura Al-Hajj (Pelerinajul)
Sura Al-Mu'minun (Dreptcredincioșii)
Sura An-Nur (Lumina)
Sura Al-Furqan (Criteriul)
Sura Aș-Șu'ara (Poetii)
Sura An-Neml (Furnicile)
Sura Al-Qasas (Poveștile)

Sura Yunus (Iona)

Sura Yunus este o sură mekkană. Ea a fost revelată după sura Al-Isra', iar în Coran ea este poziționată după sura At-Teube. Această sură este alcătuită din 109 versete.

Obiectivul surei

Obiectivul acestei surei constă în manifestarea credinței în legea divină. Omar ibn Al-Khattab (RA) a relatat următoarele: „Într-una din zile, în timp ce stăteam cu Trimisul lui Allah (SAWS) a apărut un om cu veșminte de un alb imaculat și cu un păr extraordinar de negru și, pe care nu se vedea nici o urmă de călătorie și nici unul dintre noi nu-l cunoștea. Acesta s-a așezat lângă Profet (SAWS) astfel încât genunchii lui au atins genunchii Profetului, apoi și-a pus palmele pe coapsele lui și-a spus: „O, Muhammed, vorbește-mi despre Islam!” Profetul Muhammed (SAWS) a spus: „Islamul înseamnă să mărturisești că nu există alt dumnezeu în afară de Allah și că Muhammed este Trimisul lui Allah, să împlinești rugăciunea obligatorie de cinci ori pe zi (As-Salat), să plătești Dania (Az-Zekat), să postești în luna Ramadan și să împlinești pelerinajul la Casa lui Allah (la Mekke), dacă ai posibilitate.” ”. Bărbatul a spus: „Ai vorbit adevărat.” Omar ibn Al-Khattab a spus: „Ne-am mirat de faptul că acel bărbat punea întrebările și apoi tot el aproba.” Bărbatul a spus: „Vorbește-mi despre Iman (credință)!” Nobilul Profet (SAWS) a spus: „Credința înseamnă să crezi în Allah Preaînaltul, în îngerii Lui, în Cărțile Lui, în trimișii Lui, în Ziua Judecării și să crezi în Destinul (bun și rău).”¹ Astfel, sura se ocupă de acest ultim stâlp dintre stâlpii de bază ai credinței.

Întrebări și neclarități:

Sura Yunus se ocupă de o dilemă cu care se confruntă mulți oameni în zilele noastre și care poate fi ilustrată prin următoarele întrebări:

- Este omul impulsivat în viață sau i se acordă libera voință?
- De ce Allah (SWT) îl călăuzește pe un om spre calea cea dreaptă și nu pe altul?
- De ce Allah (SWT) îl protejează și îl salvează pe un individ și nu pe altul?
- Cum se întâmplă că, Creatorul nostru, care știe foarte bine ceea ce facem, ne face să trecem prin împrejurări hotărâte de El și, apoi ne judecă în conformitate cu acestea în Ziua Judecării?
- Dacă Allah (SWT) a predestinat deja ca unii oameni să trăiască o viață plină de devotament, atunci de ce suntem încurajați să-L adorăm? Unii oameni răspund întotdeauna cu toată comoditatea: „Atunci când Allah vrea, vrem și noi”, atunci când sunt întrebați de ce nu împlinesc rugăciunea.
- Dacă Allah (SWT) ne-a predestinat deja că vom fi locuitori ai Gennetului (Raiului) sau ai Iadului, atunci de ce trebuie să muncim, din moment ce orice am face, aceasta nu va schimba situația noastră viitoare!

¹ Hadith autentic relatat de Muslim

Această sură îl învață pe cititorul Coranului cum să dezmințim afirmațiile unei asemenea nedumeriri și cum să liniștească propria lui/ei persoană. De exemplu, unii oameni sunt atât de influențați de îndoieli încât își imaginează că Allah (SWT) este nedrept atunci când predestinează ca o persoană sau altă să fie un locuitor al Iadului (căutam adăpost la Allah pentru a nu fi dintre locuitorii Iadului).

Înainte de a încerca să dezmințim astfel de suspiciuni și incertitudini, ar trebui să dăm un răspuns la următoarea întrebare: „Cum îl descri pe unul care îl forțează pe un altul să facă ceva, iar apoi îl pedepsește pentru ceea ce a făcut?”. O astfel de persoană este categoric nedreaptă și răutăcioasă. Allah (SWT), cu siguranță, este departe de a fi astfel. Așadar, această sură vine pentru a dezminți toate aceste falsități într-un mod fără precedent.

Cel Înțelept nu se cîntește

Atunci când luăm în considerare atributele lui Allah (SWT) devine foarte clar faptul că întrebarea pe care am adresat-o mai devreme este foarte nepotrivită, din moment ce Cel Înțelept nu poate fi nedrept și nici nu poate urmări vreodată frivolitatea (neseriozitatea).

Faptele lui Allah (SWT), evidente în tot ceea ce ne înconjoară în administrarea universului, demonstrează Înțelepciunea lui Allah și compasiunea Sa față de creațiile Sale, deoarece ele nu sunt cu siguranță faptele unui monarh nedrept, care îi forțează pe oamenii neajutorați să comită fapte împotriva voinței lor.

Într-adevăr, faptele Sale se revarsă cu Înțelepciune și Maiestate.

Sura consolidează această noțiune cu grație, deoarece ea accentuează importanța meditării asupra universului și asupra Înțelepciunii Creatorului lui, astfel iluminând Cunoașterea Sa supremă și rânduiala Sa înțeleaptă. Această sură va clarifica faptul că tot ceea ce este în acest univers este un rezultat direct al acestei înțelepciuni. Deci, neseriozitatea nu poate fi niciodată un atribut al lui Allah (SWT), așa că ai încredere în El.

Cartea plină de Înțelepciune

Ideile la care ne-am referit mai sus sunt clarificate încă de la începutul sursei. Allah (SWT) spune: „... **Acestea sunt versetele Cărții pline de Înțelepciune!**” (Coran 10:1). Așa cum știm, Coranul are multe atribute, dar cel de „(Cartea)Înțeleaptă” este folosit aici dintr-un anumit motiv și, anume ca noi să realizăm înțelepciunea imensă și planificarea de maestru care se află în spatele destinului lui Allah și a voinței Sale.

În cel de-al doilea verset Allah (SWT) spune: „**Le este oamenilor de mirare că Noi am revelat unui bărbat dintre ei: „Să-i previi pe oameni și să-i bine vestești pe cei care cred că ei vor avea loc meritat la Domnul lor!”? Cei necredincioși zic: „Acesta este un vrăjitor vădit!”**” (Coran 10:2). Versetul se adresează aceluia care se miră de faptul că mesajul lui Allah (SWT) a fost revelat profetului Muhammed (SAWS) dintre toți oamenii. Allah (SWT) revelează mesajul Său cui dorește El, și există o intuiție deosebită

în spatele fiecărei alegeri pe care Allah (SWT) o face. El alege pe cel căruia îi trimite mesajul Său plin de înțelepciune: „...**Însă Allah știe mai bine cui trimite mesajul Său.**” (Coran 6:124)

„Apoi s-a înălțat pe Tron” (Coran 10:3)

Versetele se îndreaptă spre dominarea de către Allah (SWT) a universului pentru a ne face pe noi să observăm atributele Sale într-un mod care respinge toate afirmațiile false. În această privință Allah (SWT) spune: **„Domnul vostru este Allah Care a creat cerurile și pământul în șase zile, apoi s-a înălțat pe Tron. El orânduiește toate lucrurile și nu este mijlocitor în (Ziua de Apoi) decât cu voia Lui. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! Adorați-L pe El, așadar! Voi nu chibzuiți?”** (Coran 10:3).

„Apoi s-a înălțat pe Tron” amintește peste tot în sură de scoaterea în relief a înțelepciunii lui Allah și a deosebitei Sale organizări. Încă o dată, neseriozitatea nu se potrivește niciodată cu imensa înțelepciune a lui Allah. Deci, nu este logic că El i-ar forța nedrept pe oameni să păcătuiască pentru a corespunde propriului Său plan; predestinarea Lui a acestora pentru ca ei să fie dintre locuitorii Iadului.

Adevărat este titlul său

În următorul verset în care Allah (SWT) spune: **„La El este întoarcerea voastră, a tuturor, făgăduința lui Allah (ce se va împlini) cu adevărat! ... ”** (Coran 10:4), „adevărat” sau „adevăr” este opusul coincidenței și zădărniceii (superficialității). Din acest motiv se repetă în această sură, al cărui subiect important este credința în soartă și destin, de 23 de ori; cel mai mare număr al aparițiilor în Coran. Cuvântul apare de 23 de ori într-o sură cu 109 versete. În sura Al-’Imran cu 200 de versete - o sură lungă, același cuvânt apare doar de 13 ori. Într-adevăr, o diferență enormă! Repetițiile sunt în comparație cu ideea principală a surei Yunus: supunerea față de soarta și destinul lui Allah. Oricine este bănuitor în legătură cu aceasta ar trebui să reflecte asupra creației lui Allah și asupra impecabilei conduceri a universului.

Versetul precedent continuă să clarifice faptul că pedeapsa este un rezultat direct al blasfemiei, despre care Allah (SWT) spune: **La El este întoarcerea voastră, a tuturor, făgăduința lui Allah (ce se va împlini) cu adevărat! El este Cel care face prima oară făptura, apoi o face din nou, pentru a-i răsplăti cu dreptate pe cei care cred și săvârșesc fapte bune. Cât despre cei care nu cred, ei vor avea parte de o băutură din apă clocotită și de pedeapsă dureroasă, pentru că nu au crezut.”** (Coran 10:4).

Nu le-a făcut Allah pe acestea decât cu (un scop) adevărat

Următorul verset ne atrage atenția asupra creației lui Allah și a conducerii universului. Allah (SWT) spune:

„El este Cel Care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare și Luna ca o lumină și El a orânduit treptele, pentru ca voi să cunoașteți numărul anilor și socotirea (vremii).

Nu le-a făcut Allah pe acestea decât cu (un scop) adevărat. El deslușește semnele pentru oamenii care pricep.”

„În succederea nopții și zilei și în cele pe care Allah le-a făcut în ceruri și pe pământ sunt semne pentru oamenii care au frică (de Allah)” (Coran 10:5-6)

Versetul precedent ne determină să medităm asupra schimbării de către Allah a zilei și a nopții. Numai Allah este capabil de o asemenea conducere perfectă. Cel care conduce toate aceste treburi este departe de a fi neserios și, El nu i-ar forța niciodată pe oameni să intre în focul Iadului în mod nejustificat.

Cine pune asemenea întrebări?

Versetul șapte specifică care tipuri de oameni posedă astfel de credințe bolnave. Allah (SWT) spune: **„Cei care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi și sunt mulțumiți de viața lumească și se simt în siguranță în ea, precum și aceia care sunt nepăsători față de semnele Noastre. Aceștia vor avea ca sălaş Focul, pentru ceea ce ei au agonisit.” (Coran 10:7-8).**

Versetul indică aici o observație foarte importantă care încheie sura. Numai oamenii lipsiți de evlavie și cei rătăciți pun astfel de întrebări referitoare la Înțelepciunea lui Allah. Oamenii evlavioși niciodată nu vor spune că Allah i-a forțat să se supună Lui. Versetul specifică, de asemenea, cauza care se află spatele mizeriei acestor oameni. Cauza o reprezintă nepăsarea lor față de minunile lui Allah (SWT) și incapacitatea lor de a pricepe înțelepciunea extraordinară a lui Allah care este evidentă în creația Sa.

Înțelepciunea lui Allah în toate faptele Sale

Versetele continuă să confirme ideea că joaca nu poate fi niciodată un atribut al lui Allah (SWT), deoarece faptele Sale indică numai înțelepciune. Allah (SWT) spune: **„Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din cer și de pe pământ și cine este stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel Care orânduiește toate lucrurile?” Vor răspunde ei: „Allah!” Atunci spune: „Oare nu vă este vouă frică?” ” (Coran 10:31).** Atunci de ce sunt suspicioși? Allah (SWT) spune: **„Oare nu vă este vouă frică?” (Coran 10:31).** Așa că remarcă întotdeauna granițele lui Allah în ceea ce spui.

Din nou dăm de cuvintele **„Cel Adevărat”** și **„se adeverește”** în următorul verset pentru a liniști inimile noastre, deoarece Allah (SWT) spune: **„Acesta este Allah, Domnul vostru Cel Adevărat! Și ce se află dincolo de Adevăr decât numai rătăcirea? Și cum de puteți voi fi îndepărtați? Așa se adeverește cuvântul Domnului tău împotriva acelor care sunt nelegiuți că într-adevăr ei nu vor crede.” (Coran 10: 32-33).**

Apoi urmează aceste versete, în care Allah (SWT) spune: **„Spune: „Oare se află printre asociații voștri cineva care să vă călăuzească spre Adevăr?” Spune: „Allah călăuzește spre Adevăr!” Și oare cel care călăuzește spre Adevăr este mai vrednic să fie urmat sau cel care nu călăuzește, decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?” (Coran 10:35).**

Mă întreb cu adevărat cum, aceștia care sunt suspicioși în legătură cu creația lui Allah, pot să gândească astfel de lucruri. Cum pot ei să nu se supună voinței lui Allah, în timp ce ei trăiesc în universul Lui. Creatorul cerurilor și pământului face următoarea promisiune: **„Și ei îți cer ție deslușire: „Acest lucru este adevărat?” Spune: „Da!” (Jur) pe Domnul meu, acest lucru este adevărat! Și voi nu-l veți putea împiedica!” (Coran 10:53).** După aceasta Allah (SWT) spune: **„Într-adevăr, ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ! Într-adevăr, făgăduința lui Allah este de netăgăduit! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu!” (Coran 10:55).** Astfel, un număr mare de versete întăresc aceeași idee, focalizându-se în special pe inimă pentru a îndepărta orice urmă de suspiciune.

Faptele noastre sunt cauza

Deoarece versetele se concentrează asupra calităților cum ar fi: adevărul, înțelepciunea și conducerea înțeleaptă, ele pavează drumul pentru faptul că ceea ce li se întâmplă oamenilor este tocmai rezultatul faptelor și acțiunilor lor.

Tortura și nenorocirea nu-i lovește niciodată pe oameni, cu excepția cazului în care ei devin nedrepti. Allah (SWT) spune: **„Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum vizibil.” (Coran 44:10).** Oamenii sunt responsabili în mod direct de ceea ce li se întâmplă. Ei nu ar trebui să-l acuze pe Allah (SWT) că este nedrept cu ei, atunci când îi lovește o nenorocire. Din contră, ei ar trebui să-și ia din nou în considerare propriile lor fapte, deoarece Allah (SWT) spune: **„Pentru El sunt egali acela dintre voi care ține ascuns cuvântul Său și acela care îl rostește cu glas tare, acela care stă ascuns în timpul nopții și acela care se arată în ziua mare.” (Coran 13:10).** Ei au fost condamnați numai atunci când corupția și nedreptatea lor a devenit evidentă.

Multe alte versete se concentrează asupra aceleiași idei, deoarece Allah (SWT) spune: **„Cei care agonisesc fapte rele vor avea parte de răsplată rea, pe măsura lor, și îi va acoperi umilința și nu vor avea ei apărător de Allah...” (Coran 10:27),** **„Acolo va cerca fiecare suflet (urmările) celor săvârșite mai înainte...” (Coran 10:30),** **„Așa se adeverește cuvântul Domnului tău împotriva acelor care sunt nelegiuți că într-adevăr ei nu vor crede!” (Coran 10:33).**

Pe de altă parte, versetele indică faptul că răsplata lui Allah (SWT) nu este acordată la întâmplare. Mai degrabă, ea este acordată acelor care o merită cum trebuie. Allah (SWT) spune: **„Cei care fac bine vor avea parte de cea mai bună (răsplată), și încă mai mult,...” (Coran 10:26).**

Allah îi cunoaște cel mai bine pe cei care-L adoră

Sura se îndreaptă apoi spre un concept nou și introduce o întrebare neașteptată; cum te miri tu de destinul lui Allah (SWT), în timp ce atitudinea ta și faptele tale față de destin sunt chiar mai ciudate? Citește următorul verset, în care Allah (SWT) spune: **„Atunci**

când pe om îl lovește o nenorocire, el ne cheamă pe Noi, de este el culcat pe o parte, așezat jos sau în picioare. Dar după ce l-am scăpat de nenorocire, el merge mai departe, ca și cum nici nu Ne-ar fi chemat pentru nenorocirea care l-a lovit...” (Coran 10:12).

Acest verset descrie două scene diferite într-un mod deosebit de minunat; imaginea unui om pe care l-a lovit o nenorocire și care Îl cheamă pe Allah (SWT) tot timpul, în timp ce el stă întins pe o parte, așezat sau în picioare. Această imagine implică o mișcare lentă spre partea omului care Îl cheamă pe Allah (SWT). Cu toate acestea, o dată ce criza (nenorocirea) a luat sfârșit omul, nehibzuit, își schimbă atitudinea **„el merge mai departe”**, lăsându-se în voia vieții și uitând de Creatorul său. El merge mai departe fără să se gândească la Allah (SWT), la binecuvântarea Lui și, chiar fără să mediteze la nenorocirea prin care a trecut. În următorul verset Allah (SWT) spune: **„Și când le-am dat Noi oamenilor să guste îndurare, după o nenorocire care i-a lovit, iată că ei au avut pricină împotriva versetelor Noastre; Spune: „Allah este și mai priceput...”” (Coran 10:21).**

Acest verset explică cum are loc soarta și destinul. Dacă cineva se miră de soarta lui Allah, Allah (SWT) știe cine Îi va mulțumi și cine nu. Următorul verset urmează pentru a detalia mai mult și în care Allah (SWT) spune: **„El este Cel Care vă ajută să umblați pe uscat și pe mare. Dar când sunt ei în corăbii, mânate de vânturi prielnice, bucurându-se de ele...” (Coran 10:22).** Trebuie să ne oprim aici în mijlocul versetului pentru a medita la faptul cum inima omului este totdeauna atât de deschisă și de iubitoare a Creatorului său în momente grele. Însă, o dată ce nenorocirea dispare, aceeași inimă se întoarce pentru a deveni nerecunoscătoare față de Creatorul ei.

Ce s-a întâmplat apoi, când **„vântul bun”** și fericirea a luat sfârșit? Allah (SWT) spune: **„... asupra lor se abate vânt violent și se năpustesc peste ei talazuri din toate părțile și își închipuie că sunt ei cuprinși, atunci Îl cheamă ei (numai) pe Allah, cu credință în religia Lui: „De ne vei mântui de aceasta, vom fi noi printre aceia care Îți aduc mulțumire!” ” (Coran 10:22).**

Ceea ce are loc în apă este foarte asemănător cu ceea ce se întâmplă de fapt în marea schimbătoare a vieții. Cum se vor comporta pasagerii corabiei după ce fuseseră salvați? Răspunsul îl găsim în următorul verset, în care Allah (SWT) spune: **„Și după ce i-a mântuit El, iată-i pe ei cum se poartă siluitori pe pământ, fără dreptate...” (Coran 10:23).** Acesta este vârful contradicției și devierii de la adevăr, deoarece Allah (SWT) este Atotputernic și El spune: **„O, oameni! (Să știți că) siluirea voastră este împotriva sufletelor voastre! Însă aceasta este o plăcere (trecătoare) a vieții pământești, pentru că apoi întoarcerea voastră va fi la Noi și atunci vă vom vesti Noi ceea ce ați făcut.” (Coran 10:23).**

Care este legătura dintre acest exemplu și scopul surei? Acest verset îi cere cititorului să nu se întrebe în legătură cu destinul hotărât de Allah (SWT), din moment ce El știe deja cine Îi va mulțumi și se va căi după ce fusese salvat din calamitate și, cine se va întoarce la păcate din nou.

Mesajele destinului

Uneori, soarta și destinul se întâmplă, deoarece Allah (SWT) știe cum se va comporta o persoană după ce va fi scăpată de nenorocire. Înainte de confruntarea cu adevărate nenorociri, toți trecem prin situații care demonstrează atitudinile noastre atunci când nenorocirea s-a sfârșit. Cineva poate suferi probleme minore și face dua' (se roagă) la Allah (SWT) pentru a fi salvat. Cu toate acestea, Allah (SWT) îl poate chinui, deoarece El știe cum se va comporta acea persoană, dacă Allah îl salvează ca de obicei.

Soarta și destinul sunt rezultate precise ale Înțelepciunii lui Allah. Putem înțelege această înțelepciune, dar în unele cazuri este mai presus de înțelegerea noastră. Ceea ce este cu adevărat important este faptul că nu trebuie niciodată să-l suspectăm. Trebuie să declarăm absoluta noastră supunere față de Allah (SWT) și să avem încredere în El. Trebuie să credem că El este Cel Înțelept și Cel Atoateștiutor, Care nu este niciodată Nedrept.

Profeții și încrederea lor în Allah (SWT)

În această sură s-a făcut referire la poveștile profetilor pentru a demonstra măsura în care ei își pun încrederea în Allah (SWT) în timpul misiunilor lor, în calitate de trimiși ai lui Allah către popoarele lor; de exemplu Nuh (Noe) și Musa (Moise) (AS). În această privință, Allah (SWT) spune: **„Istorisește-le lor povestea lui Noe, când el a zis neamului său: „O, neam al meu! Dacă vă este prea grea șederea mea (printre voi) și pomenirea de către mine a semnelor lui Allah, atunci să știți că eu în Allah mă încred!””** (Coran 10:71).

Allah (SWT) spune în legătură cu Musa (AS): **„Și a zis Moise: „O, neam al meu! Dacă voi credeți în Allah, încredeți-vă în El, dacă sunteți supuși (Lui)!” Și au răspuns ei: „În Allah ne încredem! Doamne, nu ne face pe noi (țintă a) urgisirii neamului de nelegiuți!””** (Coran 10:84-85)

Faraonul și neamul lui Yunus (AS) (Iona)

Spre sfârșitul surii, două povești sunt folosite pentru a clarifica ceea ce a fost menționat, povestea Faraonului și cea a neamului lui Yunus (AS) (Iona). După ce înțelepciunea și impecabila rânduială a lui Allah (SWT) sunt demonstrate cu exactitate, două exemple sunt prezentate. Primul exemplu este cel al Faraonului, care a negat minunile și avertizările lui Allah. Cel de-al doilea exemplu este cel al neamului lui Yunus (AS) „Iona”, care a negat existența lui Allah de la început.

În cele două exemple, ambii profeti, Musa și Yunus (AS), s-au dus la mare, lăsându-i în urmă pe oamenii din neamul lor care nu au crezut în trimișii lui Allah, până ce au fost chinuiți. Ceea ce s-a întâmplat, de fapt este că, în timp ce oamenii din neamul lui Yunus au fost salvați, cei din neamul lui Faraon au fost înecați. Allah (SWT) spune: **„Noi i-am**

trecut pe fiii lui Israel prin mare. Și i-au urmărit pe ei Faraon și oștenii săi ca să-i prigonească și să-i nimicească. Iar când l-a ajuns pe el înecul a zis: „Eu cred că nu este un alt Dumnezeu în afară de acela în care cred fiii lui Israel și eu sunt (acum) printre cei supuși!” (Coran 10:90). Aici, când el afirmă că este un credincios, răspunsul la această afirmație este în versetul: **„(A zis Allah): „Acuma?!” după ce mai înainte te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?!” (Coran 10:91).**

Povestea oamenilor din neamul lui Yunus (AS) este asemănătoare cu cea a Faraonului. Singura diferență este aceea că, ei au fost salvați la sfârșit, deoarece Allah (SWT) spune: **„Și nu a fost nici o cetate căreia credința să-i fi fost de folos, (când i-a venit pedeapsa), în afară de cetatea neamului lui Iona, care, după ce a crezut, i-a mântuit (pe locuitorii ei) de pedeapsa rușinii în viața lumească și le-am dat Noi lor bucurie până la un timp.” (Coran 10:98).**

Tortura lui Allah i-a lovit pe ei, dar credința lor ulterioară i-a salvat de la nenorocire. Care este diferența dintre Faraon și oamenii din neamul lui Yunus (AS)? Ambele neamuri au mărturisit spre sfârșit că ei au crezut. Mai mult, trimișii ambelor neamuri i-au părăsit pe ei, atunci când ei au refuzat să creadă. Atunci, de ce, Allah (SWT) l-a nimicit pe Faraon și i-a salvat pe oamenii din neamul lui Israel? Poate fi Allah (SWT) nedrept sau să fie de partea oamenilor din neamul lui Yunus? Este, într-adevăr, un exemplu minunat care arată cum are loc soarta și destinul.

„Oare nu le știe El pe cele pe care le-a creat...?” (Coran 67: 14)

Allah (SWT) știe cel mai bine ceea ce se află în inimile noastre. Dacă Faraon ar fi fost salvat, el s-ar fi întors la starea lui inițială a necredinței, în timp ce oamenii din neamul lui Yunus au fost salvați de către Allah (SWT), deoarece El știa că aceștia vor fi adevărați credincioși urmând calea cea dreaptă. Din acest motiv Allah (SWT) l-a nimicit pe Faraon și i-a salvat pe cei din neamul lui Yunus (AS).

Acest lucru este demonstrat în ceea ce poate fi tradus ca: **„ (A zis Allah): „Acuma?!” După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?!” (Coran 10:91).** Aceasta înseamnă că Faraonului i s-au dat multe oportunități pentru a se căi. Cu toate acestea, el a fost întotdeauna un răufăcător, el întotdeauna s-a întors la faptele sale rele și la corupția sa. El a văzut chiar miracolul despărțirii mării în două părți pentru ca credincioșii să o poată traversa și, în loc să mediteze asupra acestui miracol deosebit, el i-a urmărit pe credincioși orbește până când el însuși s-a înecat.

De fapt, în loc să reflecteze asupra implicațiilor acestui miracol, el i-a urmărit pe credincioși nu din cauza credinței în Allah (SWT), ci mai degrabă din cauza fricii de a fi nimicit.

Pe de altă parte, Allah (SWT) știa despre sinceritatea oamenilor din neamul lui Yunus (AS) și pentru că El este Cel Îndurător, i-a salvat pe ei și le-a dat lor încă o șansă. Ei au demonstrat, într-adevăr, că ei meritaseră acea șansă rămânând adevărați credincioși după ce fuseseră salvați. Allah (SWT) spune: **„Și nu a fost nici o cetate căreia credința să-i fi fost de folos, (când i-a venit pedeapsa), în afară de cetatea neamului lui Iona, care după ce a crezut, i-a mântuit (pe locuitorii ei) de pedeapsa rușinii în viața lumească și le-am dat Noi lor bucurie până la un timp.” (Coran 10:98).** Ei au rămas ascultători

față de Allah (SWT) și, în consecință, s-au bucurat de binecuvântările Lui pe parcursul vieții lor. Ei fuseseră câștigători și din acest motiv sura a fost numită după numele profetului lor.

De ce sura a fost intitulată „Yunus”

Numele profetului Yunus este menționat o singură dată în sura care-i poartă numele, în timp ce este menționat mai mult decât o dată în multe alte sure ale Coranului. Interesant, în această sură s-a făcut referire numai la oamenii din neamul său și nu la el. El îi părăsise și era deja în burta balanei când aceștia au devenit credincioși.

Sura a fost intitulată „Yunus” pentru ca oamenii din neamul lui Yunus (AS) să rămână o mărturie a Înțelepciunii lui Allah (SWT). De asemenea, întărește faptul că, faptele omului joacă un rol important în ceea ce i se întâmplă lui. După căință, oamenii din neamul lui Yunus și-au menținut evlavia, în ciuda absenței profetului lor. Astfel, povestea lor indică faptul că Înțelepciunea lui Allah (SWT) în salvarea lor a fost bine fondată, deoarece Allah (SWT) spune: **„Allah este de ajuns ca martor între Noi și între voi...” (Coran 10:29).**

Te poți întreba de ce Allah (SWT) nu i-a dat Faraonului aceeași șansă, devreme ce se poate să se fi căit și el în acea situație. Răspunsul îl găsim în versetele 22 și 23, care te va întreba dacă ai citit măcar sura sau dacă crezi în Înțelepciunea lui Allah. Ei bine, Allah (SWT) îl cunoaște cel mai bine pe Faraon. Mai mult, soarta și destinul se bazează pe Marea Sa Înțelepciune și nu sunt niciodată întâmplătoare. Tu poți sau nu poți înțelege Înțelepciunea lui Allah (SWT), dar să fii convins că Allah (SWT) este Cel Înțelept și Cel Atoateștiutor, Care nu este niciodată Nedrept, așa că încrede-te în El.

Sura se sfârșește cu o lecție realistă care include trei porunci referitoare la credința în soartă și destin; predă-te lui Allah (SWT), să nu recurgi la nimeni în afară de El și, în final, încrede-te în El. Allah (SWT) spune: **„Și (mi s-a zis mie): „Ridică-ți fața către religia adevărată și nu fi dintre idolatri!” Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este de folos și nici spre stricăciune, căci de vei face (aceasta), vei fi (tu) dintre cei nelegiuți!” (Coran 10: 105-106).**

Orice se întâmplă, credința ta în soartă și destin nu trebuie niciodată să șovăiască. Mai mult, să crezi că ceea ce Allah (SWT) ți-a destinat se datorează Îndurării Sale și este pentru binele tău. Allah (SWT) spune: **„Și dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi că) nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este Iertător și Îndurător.” (Coran 10:107).** Deci, supune-te soartei și destinului stabilit de către Allah (SWT) pentru a fi ferit în această viață și în Viața de Apoi.

Sura Hud

Sura Hud este alcătuită din 123 de versete și a fost revelată în Mekke după sura Yunus, iar în Coran ea este poziționată tot după această sură.

Trei sure consecutive care poartă numele profetilor

Există mai multe sure în Coran, care sunt intitulate după numele profetilor, unele dintre ele sunt cele trei sure consecutive Yunus, Huh și Yusuf. Aceste sure sunt unite după mai multe asemănări. Ele au fost primele sure din Coran menite să fie intitulate după numele profetilor. Ele au fost revelate în aceeași succesiune pe care o vei găsi în Coran. Mai mult, ele au fost revelate în aceeași perioadă mekkană, care s-a caracterizat prin înmulțirea pericolelor care îi amenințau pe musulmani și pe profeti.

Este important aici de menționat faptul că există o regulă coranică în nararea poveștilor profetilor. Când numele unui profet este folosit ca titlu pentru o sură, obiectivul surei este întotdeauna legat de povestea acelui profet, ca în exemplul surei Yunus (AS), al cărui obiectiv principal a fost supunerea față de Înțelepciunea lui Allah (SWT) în credință.

O altă regulă coranică, care-l face pe om să simtă splendoarea acestei Cărți și măreția ei, este aceea că fiecare poveste despre profetii lui Allah (SWT) se sfârșește cu un verset sau cu grup de versete care clarifică morala ce se află în spatele acestei povești. Dacă cineva dorește să știe mesajul divin pe care-l poartă orice sură, atunci este de ajuns să citească ultimul rând din acea sură. Este o regulă splendidă, care este repetată într-un mod minunat în Coran.

Cutremure de pământ ale încercărilor (necazurilor)

Această sură a fost revelată după zece ani de propăvăduire a Profetului (SAWS), în timpul celor mai întunecate și mai grele perioade din viața sa. Musulmanii erau asupriți în Mekke, și astfel, Profetul le-a dat permisiunea companionilor săi să migreze în Al-Habeșe (Etiopia). Alți companionii, care au fost lăsați în Mekke, au rămas pentru a îndura diverse tipuri de torturi.

În ceea ce privește Trimisul lui Allah (SAWS), starea lui nu era mai bună decât starea companionilor săi. Unchiul și protectorul său, Abu Talib, precum și soția sa, Khadige bint Khuweilid, care obișnuia să-l consoleze, au murit amândoi. Mai mult, când Profetul s-a dus la "At-Taif" pentru a-i chema pe oameni la Islam, aceștia l-au respins și-au aruncat, cu asprime, cu pietre în el. În același timp, oameni adiționali din Mekke au încetat să se mai convertească la Islam și toate triburile au refuzat să-l sprijine pe Profet (SAWS) sau să accepte această religie.

Cât de asemănătoare este ziua de azi cu cea de ieri

Împrejurările prin care a trecut Profetul (SAWS) și cei care l-au urmat au fost severe și se aseamănă foarte mult cu greutățile cu care se confruntă astăzi Islamul și musulmanii. Radiația acestei sure este folositoare tinerilor religioși. Deschide-ți-vă mințile și inimile pentru a înțelege scopul lui Allah (SWT) din această sură.

Când oamenii trăiesc sub presiune (sunt constrânși), exact ca companionii Profetului (SAWS), sau asemănător cu ceea ce ne confruntăm în zilele noastre, ei ar trebui să se prăbușească în una din următoarele probleme:

1. Pierderea speranței, a voinței și discontinuitatea eforturilor față de reforma și munca islamică.
2. Nesăbuirea (imprudența) și recurgerea la violență sau la alte fapte nechibzuite pentru a impune schimbarea.
3. Încrederea în dușmani, aruncându-se ei înșiși în brațele lor, supunându-se în întregime lor și trăind în umbra lor.

Observi astfel de probleme asemănătoare în societatea noastră? Care este soluția? Ce le spune această sură unor asemenea oameni?

Obiectivul surei Hud este echilibrul

Această sură se ocupă de aceste fenomene periculoase într-un verset pivot care se adresează sentimentelor musulmanilor religioși, care suferă pentru nedreptatea ce i se aplică Islamului. Se adresează, de asemenea, acelor tineri care-și iubesc religia și care sunt entuziasmați să facă ceva pentru a sprijini Islamul. Allah (SWT) spune: **“Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit, laolaltă cu aceia care s-au căit împreună cu tine! Și nu treceți peste limite, fiindcă El este Cel Care Vede bine ceea ce faceți! Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuiți, ca să nu vă atingă Focul! Voi nu aveți alți aliați afară de Allah și apoi voi nu veți fi ajutați (dacă ceri ajutor pentru aceia care au săvârșit nedreptăți).” (Coran 11:112-113).**

Aceste două versete urmează spre sfârșitul surei, după ce toate poveștile profeților au fost menționate, pentru a ne da trei porunci:

Rezistență: **“Deci rămâi pe calea cea dreaptă”**, înseamnă să continui și să persisti în chemarea ta la Islam cu răbdare. Niciodată să nu-ți pierzi speranța, dacă te confrunți cu dificultăți. Dreptatea se ocupă de primul fel de probleme, pe care le-am menționat și care este pierderea speranței și a voinței.

Evitarea încălcării (depășirii limitelor): **“Și nu treceți peste limite”**. Aceasta este expresia coranică a nechibzuirii și a recurgerii la violență.

Evitarea înclinării: **“Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuiți”**. Această expresie este expresia oficială în Coran referitoare la înclinarea către dușmani, prin considerarea lor drept aliați sau prieteni. De asemenea, se referă și la supunerea totală față de alte culturi și la oarba imitare, care conduce orice persoană la pierderea identității și al simțului de apartenență la modul de viață islamic.

Aceste trei învățături reprezintă tratamentul pentru trei probleme de care suferă oamenii atunci când se confruntă cu crize, cu înfrângeri și cu împrejurări întunecate. Unui musulman i se cere să se comporte cu moderație, atunci când se confruntă cu orice criză sau problemă. Un musulman nu ar trebui să încalce limitele sau să săvârșească vreo faptă nechibzuită sau să încline către inamicii săi. Această comportare echilibrată poate fi

obținută prin rezistență, exact așa cum a poruncit Allah (SWT) și prin continuarea înaintării pe calea Islamului, indiferent de circumstanțe. Acest lucru se poate întâmpla îmbunătățind societatea ta, oferind bunuri celui sărac și nevoiaș și, străduindu-te să reușești în viața ta practică.

Porunca **“Deci rămâi pe calea cea dreaptă”** reprezintă moderația Islamului și modul lui echilibrat de a manevra problemele legate de viață.

Această sură se ocupă de situația pe care o trăim noi în zilele noastre. Este, de fapt, o dovadă a validității Islamului, în schimbarea oricărui loc și timp. Ca tare, acest verset pare că ne spune “nu depășiți limitele, nu înclinați (către dușmani) și mergeți drept”. Mesajul acestei sure către toți musulmanii din orice loc și timp este acela de a fi răbdători, de a continua reforma cu echilibru și moderație.

Începutul surei – O Carte ale cărei versete sunt bine întocmite

Sura începe cu ceea ce poate fi tradus ca: **“Alif, Lam, Ra (Acestea sunt numele literelor alfabetului arab și numai Allah le știe înțelesul). Aceasta este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de un Înțelept Bineștiutor.” (Coran 11:1).**

Un detaliu interesant, cu privire la legătura dintre Coran și sură, este acela că sura precedentă și anume sura Yunus începe cu cuvântul Înțelept astfel: **“În numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător. Alif. Lam. Ra. Acestea sunt versetele Cărții pline de Înțelepciune.” (Coran 10:1).**

Cele două sure încep cu aceste cuvinte înțelepte. Cu toate acestea, care este diferența dintre cele două?

Sura Yunus se concentrează asupra Înțelepciunii lui Allah (SWT) în orânduirea Lui a problemelor și în deciziile Lui asupra credinței, în timp ce sura Hud se referă la Înțelepciunea lui Allah în Cartea Sa și în versetele ei, concentrându-se asupra înțelepciunii credinciosului în manevrarea realității sale grele cu ajutorul versetelor (semnelor) lui Allah Cel Înțelept.

Insistența unei propăvăduiri (D’awah) echilibrate

Al doilea verset exprimă clar sensul persistenței în chemarea la calea Islamului într-o manieră echilibrată, deoarece Allah (SWT) spune: **“Nu-L adorați decât pe Allah! Iar Eu sunt (trimis) pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine.” (Coran 11:2).**

Apoi, versetele continuă să arate cum dușmanii nu crezuseră în Profet (SAWS), pentru ca cititorul Coranului să poată trăi într-o atmosferă asemănătoare cu cea a revelației acestei sure. Allah (SWT) spune: **“Ei își închid piepturile, pentru a se ascunde de El.” (Coran 11:5).**

În mijlocul acestor versete urmează cel de-al șaptelea verset cu un înțeles interesant. Allah (SWT) spune: **“El este Cel Care a creat cerurile și pământul în șase zile...” (Coran 11:7).** Care este legătura dintre crearea cerurilor și a pământului și atmosfera acestei sure? Progresul treptat este o regulă cosmică în universul lui Allah (SWT). Din acest motiv, și Allah știe mai bine, El a creat cerurile și pământul în șase zile.

Cu toate că, El este capabil să facă asta într-o clipă, aceasta servește ca o lecție pentru noi, să ne mișcăm pas cu pas în mânuirea problemelor, cu răbdare și calm.

Cel de-al unsprezecelea verset se referă la același înțeles. Allah (SWT) spune: **“Mai puțin aceia care sunt cu răbdare și săvârșesc fapte bune...” (Coran 11:11).** Acest verset spune: **“cu răbdare și săvârșesc fapte bune”**, deși cele mai multe versete ale Coranului vin cu cuvintele lui Allah (SWT): **“au crezut și au împlinit fapte bune”**. Observi că există o înțelepciune în spatele fiecărui cuvânt și fiecărei litere a Coranului și că, versetele fiecărei sure sunt reunite în jurul unui singur subiect. Allah (SWT) spune: **“Aceasta este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite...” (Coran 11:1).**

Datorită severității modului în care Profetul (SAWS) a fost pus la îndoială, cel de-al doisprezecelea verset al acestei sure se adresează Profetului spunând: **“S-ar putea ca tu să neglijezi o parte din ceea ce îți este revelat și pieptul tău să fie strâns la ea, când ei vor zice: “De ce nu a venit împreună cu el un înger?”” (Coran 11:12).** A părăsit Profetul ceva din ceea ce i-a fost revelat de către Allah? S-a încordat pieptul lui în transmiterea chemării la Islam? Nu, iar Allah interzice ceea ce s-ar fi putut întâmpla, dar motivul acestui verset a fost acela de a fi alături de Profet (SAWS) și alături de toți credincioșii de după el din toate timpurile și locurile. Necredincioșii încăpățânați întotdeauna îi contrazic pe propăvăduitorii la Islam, într-un mod care nu duce la nici un rezultat. Pentru aceia care iubesc religia lui Allah, Allah (SWT) spune: **“...Tu nu ești decât un prevenitor, iar Allah este a toate ocrotitor.” (Coran 11:12).**

Astfel, tu ești robul lui Allah și trebuie să faci așa cum ți se poruncește să faci, fără să te uiți la rezultate, de vreme ce Allah este Singurul care știe adevăratul sfârșit al rezultatelor: **“iar Allah este a toate ocrotitor.”**

Primele 24 de versete ale surei alcătuiesc un mesaj clar pentru propăvăduitorii (chemătorii) la Islam; în special faptul că necredința este o cale grea. Trebuie să fii ferm, stabil și să depui toate eforturile tale. Apoi să lași întreaga problemă în seama lui Allah și să te bazezi pe El.

Exemple ale dreptății

Următoarele versete sunt foarte consistente în relatarea lor, prezentând diferite povești ale profeților lui Allah (SWT) (Nuh, Hud, Salih, Șu'aib și Musa – pacea fie asupra tuturor). Concentrarea, în fiecare poveste, este asupra implementării celor trei porunci (**“Deci rămâi pe calea cea dreaptă”, “Și nu treceți peste limite”, “Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuți”**)

Profetul Nuh (AS) – 950 de ani

Prima poveste care a scos în relief semnificația rezistenței, fermității și stabilității a fost povestea lui Nuh. Merită să menționăm că sura Hud conține cea mai lungă dintre toate poveștile despre profetul Nuh menționate în Coran, chiar mai lungă decât însăși sura Nuh. Nuh (AS) a continuat să-i cheme pe oameni la religie timp de 950 de ani, fără nici un răspuns din partea lor. Astfel, el poate fi considerat un exemplu al rezistenței, fără pierderea speranței.

“Noi l-am trimis pe Nuh (Noe) la neamul său (și a zis el): “Eu sunt pentru voi un prevenitor limpede.” Pentru ca voi să nu-L adorați decât pe Allah, căci eu mă tem pentru voi de pedeapsa unei zile dureroase.” (Coran 11: 25-26).

Cuvintele pe care le-a folosit Nuh, atunci când s-a adresat neamului său sunt aceleași cu cele cu care începe sura. Allah (SWT) spune:

“Nu-L adorați decât pe Allah! Iar Eu sunt (trimis) pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine.” (Coran 11:2).

Este ca și cum am spune că mesajul este unul singur, chemarea este una singură, iar împrejurările cu care s-au confruntat toți profeții sunt aceleași. Rămâi ferm pe calea cea dreaptă, asemenea profetului Nuh (AS).

Dreptatea profetului Nuh (Noe) (AS)

Putem să observăm limpede caracterul hotărât al lui Nuh (AS) și persistența lui în misiunea sa; Allah (SWT) spune: **„Au zis ei: „O, Noe! Te-ai certat cu noi și prea mult te-ai certat. Adu-ne nouă nouă cele cu care ne ameninți, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”” (Coran 11:32).**

Nuh (AS) a continuat să propăvăduiască neamului său sute de ani. Către aceia care sunt propăvăduitori, mesajul demonstrează: Dacă crezi că împrejurările tale sunt cumplite, compară-te cu Nuh (AS), care nu s-a arătat șovăitor în misiunea sa. El le-a propăvăduit oamenilor din neamul său în multe moduri diferite, dar fără să se simtă vreodată obosit, până când, în final, oamenii din neamul său s-au plictisit ei înșiși de el.

Ei au răspuns comentând faptul că, dacă el ar spune adevărul, atunci ar trebui să aducă pedeapsa de care vorbește. Înainte de aceasta, versetele 28-31 ne arată diferite situații ale dezbaterii avute cu ei și, diferitele eforturi și metode care au fost folosite.

Astfel, aplicarea lui Nuh (AS) a primei metode vine pentru a lumina în sură; Allah (SWT) spune: **„Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit...” (Coran 11: 112).**

Depărtare de indiferență în povestea lui Nuh (AS)

Ce ai fi făcut dacă te-ai fi aflat în aceleași condiții cu care s-a confruntat Nuh (AS) și, ți s-ar fi spus: **„...Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți” (Coran 11:32).** Ai fi fost indiferent? Le-ai fi făcut rău? Care ar fi fost răspunsul tău?

Observă cum le-a vorbit Nuh (AS) celor din neamul său, departe de orice indiferență sau asprime: **„Le-a răspuns el: „O să vi le aducă Allah dacă El voiește, iar voi nu-L veți putea împiedica!” Și sfatul meu nu vă este spre folos – de aș vrea să vă sfătuiesc – dacă Allah voiește să vă ducă în rătăcire. El este Stăpânul vostru și la El veți fi întorși!” (Coran 11: 33-34).**

Este mai degrabă un ton blând și prietenos, care nu implică indiferență și asprime. Nuh (AS) a clarificat „ Problema nu este între mine și voi. Allah este Cel care vă va lovi cu pedeapsa sa, dacă El așa va voi.”

Construiți o arcă!

Allah (SWT) spune: „**Și fă-ți arca sub ochii Noștri...**” (Coran 11:37). Versetele continuă până când ajungem la versetul în care Allah (SWT) spune: „**Și i s-a revelat lui Noe: „Nu vor crede din neamul tău decât aceia care deja au crezut, dar nu te întrista pentru ceea ce fac ei!”**” (Coran 11:36). Ținând seama de aceasta, ce trebuie să facem O, Stăpânul nostru? Să ne îndepărtăm de ei din moment ce ei vor fi înecați? Încă nu, există porunci divine care or să mai vină.

Allah (SWT) spune: „**Și fă-ți arca sub ochii Noștri și după inspirația Noastră și nu-Mi mai pomeni despre cei care au fost nelegiuți, căci ei sunt înecați!**” (Coran 11: 37).

Construirea unei corăbii durează foarte mulți ani. Nuh (AS) a trăit în deșert, iar pentru ca el să construiască o corabie mare a trebuit să crească mai întâi copaci, pe care să-i folosească la construirea corabiei. După aceea, el a trebuit să ia lemnul de la acei copaci, pentru a construi corabia imensă, care să-i găzduiască pe toții credincioșii și, de asemenea, să care două perechi din fiecare tip de animal.

Aceasta a fost o sarcină foarte dificilă și de lungă durată. Unii învățați spun că ea a durat 100 de ani, alții spun că 200 de ani, iar alții au spus 300 de ani. Cineva poate să pună o întrebare în acest moment; de ce Allah (SWT) nu i-a pedepsit pe necredincioșii lui Nuh (AS) în același mod în care i-a pedepsit și mai înainte pe alți necredincioși? De ce Allah nu a făcut să crească copacii într-un mod miraculos, în perioada dintre înserare și revărsatul zorilor?

Este pentru voi propăvăduitori, pentru ca voi să puteți învăța despre stabilitate și răbdare în supunerea față de Allah (SWT), chiar dacă rezultatele nu sunt aparente și chiar dacă nu au fost luate încă în considerare. Allah (SWT) spune: „**Și i s-a revelat lui Noe: „Nu vor crede din neamul tău decât aceia care deja au crezut, dar nu te întrista pentru ceea ce fac ei!”**” (Coran 11:36).

Nuh (AS) și-a dat seama că nimeni din neamul său nu va mai crede. Cu toate acestea, el s-a supus poruncilor lui Allah (SWT) și a fost răbdător. Astfel este un propăvăduitor al lui Allah. Allah i-a poruncit lui să cultive terenul, iar el a făcut așa cum i s-a poruncit, chiar dacă terenul părea să nu dea vreo recoltă. Ceea ce este important constă în îndeplinirea poruncilor divine, depunând eforturi uriașe și, apoi, lăsând rezultatul în mâna lui Allah. Importanța problemei este aceea că, la sfârșit, cineva își poate obține răsplata de la Allah, chiar dacă terenul nu a fost roditor.

Nici o înclinare, chiar și către un copil

Poate că te întrebi acum, unde este „neînclinarea” în povestea lui Nuh (AS)?

Unde este aplicarea a ceea ce Allah (SWT) a poruncit? Allah (SWT) spune: „**Și să nu înclinați către...**” (Coran 11:113)?

Răspunsul la aceasta este în povestea despre fiul lui Nuh (AS), care nu a fost menționată în tot Coranul, ci numai în această sură. De ce?

Nuh (AS) l-a chemat, Allah (SWT) spune: „**.... Doamne, fiul meu este din familia mea! Făgăduința Ta este Adevărul, iar tu ești cel mai drept dintre drepti!**” (Coran 11:45).

Care a fost răspunsul divin?

Allah (SWT) spune: „A zis: „O, Noe! El nu este din stirpea ta. Aceasta (pe care a săvârșit-o el) este o faptă necinstită. Nu-mi cere aceea despre care tu nu ai știință! Eu te îndemn pentru ca tu să nu fi printre cei nepricepuți!” Atunci a zis: „Doamne eu caut iertare la Tine că Te întreb despre ceea ce nu s-ar cuveni să Te întreb, iar de nu mă vei ierta și nu vei fi îndurător cu mine, voi fi printre cei pierduți.”” (Coran 11: 46-47).

Sura avertizează împotriva înclinării către altceva în afară de dreptate. Ca atare, sura clarifică renegarea lui Nuh (AS) a copilului său, care a murit în necredință. Compasiunea paternității i-ar putea împinge pe unii să fie înclinați înspre copiii lor, în ciuda greșelilor pe care acești copii le săvârșesc. Allah (SWT) spune: „... și a zis: „Doamne, fiul meu este din familia mea!”” (Coran 11:45).

Astfel, sura a fost revelată pentru a ne învăța că nu ar trebui să existe nici o indulgență când vine vorba de necredință, chiar dacă este cineva din mijlocul nostru, din mijlocul familiei noastre, a copiilor noștri, care sunt urmașii noștri. Nuh (AS) a fost un model și un lider în respingerea lucrurilor inutile și a neînclinării către acestea.

Comentariul: Fii răbdător!

Așa cum am menționat anterior, vom citi la sfârșitul tuturor poveștilor despre profeți un comentariu asupra poveștii și o concluzie în ultimele ei versete. În povestea lui Nuh (AS), Allah (SWT) spune: „Acestea sunt câteva vești despre cele neștiute (de oameni), pe care Noi ți le revelăm și pe care nu le-ați fi știut nici tu, nici neamul tău, mai înainte de aceasta. Deci fii răbdător, căci sfârșitul va fi al celor temători (de Allah!)” (Coran 11:49).

Astfel, mesajul pe care îl poartă sura este: „Deci fii răbdător”, o răbdare însoțită de muncă și productivitate fără nici o indiferență sau înclinare.

Trimișii lui Allah și echilibrul

Toate poveștile despre profeți conținute în această sură (Șu’ayb, Salih, Lut și Hud) servesc aceluiași scop și alcătuiesc o aplicare practică a versetului central din sură (versetul 112) împreună cu cele trei principii:

Allah (SWT) spune:

1. **„Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit...” (Coran 11:112).**
2. **„... și să nu treceți peste limite;...” (Coran 11:112).**
3. **„Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuți...” (Coran 11:113).**

Astfel, dacă luăm ca exemplu povestea lui Șu’ayb, având în minte posibilitatea aplicării acestor îndrumări în toate poveștile, vom vedea următoarele:

- Decizia corectitudinii și a îmbunătățirii cu echilibru. Allah (SWT) spune: „... Eu nu voiesc decât îndreptarea (voastră), atâta cât pot...” (Coran 11:88).

- Mesajul unic la care au chemat toți trimișii lui Allah (SWT) (utilizând chiar și aceleași cuvinte). Allah (SWT) spune: **„Și rugați-vă de iertare Domnului vostru, apoi căți-vă față de El;...”** (Coran 11:90).
- Împrejurările aspre și refuzătoare. Allah (SWT) spune: **„Au zis: „O, Șu’ayb! Noi nu pricepem prea multe din ceea ce ne grăiești tu și te socotim slab printre noi. Și de n-ar fi clanul tău, noi te-am ucide cu pietre, căci tu nu ai nici o putere asupra noastră!”** (Coran 11:91).
- Abținerea de la replici indiferente. Allah (SWT) spune: **„A zis el: „O, neam al meu! Oare clanul meu are mai mult preț la voi decât la Allah, Căruia voi îi întoarceți spatele?...”** (Coran 11:92).

Ceea ce merită să observăm este faptul că Șu’ayb a folosit aceleași cuvinte ca Nuh (AS), atunci când s-a referit la Allah; într-adevăr El va fi Cel care îi va trage la răspundere. Allah (SWT) spune: **„... Domnul meu cuprinde (cu știința Sa) tot ceea ce faceți voi.”** (Coran 11:92).

În paralel, neînclinarea oamenilor este prezentă; Allah (SWT) spune: **„... așteptați și voi aștepta și eu împreună cu voi!”** (Coran 11:93).

Mai departe, acest verset (94) a venit cu o victorie pentru Profet și credincioși. Allah (SWT) spune: **„Și când a venit porunca Noastră, i-am izbăvit Noi pe Șu’aib și pe cei care au crezut împreună cu el, prin îndurarea Noastră...”** (Coran 11:94).

În consecință, tuturor tinerilor care îndrăgesc Islamul și doresc să-l slujească și să-l protejeze, învățați din această sură nobilă și din numeroasele ei povești cum să fiți echilibrați atunci când îi chemați pe oameni la Islam în perioade de încercări și necazuri extreme.

De ce a fost numită sura „Hud”?

Mai rămâne o ultimă întrebare: De ce a fost intitulată sura drept „Hud”, în ciuda faptului că povestea lui Nuh (AS) este mai lungă decât cea a lui (Hud) în această sură?

Răspunsul este că cele trei principii ale surei (caracterul hotărât, absența tiraniei și a indiferenței și a indulgenței familiale) au apărut în povestea lui Hud într-o manieră clară și predominantă, ceea ce a condus la intitularea surei drept „sura echilibrului și a neindiferenței”, după ce a fost numită ca „Hud”.

El le-a spus celor din neamul său, atunci când tăgăduirea acestora a devenit intensă: **„A zis el: „Eu Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați!”** În locul Lui! Deci vicleniți cu toții împotriva mea, fără să-mi dați nici un răgaz!” (Coran 11: 54-55). Ai văzut vreodată o asemenea afirmație puternică și provocatoare?

Pe lângă asta, apare fermitatea și corectitudinea lui Hud (AS) pe calea cea dreaptă. Allah (SWT): **„Eu mă încred în Allah – Domnul meu și Domnul vostru! Și nu este vietate pe care El să nu o țină de chica ei. Domnul meu este pe drumul cel drept!”** (Coran 11:56).

Apoi: **„Iar de vă veți întoarce, eu nu am făcut decât să vă aduc cele cu care am fost trimis la voi. Și Domnul meu va lăsa să urmeze după voi un neam, fără ca voi să-I aduceți Lui vreun rău. Iar Domnul meu este peste toate Păzitor”** (Coran 11:57). Aici apare neindiferența și non-violența.

Aceste cuvinte au cuprins cele trei principii ale surei, pe care le amintim din nou: caracterul hotărât, lipsa tiraniei, a indiferenței și a indulgenței familiale. Responsabilitatea revine tuturor urmașilor lui Hud, începând cu persistența în activitățile propăvăduitoare, înlăturarea opresiunii și stabilitatea.

Amintește-ți de Ziua de Apoi ca drumul echilibrului

Înainte de concluzia surei urmează versetele 103-108 pline de semnificațiile Zilei de Apoi, pentru a-i liniști pe credincioși că această viață, chiar dacă ea a implicat o realitate întunecoasă și nedreaptă, ea nu este originea și că, Lumea de Apoi este cea care va realiza dreptatea divină. Deci, fii răbdător cu realitățile îngrozitoare ale acestei vieți.

Allah (SWT) spune:

„Întru aceasta este un semn pentru acela care se teme de pedeapsa din Ziua de Apoi. Aceasta este o Zi în care oamenii vor fi adunați! Aceasta este o Zi mărturisită.” (Coran 11:103);

„Și Noi nu o lăsăm să întârzie decât numai până la un termen hotărât!” (Coran 11:104);

„În Ziua ce va veni, nu va grăi nici un suflet, decât numai cu voia Lui. Și unii dintre ei vor fi osândiți, iar (alții) fericiți!” (Coran 11:105);

„În ce-i privește, cei care vor fi osândiți se vor afla în Foc, unde ei vor avea parte de geamăt și de suspin.” (Coran 11:106);

„În veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face tot ceea ce El voiește.” (Coran 11:107);

„În ce-i privește, cei care vor fi fericiți se vor afla în Rai; în veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui cerurile și pământul, dacă Domnul tău va voi altfel. (Aceasta va fi) un dar neîntrerupt.” (Coran 11:108).

Factorii care ajută la fermitate

Concluzia surei constă în două versete centrale , despre care am discutat:

Allah (SWT) spune: **„Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit, laolaltă cu aceia care s-au căit împreună cu tine! Și nu treceți peste limite, fiindcă El este Cel Care Vede Bine ceea ce faceți!” (Coran 11:112);**

„Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuți, ca să nu vă atingă Focul! Voi nu aveți alți aliați afară de Allah și apoi voi nu veți fi ajutați.” (Coran 11:113).

Astfel, ce este ceea ce te ajută să rămâi stabil și să îndeplinești acele trei principii?

Răspunsul este: Allah (SWT) spune: **„Și împlinește Rugăciunea de la cele două capete ale zilei și la anumite ceasuri din noapte! Faptele bune le alungă pe cele rele. Aceasta este reamintirea pentru cei care cugetă! Și fii statornic în răbdare, fiindcă Allah nu lasă să se piardă răsplata făcătorilor de bine.” (Coran 11:114-115).**

Ceea ce te ajută pe tine, tânărul, să „... rămâi pe calea cea dreaptă” (Coran 11:112):

- Devotamentul: **„Și împlinește Rugăciunea...” (Coran 11:114).**

Răbdare, Allah (SWT) spune: „**Și fii statornic în răbdare, fiindcă Allah nu lasă să se piardă răsplata făcătorilor de bine.**” (Coran 11:114-115).

- Muncă, rotirea problemelor și chemarea la calea lui Allah. Allah (SWT) spune: „**Și Domnul tău nu ar fi voit să nimicească cetățile, cu nedreptate, dacă locuitorii lor ar fi săvârșit fapte bune.**” (Coran 11:117).

Observația este că sura Yunus, sura Hud și sura Yusuf au fost toate revelate în aceeași perioadă de timp. Ordinea revelării este aceeași cu ordinea din Coran. Au fost revelate în momentele grele ale Profetului (SAWS) și ale companionilor săi în Mekke, după moartea Khadigei și a lui Abu Talib.

Motivul alegerii numelui unui profet pentru fiecare titlu ale celor trei sure este acela că povestea profeților conține morala care furnizează obiectivul surei. Aceste trei sure ne vorbesc acum, deoarece trăim aceeași fază, nenorocire și același întuneric.

Ca atare, haideți să fim statornici în supunerea față de Allah (SWT). Haideți să ne ferim de nepăsare (indiferență) și opresiune. Haideți, de asemenea, să ne ferim de înclinarea către alte civilizații pentru a nu cădea în poalele lor, de unde noi cedăm și trăim în umbra lor, uităm apartenența noastră la Islam și ne pierdem identitatea.

Acesta este miezul surei Hud.

Sura Yusuf (Iosif)

Sura Yusuf este o sură mekkană și a fost revelată în timpul aceleiași perioade și aceluiași împrejurări în care au fost revelate surele Hud și Yunus. Ea este considerată a fi cea mai lungă sură din Coranul cel Glorios în funcție de povestea pe care o conține. Ea include povestea profetului Yusuf (AS) „Iosif” de la început și până la sfârșit. Este alcătuită din 111 versete.

Cea mai bună poveste:

Romancierii comentează asupra surei Yusuf spunând că ea include toate componentele unui roman: suspans, descriere, coerență și simbolism. De exemplu, povestea începe cu un vis pe care l-a avut profetul Yusuf (AS) și se termină cu explicația aceluiași vis. Cămașa profetului Yusuf (AS), care este folosită ca un mijloc de dezvinovățire a fraților săi, mai târziu este folosită ca o dovadă a trădării lor. Această cămașă este folosită mai târziu ca un mijloc de dezvinovățire a lui Yusuf însuși de falsa acuzație a hărțuirii soției lui Al-Aziz.

Mai mult, una din minunile acestei povești este aceea că semnificațiile și evenimentele ei sunt dramatizate cu însuflețire pentru cititor, ca și cum el, într-adevăr, le vede și le aude. De asemenea, ea este una din cele mai fascinante și mai izbitoare povești pe care o vei citi vreodată.

Noi numai avem nevoie să solicităm aprecierea de către romancierii a poveștii, deoarece Allah Însuși este Cel Care dovedește calitatea și excelența sa. El spune: **„Noi îți vom povesti cea mai frumoasă istorisire din ceea ce îți revelăm în această (parte) din Coran.” (Coran 12:3)**. Totuși, scopul prezenței acestei sure în Coranul cel Glorios este aproape limitat la spunerea unei povești. Din contră, adevăratul ei scop este rezumat în ultima parte a poveștii, în care Allah (SWT) spune: **„Au răspuns ei: „Oare tu ești cu adevărat Iosif?!” A zis el: „Eu sunt Iosif iar acesta este fratele meu! Allah și-a revărsat harul asupra noastră. Cei care au frică și au răbdare... Allah nu pierde răsplata celor binefăcători!” (Coran 12:90)**.

Astfel, ideea principală a surei este:

Allah este Atoateștiutor iar noi suntem deficienți în cunoaștere

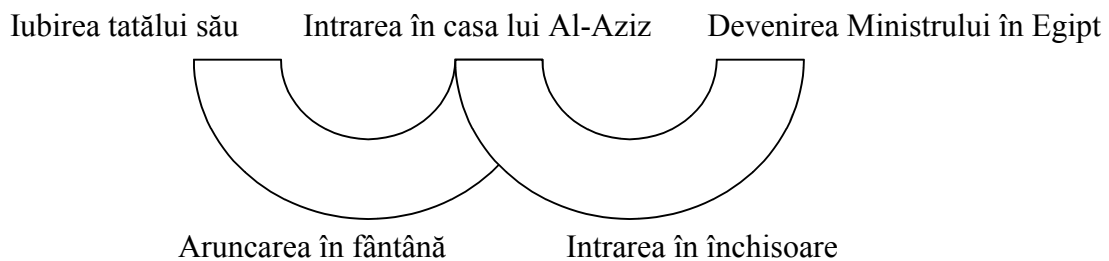
Scopul surei Yusuf (AS) este de a ne educa pe noi în legătură cu faptul că, manipularea de către Allah (SWT) a lucrurilor este diferită de percepția limitată a oamenilor. Este ca și cum, ea ne spune: „credeți în ceea ce plănuiește Allah (SWT) și aveți răbdare și să nu renunțați.”

Evenimentele din sură sunt ciudate; ele se desfășoară contrar cu ceea ce par a fi. Yusuf este iubit de tatăl său, iar asta pare bine. Numai că, Yusuf este aruncat într-o fântână de către frații săi, ca rezultat al acestei iubiri. În plus, deși incidentul aruncării lui Yusuf în fântână pare a fi greșit, Yusuf, în consecință, ajunge în casa lui Al-Aziz. Prezența lui Yusuf în casa lui Al-Aziz este, în mod aparent, un lucru bun, însă Yusuf este trimis în închisoare după aceea. Mai mult, pe când închisoarea lui Yusuf pare a fi un lucru foarte rău, totuși Yusuf este numit Ministrul finanțelor în Egipt.

Ceea ce vrea Allah (SWT) să ne transmită nouă prin intermediul poveștii lui Yusuf (AS) este faptul că, EL este Singurul Care plănuiește lucrurile. Cineva poate să conceapă incidentele ca un lucru rău, însă, această percepție deficicientă caracteristică oamenilor este departe de a înțelege Înțelepciunea în judecata lui Allah (SWT).

Drumul curbelor:

Când citim povestea vieții lui Yusuf (AS), observăm că există trei puncte înalte și două joase. Aceasta poate fi reprezentată după cum urmează:

Etapele nefericite din viața profetului Yusuf (AS) variază din punct de vedere al intensității lor. Care este cea mai grea: fântâna sau închisoarea? El a rămas în închisoare timp de nouă ani, în timp ce în fântână a rămas doar trei zile. Cu toate acestea, zilele pe care le-a petrecut în fântână sunt mult mai grele, deoarece el era totuși un băiețuș. În mijlocul tuturor acestor necazuri, Yusuf rămâne ferm cu moralul său și nu este mișcat de vicisitudinile vieții.

Tu ești sclav în amândouă cazurile:

Dacă, voi musulmani, treceti prin momente dificile, învățați de la profetul Yusuf (AS) care, în ciuda împrejurărilor nefericite, a rămas răbdător și încrezător. În mod similar, învățați de la el cum să vă descurcați în perioadele de liniște și confort, fiind modest și devotat față de Allah (SWT). Astfel, sura ne învață că există urcușuri și coborâșuri în viața omului. Nimeni nu duce o viață plină de reușite sau numai plină de greutate. El va fi testat în ambele cazuri. Povestea profetului Yusuf (AS) este povestea aderării la moraluri în ambele cazuri: de greutate și prosperitate. Profetul Yusuf (AS) este răbdător și nu își pierde speranța la necazuri. El este, de asemenea, devotat și umil față de Allah (SWT) în situații de reușită și prosperitate. Astfel, el își ține moralul în perioade de prosperitate și greutate.

Între sură și biografie

Așa cum am menționat mai devreme, sura a fost revelată aproape în aceleași împrejurări cu cele ale surei Hud și surei Yunus și, atunci când persecuțiile asupra Profetului Muhammed (SAWS) și asupra companionilor săi se intensificaseră. Aceste împrejurări sunt asemănătoare cu cele cu care s-a confruntat profetul Yusuf (AS). De exemplu, profetul Yusuf (AS) a fost despărțit de tatăl său. În mod similar, când sura i-a fost pogorâtă Profetului nostru (SAWS) în cel de-al zecelea an al misiunii sale, el își pierduse deja unchiul Abu Talib și soția Khadija (RA). Lăsându-și în spate familia, profetul Yusuf (AS) a părăsit țara tatălui său, Palestina, și s-a dus în Egipt. Doi ani mai târziu după revelarea surii, Profetul nostru (SAWS) a părăsit Mekke și a migrat spre Medina. Astfel, sura Yusuf îl pregătește pe Trimis pentru greutățile și necazurile cu care se va confrunta. De asemenea, îi pregătește pe toți credincioșii pentru necazurile cu care se vor confrunta în viață. Acesta este motivul pentru care învățații musulmani comentează asupra surei spunând că orice persoană necăjită, care citește această sură este hotărâtă să devină fericită.

Yusuf – ființa omenească:

Este important să ne dăm seama că sura se concentrează asupra vieții Profetului Yusuf (AS) în calitate de om. Totuși, sura Ghafir luminează asupra lui Yusuf ca profet, atunci când profetul Musa (AS) (Moise) le spune celor din neamul său, în cuvintele lui Allah (SWT) care pot fi traduse astfel: „**(Și aduceți-vă aminte când) a venit la voi Yusuf, mai înainte, cu semne răzvedite, însă voi nu ați încetat să aveți îndoieli asupra celor pe care vi le-a adus...**” (Coran 40:43).

Experiența lui Yusuf (AS) în această sură este doar experiența unei ființe omenești și se sfârșește cu un succes final atât în această viață cât și în Viața de Apoi. În ceea ce privește această viață, el este desemnat Ministrul de Finanțe al Egiptului. În ceea ce privește Viața de Apoi, el rezistă tentațiilor soției lui Al-Aziz și a celorlalte femei din oraș. Astfel, este o poveste a succesului omenesc. Este o poveste a unei ființe omenești răbdătoare, care nu-și pierde speranța, în ciuda tuturor împrejurărilor prin care trece. Succesul lui este imprezvizibil, deoarece el trece din necaz în necaz: ura fraților săi, sclavia, emigrarea din țara sa, caracterul seducător al soției lui Al-Aziz. El a fost supus unor minciuni și i s-au adus acuzații false.

Unde sunt minunile în poveste?

Povestea nu se referă la nici un miracol care să se întâmple în timpul evenimentelor profetului Yusuf (AS). Unii pot considera visul în sine un miracol, dar orice persoană obișnuită poate avea un vis. Sura se concentrează asupra modului în care Allah (SWT) pavează pentru el drumul succesului, așa cum El ar face și pentru orice altă persoană. De exemplu, Allah (SWT) îl învață pe profetul Yusuf (AS) cum să interpreteze visele. Allah (SWT) spune: „**Astfel te alege Domnul tău și te învață tâlcuirea vedeniilor...**” (Coran 12: 6). Ca atare, succesul profetului Yusuf (AS) este obținut folosind avantajul calităților acordate lui de către Allah (SWT).

„Niciodată să nu-ți pierzi speranța în privința Îndurării lui Allah”:

Povestea profetului Yusuf (AS) este povestea succesului unei persoane, care a trecut prin împrejurări dificile și care nu este echipată cu posibilitatea necesară obținerii succesului. Cu toate acestea, el refuză să renunțe la speranță. Versetele surei sunt pline de speranță. De exemplu, când profetul Yaqub (AS) (Iacob) și-a pierdut și cel de-al doilea fiu, și când nefericirea lui este dublată, el spune în cuvintele lui Allah (SWT) care pot fi traduse astfel: **„... și nu vă pierdeți nădejdea în îndurarea lui Allah! Nu-și pierde nădejdea în îndurarea lui Allah decât neamul de necredincioși.” (Coran 12:87).** Acest verset nu înseamnă că persoana care-și pierde speranța este necredincioasă. Ci înseamnă că, el se comportă asemenea unui necredincios, deoarece el nu realizează că nimeni nu știe ceea ce plănuiește Allah în univers și că, Allah (SWT) este Cel Generos, Cel Milos și Cel Înțelept în tot ceea ce face.

Succesul este obținut cu ajutorul lui Allah (SWT):

Partea importantă a acestui profet mărinimos constă în faptul că, atunci când a reușit în viață ocupând poziții superioare, el nu a fost cucerit de euforia victoriei, ci s-a arătat umil față de Allah (SWT) și s-a simțit recunoscător față de EL. Profetul Yusuf (AS) spune la sfârșitul poveștii: **„Doamne, tu mi-ai dat putere și m-ai învățat tâlcuirea vedeniilor! Tu ești Creatorul cerurilor și pământului! Tu ești ocrotitorul meu în această lume și în Lumea de Apoi! Lasă-mă să mă petrec din această viață în totală supunere și ajută-mă să-i întâlnesc pe cei evlavioși!” (Coran 12:101).** Observă umilința lui atunci când spune: **„și ajută-mă să-i întâlnesc pe cei evlavioși”** ca și cum cei evlavioși l-au precedat, iar el a vrut să se alătore lor. Astfel, profetul Yusuf (AS) a reușit în testul prosperității fiind recunoscător și umil față de Allah (SWT), și în testul necazurilor fiind răbdător și încrezător.

Comentariul asupra experienței profetului Yusuf (AS) urmează într-un verset minunat din două motive: pentru a-l asigura pe Profetul Muhammed (SAWS) că Allah Își va îndeplini promisiunea făcută și victoria Sa și, după aceea, s-o transmită mai departe oamenilor săi, pentru ca ei s-o poată știi, pentru siguranță. Ascultă acest verset din toată inima: **„Chiar și când trimișii și-au pierdut nădejdea și au crezut că au fost socotiți mințiți, a venit la ei ajutorul Nostru. Și au fost mântuiți aceia care Noi am voit. Însă pedeapsa Noastră nu va fi îndepărtată de la neamul celor nelegiuți!” (Coran 12:110).**

Rezumatul experienței:

Sura concluzionează cu următoarea idee principală. După ce profetul Yusuf (AS) devine victorios și își îndeplinește toate dorințele, el spune: **„Au răspuns ei: „Oare tu ești cu adevărat Iosif?!” A zis el: „Eu sunt Iosif iar acesta este fratele meu! Allah Și-a revărsat harul asupra noastră. Cei care au frică și au răbdare ... Allah nu pierde răsplată celor binefăcători!”” (Coran 12:90).**

Povestea profetului Yusuf (AS) ne învață că, oricine dorește să reușească și are în minte un țel pe care dorește să-l atingă, el cu siguranță îl va obține prin răbdare și speranță, cerând ajutorul lui Allah (SWT) și fără să-și piardă nădejdea: **„Au răspuns ei: „Oare tu ești cu adevărat Iosif?!” A zis el: „Eu sunt Iosif iar acesta este fratele meu! Allah Și-a revărsat harul asupra noastră. Cei care au frică și au răbdare ... Allah nu pierde răsplata celor binefăcători!”” (Coran 12:90).**

În aceste cuvinte, profetul Yusuf (AS) rezumă pentru noi propria lui experiență de viață, care, așa cum am menționat și mai înainte, este o simplă experiență omenească. Astfel, oricine dorește să reușească în viață trebuie mai întâi să fie cu frică de Allah. În al doilea rând, trebuie să ceară ajutorul lui Allah (SWT). În al treilea rând, nu numai că trebuie să fie răbdător în confruntarea greutăților, dar trebuie de asemenea să învingă obstacolele care-l înconjoară.

Răbdarea recomandată în acest caz se referă la a fi pozitiv și perseverent. Înseamnă că, cineva, de exemplu, ar trebui să utilizeze orice oportunitate pentru a învăța o nouă abilitate, așa cum a făcut profetul Yusuf (AS), care a învățat cum să administreze finanțele (veniturile) în timpul șederii sale în casa lui Al-Aziz. Acesta este motivul pentru care profetul Yusuf (AS) spune: **„A zis: „Pune-mă pe mine peste hambarele țării, căci eu voi fi bun păzitor și priceput!”” (Coran 12:55).**

O, tineri! Învățați de la profetul Yusuf (AS) aceste două lucruri: să reușiți (să aveți succes) în viața voastră profesională și să excelați în această viață și în cea de Apoi prin cunoaștere și prin muncă grea; iar cel de-al doilea lucru este să rezistați tentațiilor și să vă abțineți de la ele pentru ca voi să puteți câștiga Gennetul (Raiul).

Sura Ar-Ra'd (Sura Tunetului)

Ar-Ra'd este o sură medinită. În ordinea revelației ea urmează după sura Muhammed. În ordinea surelor din Coran ea urmează după sura Yusuf. Este alcătuită din 43 de versete.

Puterea adevărului

Sura Ar-Ra'd este una dintre cele mai magnifice sure ale Coranului. Mesajul ei este acela că adevărul este puternic și bine înrădăcinat, cu toate că uneori pare a fi imperceptibil. Minciuna (falsitatea) pe de altă parte este slabă și vulnerabilă, deși uneori pare a fi frecventă. Ea rămâne fragilă și fără valoare.

Înșelați de farmecul prefăcut al falsității mulți oameni trec cu vederea peste un asemenea fapt simplu. Falsitatea îmbracă forme diferite, cum ar fi pornografia larg răspândită, păcatele, personal angajat nesincer sau comercianți mincinoși, precum și națiuni nedrepte care asupresc națiunea islamică și o privează de drepturi. Acestea sunt diferitele forme ale puterii șubrede ale falsității.

Impactul falsității asupra oamenilor

Trași pe sfoară de falsitate, oamenii devin speriați de ea, atunci când eșuează să perceapă aceste fapte. Astfel, ei subestimează adevărul și uneori chiar încearcă să imite neadevărul. Deseori vedem mulți oameni care gândesc extrem de frumos despre un om care are o afacere profitabilă clădită pe hoție, fraudă și înșelăciune. Pentru că aceasta este o practică obișnuită, astfel de oameni cred că nu există nici un rău în urmarea acestui proces.

Sura Ar-Ra'd se adresează oamenilor de acest fel. Le amintește lor că puterea neadevărului, indiferent cât de larg răspândit și evident este, cu toate acestea neadevărul este fragil și nefondat. Nu contează cât de mult este ascuns și învăluit adevărul, cu toate acestea el rămâne solid și adânc înrădăcinat.

Adevărul și Cartea recitată

Sura se deschide prin scoaterea în evidență a faptului că Allah (SWT) este Adevărul și așa este și Cartea pogorâtă de El. Allah (SWT) spune: **“Elif.Lam.Mim.Ra. Acestea sunt versetele Cărții. Iar ceea ce ți-a fost revelat de către Domnul tău este Adevărul, însă cei mai mulți oameni nu cred.” (Coran 13:1).**

Deoarece primul verset menționează Cartea lui Allah (SWT), următoarele două versete (2-3) continuă să abordeze Atotputernicia lui Allah (SWT) manifestată în Univers. Ele se adresează oarecum oamenilor ca un întreg, spunându-le că dacă ei neagă Cartea recitată (Coranul), atunci ei ar trebui să se uite la Cartea vizibilă a lui Allah (întregul Univers). În al doilea și al treilea verset, Allah (SWT) spune: **“Allah este Cel**

Care a înălțat cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeți, iar apoi s-a așezat pe Tron și a supus soarele și luna, fiecare urmându-și cursul său până la un termen hotărât. El orânduiește lucrul și tâlcuiește semnele în amănunțime, poate că voi veți fi încrezători în întâlnirea cu Domnul vostru.” (Coran 13:2);

“El este Cel Care a întins pământul și a așezat pe el munți și râuri. Și din toate rodurile a făcut pe el câte o pereche. El lasă ca noaptea să acopere...” (Coran 13:3).

Astfel, Allah (SWT) are două cărți în acest univers. Amândouă conduc la El și fiecare dintre ele este o dovadă pentru cealaltă.

Cartea recitată (Coranul) întreabă dacă un musulman reflectă asupra cărții vizibile (Universul) prin intermediul multor versete precum cele pe care doar ce le-am menționat. Pe de altă parte, cartea vizibilă consolidează și mai mult credința cuiva în Coran.

Adevăr și Cartea vizibilă

Cine este Conducătorul? Cine este Atotputernicul? Cine este Stăpânul universului? L-ai urma pe El sau falsitatea?

Sura continuă să discute despre Cartea vizibilă (universul) și cum conduce ea la măreția Creatorului (SWT). Allah (SWT) spune: **“Iar pe pământ sunt parcele învecinate și grădini de viță de vie, de grâne, de palmieri în tufe și câte unul de la o rădăcină, udate de la o singură apă. Și le-am făcut Noi pe unele mai bune decât altele la mâncare. În acestea sunt semne pentru un neam (de oameni) care pricep.” (Coran 13:4).**

O privire asupra suveranității lui Allah (SWT)

O parte a măreției acestei sure este aceea că ea se concentrează asupra suveranității lui Allah (SWT) pentru a-l determina pe om să mediteze asupra universului și asupra semnelor lui. Dacă reflectăm asupra versetelor 2-4, vom găsi că ele încep cu cerurile, apoi coboară spre soare și lună, apoi spre pământ, munți și râuri. După aceea, ele se ocupă de modul în care terenurile sunt divizate în fâșii întinse și cu recoltele variate pe care le produc. Simți ca și cum ești într-un plan descendent, ținând în mâinile tale Coranul ca un ghid, dovedind aceste semne și cerându-ți să privești la suveranitatea lui Allah (SWT) de la cel mai de sus punct până la cel mai de jos. Te face să te întrebi în legătură cu cine a ridicat cerurile fără stâlpi, în legătură cu împărțirea terenurilor și cum apa care aprovizionează toate tipurile de recolte, provine de la o singură sursă: Allah.

“...De mirare sunt vorbele lor...”

Allah (SWT) spune: **“Și dacă tu te miri, de mirare sunt vorbele lor: “Oare când vom fi țărână, vom fi noi creați din noi?”...” (Coran 13:5).**

Încă te mai miri în ciuda depunerii mărturiei de către toți în legătură cu suveranitatea lui Allah în Univers și cum El (SWT) este capabil să-l readucă la viață pe cel mort? Cum ar putea cineva cu o minte întregă să se îndoiască de puterea lui Allah (SWT)? Versetele se mută acum pentru a se focaliza asupra altei laturi a Atotputerniciei

lui Allah (SWT): abilitatea lui Allah (SWT) de a împăca (de a potrivi) toate contradicțiile din Univers.

Numai Allah (SWT) este Capabil să le potrivească pe toate

Sura începe să sublinieze contradicțiile ce se găsesc în acest univers deosebit. Există aproape 32 de fenomene contradictorii în natură. Nimeni, în afară de Allah (SWT) nu poate să armonizeze aceste contradicții. Prin observarea acestor contradicții noi putem desluși secretele măreției lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **“Allah știe ce poartă fiecare femeie (în pânțele) și ceea ce lipsește sau ceea ce este mai mult în pânțele (dacă sarcina este mai mare sau mai mică decât trebuie)...”** (Coran 13:8);

“Pentru El sunt egali acela dintre voi care ține ascuns cuvântul Său și acela care îl rostește cu glas tare, acela care stă ascuns în timpul nopții și acela care se arată în ziua mare.” (Coran 13:10);

“El este Cel Care vă arată fulgerul (ce vă inspiră) teamă și nădejde și El plăsmuiește norii cei grei.” (Coran 13:12);

“Înaintea lui Allah se prosternează (toți aceia) care sunt în ceruri și pe pământ, cu voie și fără voie, și la fel și umbrele lor dimineața și la asfințit.” (Coran 13:15);

“...Și v-ați luat voi în afară de El ocrotitori care nu au nici pentru ei înșiși folos și nici (apărare de) rău? Spune: “Oare sunt egali orbul și cel care vede? Sau oare sunt egale întunericul și lumina?”...” (Coran 13:16);

“...Astfel dă Allah pildă despre Adevăr și neadevăr...”(Coran 13:17);

“Allah dăruiește cu prisosință sau cu măsură cele de trebuință pentru trai cui voiește El. Și ei se bucură de viață în această lume, dar nu este viața în această lume decât plăcere trecătoare față de Viața de Apoi.” (Coran 13:26);

“Allah șterge sau întărește ceea ce voiește și la El se află mama Cărții.” (Coranul 13:39).

Este ca și cum aceste versete extraordinare ni se adresează nouă, întrebându-ne: “cum de nu vă supuneți lui Allah (SWT), cu toate că El reprezintă tot Adevărul, Care deține întregul univers cu toate contradicțiile lui și Care poate să le potrivească pe toate! Acest lucru repetă ideea centrală a surei și anume că adevărul este solid și bine fondat, pe când falsitatea este slabă și trecătoare.”

Fericire înșelătoare

Versetele ne dezvăluie trei exemple, care în mod uimitor și miraculos servesc obiectivului surei. Primul exemplu este considerat cheia de înțelegere a surei și a ideii centrale menționată mai devreme. Haideți să citim versetul 14, în care Allah (SWT) spune: **“Lui I se adresează chemarea cea adevărată...”** (Coran 13:14). Există o chemare pentru tineri să pășească pe drumul care conduce la Allah (SWT), pentru că adevărul complet se află în el. Ce putem spune despre falsitate? Cu cine se aseamănă ea? Allah (SWT) spune: **“...iar aceia pe care îi cheamă afară de El nu le vor răspunde în nici un chip, ci ei sunt ca acela care întinde mâinile sale către apă pentru ca ea să ajungă la gura lui, fără ca ea să ajungă (vreodată)...”**(Coran 13:14). Jur că cineva

abia dacă o să dea peste comparații ale adevărului și falsității care să fie mult mai izbitoare decât aceste metafore coranice.

Allah (SWT) aseamănă oamenii care urmează neadevărul cu un om care se uită la imaginea sa din apă, încercând să ajungă la gura sa, dar fără folos. De aceea, toți aceia care urmează neadevărul vor continua să caute veșnic fericirea himerică. Ei cred că ea se află într-o înghițitură dintr-un pahar de vin, în tânjirea după cântarea unei melodii obscene sau în întinderea mâinilor către bani murdari. Cu toate acestea, ei nu vor găsi niciodată fericirea exact asemenea omului care încearcă să ajungă la gura sa care se reflectă la suprafața apei, iar Allah (SWT) spune: **“...fără ca ea să ajungă (vreodată)...”(Coran 13:14).**

În mod corespunzător, tinerii sunt astfel avertizați să nu se lase amăgiți de falsitate, indiferent de cât strălucitoare și înșorită ar fi. Chiar dacă unii o asociază cu “curajul”, “modernitatea”; falsitatea este inevitabil condamnată, iar adevărul va continua întotdeauna să fie adevărata esență.

Neadevărul: o spumă care plutește la suprafața apei

Allah (SWT) ne dă un alt exemplu remarcabil pentru a sublinia faptul că adevărul este puternic și adânc înrădăcinat, chiar dacă el este acoperit și că, falsitatea este fragilă și nu are nici o valoare, chiar dacă ea se ridică la suprafață și se umflă. Remarcă următorul verset în care Allah (SWT) spune: **“El face să coboare din cer apă pentru care văile curg după puterea lor... ” (Coran 13:17).** Apa care coboară din cer înlocuiește adevărul și bunul (beneficul), ea coboară împreună cu revelația din cer. Care este efectul acestei ape? Allah (SWT) spune: **“...pentru care văile curg după puterea lor (fiecare vale adună apa în funcție de capacitatea pe care o au)... ” (Coran 13:17).** Observă puterea și măreția acestei ape și cum se scurge ea în vale pentru a duce bunul oamenilor. Ce se întâmplă apoi? Allah (SWT) spune: **“...iar șuvoiul duce spumă înaltă ...” (Coran 13:17).** Resturi nefolositoare, rătăcite care se adună la suprafața apei și o acoperă astfel că materia de valoare este învăluită. În mod corespunzător, bunul și apa, care sunt folosite în agricultură sunt distruse de resturile nefolositoare și de spumă.

Allah (SWT) dă un alt exemplu uimitor. El spune: **“...o spumă asemănătoare cu ea se ivește peste ceea ce (oamenii) topesc în foc, căutând să facă o podoabă ori un lucru...” (Coran 13:17).** Astfel, dacă pui o bucată de aur în foc pentru a-i testa puritatea, impuritățile din el se vor ridica la suprafață, iar prețiosul metal se va precipita în jos. Același principiu se aplică și apei. Este ca și cum Allah (SWT) ne spune că aceasta este apă și acesta este foc, dar același principiu este valabil pentru ambele. În același fel, atât adevărul cât și falsitatea au forme și esențe identice. Falsitatea se va ridica la suprafață întotdeauna, în timp ce binele va rămâne dedesubt. Cu toate acestea, binele (bunul) este adânc înrădăcinat chiar dacă tu nu îl vezi și falsitatea este distrusă chiar dacă ea se ridică la suprafață.

“Astfel dă Allah pildă despre Adevăr și neadevăr” (Coran 13:17)

Se cuvine aici un comentariu clar asupra acestor două exemple pentru a confirma potrivirea lor cu obiectivul sursei. **“Astfel dă Allah pildă despre Adevăr și neadevăr” (Coran 13:17).** Care va fi soarta acestor două?

Allah (SWT) spune: **“... în ceea ce privește spuma ea se duce fără urmă, în vreme ceea ce le este oamenilor spre folos rămâne mereu pe pământ. Astfel dă Allah pilde!” (Coran 13:17).**

Astfel, haideți să chemăm la adevăr și să-i însoțim pe oamenii lui și pe cei care-l urmează și la care Allah (SWT) se referă în următorul verset: **“Pentru aceia care răspund Domnului lor este răsplata cea mai bună...” (Coran 13:18).**

De ce “Ar-Ra’d” (Tunetul)?

Ne-a mai rămas de explicat motivul alegerii acestui titlu pentru sură. Motivul constă în faptul că tunetul este un model pentru contradicție. Vorbind din punct de vedere științific, tunetul poartă sarcini contradictorii: positive și negative. Din punct de vedere al credinței religioase, tunetul însoțește teroare și spaimă împreună cu binele și ploaie pentru oameni. Tunetul răsună îngrozitor pe din afară, dar în interior, în profunzimea sa îl premărește pe Allah (SWT).

Allah (SWT) spune: **“Și-L preamărește tunetul aducându-I laudă, și îngerii, cu teamă de El. Și El trimite trăsnetele cu care lovește pe cine voiește, pe când ei se ceartă asupra lui Allah, în vreme ce El este de temut pentru puterea Sa.” (Coran 13:13).**

Este ca și cum semnele creației în sură, cu exemplul tunetului, în fruntea listei, comunică același mesaj: fii atent să nu fii păcălit de aparențe, dar mai degrabă caută în profunzime.

Măreția Coranului

După versetele mai sus menționate am ilustrat influența Cărții vizibile (universul) a lui Allah (SWT) deosebind adevărul de neadevăr. Allah (SWT) ne dă un exemplu mult mai uimitor bazat pe Cartea Lui recitată. Allah (SWT) spune: **“Și de ar fi un Coran cu care să se mute munții sau cu care să se despice pământul sau cu care să se facă morții să vorbească! Însă a lui Allah este întreaga poruncă...” (Coran 13:31)**

Acest verset semnifică faptul că dacă ar trebui să existe ceva care ar putea să mute munții sau să facă pământul să umble sau să dea viață celui mort, acesta ar fi Coranul. Versetul indică pur și simplu faptul că acest univers uimitor poate fi mutat numai de Coran. De ce? Aceasta confirmă ceea ce spune Allah (SWT): **“Lui I se adresează chemarea cea adevărată...” (Coran 13:14).**

Din acest motiv, ți se cere cu amabilitate să citești sura Ar-Ra’d și să trăiești cu adevărul pogorât de Allah (SWT), pentru că adevărul este cuvântul lui Allah (SWT). Acesta este Coranul. Este drumul spre bine și dreptate. După citirea acestei surse sfinte, să nu te lași să fii rătăcit de neadevăr, indiferent de cât crește el și de cât de mult se înalță deasupra adevărului, deoarece falsitatea este în cele din urmă fragilă și nefondată (dezrădăcinată).

Sura Ibrahim (Avraam)

Obiectivul surei: Bindecuvântările credinței și nenorocirile necredinței

Când sunt întrebați „Care este cea mai mare binecuvântare cu care v-a înzestrat Allah?”, mulți oameni se referă la probleme lumești cum ar fi la soțul/soția lor, copiii lor, casa lor sau banii lor. Pe de altă parte, când sunt întrebați în legătură cu cea mai mare nenorocire prin care au trecut, ei menționează probleme lumești cum ar fi pierderea banilor sau o afacere ruinată. Pentru a îndepărta astfel de concepții greșite, Allah (SWT) scoate în evidență, în sura Ibrahim (AS), faptul că cea mai mare binecuvântare veșnică este binecuvântarea credinței în Allah (SWT) și că cea mai rea nenorocire este necredința și înstrăinarea de Allah (SWT).

Este întunericul la fel ca lumina?

Sura în mod constant pune alături adevărul de neadevăr, credincioșii de necredincioși precum și lumina de întuneric. Începutul surei, în mod sigur, prezintă acest înțeles: „**Elif. Lam. Ra (acestea sunt numele literelor alfabetului arab și numai Allah le știe înțelesul). (Aceasta este) o Carte pe care Noi ți-am pogorât-o pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină – cu voia Domnului lor – pe drumul Celui Puternic și Vrednic de Laudă.**” (Coran 14:01). Este ca și cum omului i se cere să observe întunericul și lumina, să mediteze asupra binecuvântării lui Allah (SWT) și să aleagă oricare dintre ele.

Prin referirea la povestea profetului Musa (AS) în cel de-al cincilea verset, Allah (SWT) accentuează și mai mult același înțeles: „**Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre, (zicându-i): „Scoate neamul tău din întuneric la lumină și adu-le lor aminte de zilele lui Allah!” Întru acestea sunt semne pentru toți cei răbdători și mulțumitori.**” (Coran 14:5).

Care poate fi legătura dintre zilele lui Allah și a fi răbdător și mulțumitor? Zilele lui Allah au fost acele zile în care Allah i-a distrus pe aceia care au fost nedrepti față de respectivii lor oameni și i-a cruțat pe aceia care au fost drepti. Astfel, a fost o binecuvântare cu care au fost înzestrați credincioșii și o nenorocire pentru necredincioși. Un credincios ar trebui să tragă învățături din aceste zile, învățând să fie răbdător, îndurător precum și mult mai mulțumitor pentru generoasa binecuvântare a credinței: „**Întru acestea sunt semne pentru toți cei răbdători și mulțumitori.**” (Coran 14:5).

Așa cum i-a poruncit Allah, profetul Musa (AS) a transmis mesajul lui Allah neamului său, amintindu-le lor în mod constant de cea mai minunată binecuvântare a Lui oferită lor: „**(Și adu-ți aminte) când Moise a zis neamului său: „Aduceți-vă aminte de binefacerea lui Allah asupra voastră, când El v-a izbăvit de neamul lui Faraon care v-a supus la rea pedeapsă, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe muierile voastre! Și în aceasta a fost pentru voi mare încercare de la Domnul vostru!”**” (Coran 14:6).

Drumul lui Allah (SWT) este în același timp o binecuvântare și o onoare, iar orice alt drum nu aduce altceva decât diminuare și umilire. Profetul Musa (AS) spune clar în

cuvintele lui Allah (SWT): „**Dacă veți fi mulțumitori, vă voi înmulți (binefacerile Mele)...**” (Coran 14:7).

Allah (SWT) a făcut o regulă generală și o promisiune divină pentru oricine Îi mulțumește pentru binecuvântările Lui generoase: „**Și când Domnul vostru a vestit: „Dacă veți fi mulțumitori, vă voi înmulți (binefacerile Mele), iar de veți fi nemulțumitori, pedeapsa Mea va fi aspră”**” (Coran 14:7).

Cu toate că versetul se adresează celui pe care Allah l-a înzestrat cu binecuvântările Lui, apariția lui printre aceste versete care se ocupă de binecuvântarea credinței subliniază importanța mulțumirii lui Allah în special pentru binecuvântarea credinței. Astfel, Allah (SWT) ne va dărui mai mult pentru această binecuvântare specială. Allah (SWT) este Sיעי Deajuns: „**Și a zis Moise: „Dacă voi și toți cei de pe pământ sunteți nerecunoscători, (atunci aflați) că Allah Își este Sיעי Deajuns și că El este Vrednic de Laudă!”**” (Coran 14:8).

Mesajele profetilor

În continuare, versetele abordează problema confruntării dintre credincioși și necredincioși. Spre deosebire de alte sură care se adresează problemei fiecărui profet cu neamul său, această sură nu se ocupă de fiecare profet, pentru că obiectivul se centralizează aici în jurul binecuvântării credinței și a nenorocirii necredinței. Această sură se ocupă de profeți ca un întreg, de-a lungul respectivelor lor popoare. De exemplu, Allah (SWT) spune: „**Le-au răspuns trimișii lor...**” (Coran 14:11);

„**Dar cei care nu credeau au zis către trimișii lor...**” (Coran 14:13);

„**Trimișii lor au zis: „Aveți voi îndoială în privința lui Allah; Creatorul cerurilor și al pământului, care vă cheamă ca să vă ierte pentru o parte din păcatele voastre...”**” (Coran 14:10).

Ai cugetat vreodată asupra semnificației acestei binecuvântări? Allah Cel Milostiv te cheamă pentru a te ierta de păcatele tale; deși El nu are nevoie de tine.

Observă accentuările repetate ale profetilor a faptului că, cunoașterea și credința în Allah (SWT) reprezintă cea mai minunată înzestrare a Lui. Allah (SWT) spune: „**...însă Allah binecuvântează pe cine voiește El dintre robii Săi...**” (Coran 14:11).

Binecuvântări și nenorociri

În sură sunt amintite referiri la diferite binecuvântări și nenorociri: Allah (SWT) spune: „**Și vă vom stabili pe voi pe acest pământ, în locul lor! Aceasta pentru aceia care se tem de prezența Mea și se tem de amenințarea Mea.**” (Coran 14:14).

Allah (SWT) avertizează cu putere împotriva nenorocirilor Lui în alte versete. El spune: „**În urma lui se află Gheena și va fi el adăpat cu apă de puroi. Pe care el o va sorbi cu înghițituri mici și abia o va putea înghiți. Și moartea vine la el din toate părțile, însă el nu va fi mort și va avea el (parte de) pedeapsă dureroasă. Pilda acelora care nu cred în Domnul lor este că faptele lor sunt ca cenușa în care suflă vântul cu putere într-o zi furtunoasă...**” (Coran 14: 16-18).

Predica lui Iblis (Satana)

Allah (SWT) spune: „Și când totul va fi hotărât, va zice Șeytan: „Allah v-a făcut vouă o făgăduință adevărată. V-am făgăduit și eu, însă eu nu mi-am ținut cuvântul dat vouă. Eu nu am avut nici o putere asupra voastră, decât că eu v-am chemat, iar voi mi-ați răspuns...”” (Coran 14:22).

Imaginează-ți doar suferința copleșitoare a spectatorilor acestei predici! Cum îi acordă ei atenție lui Satana într-un moment în care el se spală pe mâini de ei? Allah îl citează pe Satana: „...Deci nu mă muștrați, ci muștrați-vă pe voi înșivă! Eu nu vă pot fi de nici un ajutor, și nici voi nu-mi puteți fi de nici un ajutor. Eu nu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut cândva asociat (al lui Allah)! Nelegiuții (politeiștii) vor avea parte de pedeapsă dureroasă.” (Coran 14:22). Îți poți închipui o nenorocire mai rea decât aceasta?!

Cuvântul bun

Versetele ajung acum la o idee centrală. Această idee centrală scoate în evidență clar faptul că, credința este cea mai mare binecuvântare. Allah (SWT) exemplifică situația pentru noi spunând: „Nu vezi ce pildă a dat Allah pentru cuvântul bun? El este ca un pom bun, cu rădăcina neclintită și cu ramuri (ce se înalță) în cer...” (Coran 14:24). Oamenii pot gândi că cele mai multe binecuvântări sunt materialiste, dar Allah (SWT) ne dă acest exemplu pentru a arăta că un cuvânt sau o binecuvântare este mai bun/bună decât toate binecuvântările materiale pe care și le poate imagina un om! Allah (SWT) spune: „Nu vezi ce pildă a dat Allah pentru cuvântul bun? El este ca un pom bun, cu rădăcina neclintită și cu ramuri (ce se înalță) în cer! El dă fructe tot timpul – cu voia Domnului său. Și Allah dă pilde oamenilor pentru ca ei să-și aducă aminte.” (Coran 14:24-25).

Așa cum pomii dau roade bune, astfel dă și pomul cu rădăcini bine înfipte în pământ și cu ramurile ce se înalță spre cer, pomul expresiei *la ilahe illa Allah* (nu există alt Dumnezeu în afară de Allah), care dă drept roade oameni credincioși. Exemple ale unor asemenea oameni conțin discipolii Coranului, chemătorii la calea lui Allah, oamenii pozitivi și alți credincioși binevoitori. Într-adevăr, el dă roadele lui în fiecare sezon cu permisiunea lui Allah. Aceste roade sunt sub forma faptelor bune și drepte care rămân precum o sadaqa (poamnă) veșnic curgătoare, chiar și după ce persoana a decedat.

Pe de altă parte, cuvântul necredinței este fragil, rău, dezrădăcinat și fără ramuri. Allah (SWT) spune: „Iar pilda unui cuvânt rău este ca un pom rău care a fost smuls de pe fața pământului și care nu mai are pic de statornicie.” (Coran 14: 26).

Să nu încerci să schimbi binecuvântările lui Allah

Versetele continuă să confirme aceeași idee centrală, care este binecuvântarea credinței și nenorocirea necredinței. Allah spune clar: „Nu i-ai văzut pe cei care au schimbat îndurarea lui Allah cu necredința și au adus neamul lor în casa pieirii.” (Coran 14: 28).

Care va fi răsplata lor? Allah (SWT) spune: „În Gheena, în care o să ardă? Și ce rău sălaş!” (Coran 14:29).

O, frați musulmani, să nu cumva să lăsați să se piardă sau să nu recunoașteți binecuvântarea credinței, cu care v-a înzestrat Allah (SWT). Să nu cumva să fiți unul dintre aceia despre care Allah (SWT) spune: **„Și i-au făcut lui Allah semeni care să-i ducă în rătăcire (pe oameni) de la calea Lui...” (Coran 14:30).**

Cum Îi putem mulțumi lui Allah Atotputernicul pentru această minunată binecuvântare a credinței? Allah (SWT) spune: **„Spune robilor Mei care cred să împlinească Rugăciunea și să dăruiască într-ascuns și pe față...” (Coran 14:31);** și El adaugă: **„... Și de ați socoti binefacerea lui Allah, nu le-ați putea număra.” (Coran 14:34).**

Sura continuă să enumere alte binecuvântări pe care Allah (SWT) ni le-a dăruit. Allah (SWT) spune: **„Allah este Cel Care a creat cerurile și pământul și a pogorât din cer apa...”; „...El a supus pentru voi corăbiile care plutesc pe mare, la porunca Sa...”;** și El spune: **„Și a supus pentru voi Soarele și Luna, amândouă urmându-și cursul fără oprire, și a supus pentru voi noaptea și ziua.” (Coran 14: 32-33).**

De ce a supus Allah (SWT) toate aceste binecuvântări pentru noi? Pentru ca noi să simțim puterea lui Allah (SWT), să simțim binecuvântările Lui și să urmăm calea Lui.

Allah declară în versetul 34: **„... Și de ați socoti binefacerea lui Allah, nu le-ați putea număra.” (Coran 14:34).** Asta nu înseamnă că Allah vrea să spună că noi am început deja să socotim. Ci El declară că, dacă noi am încerca doar să numărăm detaliile unei singure binecuvântări (cum ar fi de exemplu soarele) noi nu am fi capabili să facem asta; ca să nu mai vorbim de cea mai mare binecuvântare dintre toate, care este binecuvântarea credinței și urmarea căii lui Allah (SWT).

Ibrahim în calitate de rol model

Sura încheie cu o comparație între două modele. Primul model este cel al unui om, profetul Ibrahim (AS), care a trăit binecuvântările lui Allah și mai ales binecuvântarea credinței. Celălalt model este cel al oamenilor care trăiesc departe de calea lui Allah, fiind nedreți cu ei înșiși și cu comunitățile lor. Recunoștința profetului Ibrahim (AS) pentru binecuvântările primite este întotdeauna evidentă: **„Laudă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrâneților mele, pe Ismail și pe Isaac! Domnul meu este Cel Care Aude rugile!” (Coran 14:39).**

Într-o minunată rugă (dua') și rugăciune, profetul Ibrahim (AS) Îl imploră pe Allah să păstreze religia lui pentru el și pentru urmașii lui prin intermediul rugăciunii (Salah). Allah (SWT) spune: **„Doamne, fă ca eu să împlinesc Rugăciunea (As-Salah) cu sârguință, ca și o parte din urmașii mei! Și primește ruga mea, Doamne! Doamne, iartă-mi mie și părinților mei și drepcredincioșilor în Ziua când se va face socoteala!” (Coran 14: 40-41).**

Observă această compasiune a tatălui nostru Ibrahim invocându-l pe Allah să ne ajute pe noi și pe copiii noștri să ne ținem de împlinirea Rugăciunii. Allah (SWT) spune: **„Prevestește-i pe oameni despre Ziua în care va veni peste ei pedeapsa...” (Coran 14:44).**

În final, sura încheie cu versete care conțin expresii severe împotriva oamenilor nedreți și rătăciți. Allah (SWT) spune: **„Să nu crezi că Allah nu este cu luare aminte la ceea ce săvârșesc nelegiuții, însă El doar le dă un răgaz până într-o zi în care privirile lor vor fi împietrite (de spaimă). În vreme ce ei vor alerga cu capetele**

ridicate, cu ochii rătăciți și cu inimile goale. Prevestește-i pe oameni despre Ziua în care va veni peste ei pedeapsa și în care cei ce au fost nelegiuți vor zice: „Doamne, păsuiește-ne pe noi pentru un termen scurt, ca să răspundem chemării Tale și să-i urmăm pe trimiși!” Dar oare n-ați jurat voi mai înainte că voi nu veți avea scăpătate (că voi nu veți trece din lumea aceea în Lumea cea Veșnică unde veți primi răsplata)?” (Coran 14: 42-44).

Există vreo nenorocire, rușine și umilire mai rea decât aceasta?

Cea mai mare binecuvântare dintre toate este să eviți acea situație, iar cea mai rea nenorocire dintre toate este să te numeri printre aceia despre care Allah (SWT) a spus: **„În ziua aceea îi vei vedea pe păcătoși legați unii de alții cu lanțuri. Iar straiile lor vor fi din catran și focul le va acoperi chipurile.”** (Coran 14:49-50).

Sura Ibrahim în întregime se referă la binecuvântarea credinței și la nenorocirea necredinței. Ea a fost numită după tatăl nostru - profetul Ibrahim (AS), fiind un model al unui om foarte recunoscător pentru toate binecuvântările cu care a fost înzestrat de către Allah (SWT). Vă rog, citiți această sură și mulțumiți-I lui Allah pentru acest minunat dar. Recunoștința față de Allah (SWT) te avansează în rangurile credinței. Allah (SWT) spune: **„... dacă veți fi mulțumitori, vă voi înmulți (binefacerile Mele)...”** (Coran 14:7).

Sura Al-Hijr (Regiunea locuită de neamul Themud)

Sura Al-Hijr a fost revelată în Mekke după sura Yusuf. În Sfântul Coran ea urmează după sura Ibrahim și este alcătuită din 99 de versete.

Doar pentru chemătorii la Islam

Această sură a fost revelată într-o perioadă în care Profetul Muhammed (SAWS) și musulmanii trăiau toate formele unei insulte severe. A fost pogorâtă în timpul unei perioade asemănătoare cu perioada modernă, în care Islamul a fost perceput într-o manieră suspicioasă și defavorabilă.

Sura Al-Hijr a fost trimisă pentru a-l liniști pe Profet (SAWS) și pe toți cei care-l urmează, de-a lungul secolelor, spunându-le lor: „Să nu vă fie teamă, deoarece voi sunteți protejați și Allah (SWT) va proteja religia Sa. Încredeți-vă în El (SWT), pentru a nu fi nimiciți de puterea dușmanilor și continuați în drumul vostru în invitarea oamenilor la calea lui Allah (SWT).”

Sura Al-Hijr este o sură care este adresată chemătorilor la Allah (SWT). Este trimisă acelor care iubesc Islamul și care iubesc să se asocieze cu el. Este o sură trimisă în mod special ca o liniște spirituală și divină pentru acei chemători, pe care oamenii îi ridiculizează din cauza înțelegerii solide a învățăturilor religiei lor. Le consolează, de asemenea, pe tinerele musulmane care sunt ridiculizate din cauza hijabului (veșmântul modest islamic) lor. Este ca și cum sura le spune acestor oameni: „Puneți-vă încrederea în Allah (SWT) și nu veți fi nimiciți de forța dușmanilor voștri. Continuați în calea voastră de a-i invita pe oameni la Islam și de a-i călăuzi pe ei către Islam.”

Obiectivele surei

Obiectivul acestei sure este foarte clar: Allah (SWT) este Protectorul religiei Sale și El (SWT) Singur va garanta faptul că ea este stabilită pe pământ. Astfel, să nu fiți distruși de alte civilizații și să nu-i luați în seamă pe aceia care vă insultă și vă fac să vă îndoiiți de convingerile voastre. Din contră, concentrați-vă pe eforturile voastre de a-i chema pe oameni la Allah (SWT) și la adorarea Lui Singur (SWT). Este un mesaj de consolare și încurajare pentru toți aceia care se tem pentru Islam, din cauza încercărilor prin care trecem.

Aceste subînțelesuri sunt făcute clare de-a lungul surei, de la început și până la sfârșit.

În primele câteva versete, Allah (SWT) spune: **„Lasă-i să mănânce și să se bucure (un timp) și (lasă) nădejdea să-i desfete. Ei vor ști (pe urmă)!” (Coran 15:3).**

Allah (SWT) spune, la sfârșitul surei: **„Însă adu laude Domnului tău și fii printre cei care se prosternază.” (Coran 15:98).**

Aceste versete repetă faptul că cineva nu trebuie să fie distras de puterea altora. Din contră, omul ar trebui să se concentreze pe propria lui adorare prin dhikr (pomenirea lui Allah (SWT)) și asigurându-se că va rămâne stabil și consecvent în acțiunile lui până

la sfârșitul vieții lui. Allah (SWT) spune: „**Și adoră-L pe Domnul tău până ce-ți va veni sfârșitul (moartea).**” (Coran 15:99).

Versetele de protejare menționate în sură

Sura se referă la protejarea de către Allah (SWT) în mai multe puncte, care includ:

1. Protejarea Coranului. Allah (SWT) spune: „**Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori.**” (Coranul 15:9). Ai uitat că, Cartea care îți este călăuză este protejată? Aceasta confirmă faptul că El Singur (SWT), Care este capabil să-Și protejeze Cartea, tot El este capabil să-Și protejeze religia și pe aceia care urmează și îi invită și pe alții la ea.
2. Protejarea cerului de Iblis (Satana) făcându-l o priveliște plăcută pentru aceia care privesc la el. Allah (SWT) spune: „**Și Noi am pus în cer zodii și Noi am împodobit (cerul) pentru privitori. Și le-am păzit Noi de orice Șeytan afurisit. Afară de acela care a ascultat pe furis, dar în urma căruia a pornit flacăra mistuitoare.**” (Coran 15: 16;18).
3. Protejarea pământului. Allah (SWT) spune: „**Iar pământul l-am întins Noi și am aruncat pe el munți neclintiți și am lăsat să crească de toate cu măsură cumpănită.**” (Coran 15:19).
4. Protejarea rizkului (tot ceea ce este necesar traiului) pe acest pământ: „Allah (SWT) spune: „**Iar pământul l-am întins Noi și am aruncat pe el munți neclintiți și am lăsat să crească de toate cu măsură cumpănită. Și v-am dat Noi vouă pe el (pe pământ) cele de trebuință pentru trai, ca și pentru aceia pe care voi nu-i hrăniți. Și nu sunt lucruri ale căror hambare să nu se afle la Noi și pe care Noi să nu le trimitem cu măsură anumită**” (Coran 15:19-21). Astfel, Coranul, pământul și credincioșii sunt protejați cu toții.
5. Protejarea credincioșilor de Iblis, deoarece Allah (SWT) spune: „**Tu nu vei avea putere asupra robilor Mei, afară numai de cei care te-au urmat dintre amăgiți (ghawun-mušrikun și toți cei rătăciți, criminali, politești și rău făcători).**” (Coran 15:42).
6. Este mai mult satisfăcător faptul că următoarele versete, care dau vești îmbucurătoare credincioșilor, informându-i că ei vor intra în Paradis, subliniază conceptul protecției. Allah (SWT) spune: „**Nu-i va atinge în ele osteneala și nu vor fi ei scoși din ele!**” (Coran 15:48).

Ca atare, în calitate de credincios, ai fost protejat așa cum a fost protejată Cartea lui Allah (SWT) așa cum au fost protejate cerurile și mijloacele de existență (rizkul). Allah (SWT) a protejat, într-adevăr, toate acestea pentru propriul tău folos pentru a-ți sprijini inima și spiritualitatea ta.

Iblis și Adem (AS)

Așa cum s-a menționat în surele precedente, poveștile menționate în orice sură urmăresc să accentueze obiectivul surei. Povestea lui Adem (AS) și a lui Iblis servește aceluiași scop. Peste tot în Coran, detaliile acestei povești se concentrează pe Adem

(AS). Însă, în sura Al-Hijr atenția se îndreaptă asupra lui Iblis însuși. Allah (SWT) spune: **„Dar el a zis: „Doamne, dă-mi mie păsuire până în ziua în care ei vor fi înviați!” I-a zis: „Vei fi tu dintre cei păsuți. Până în ziua timpului hotărât.” A zis: „Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor (lucrurile de) pe pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire.” Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!” (Coran 15: 36-40).**

Observă metoda consecventă de ispitire a lui Iblis, silirea omului de a face rău pe pământ pare să fie plăcut. Acest lucru încurcă conceptele și, de asemenea, îi denaturează pe aceia cu o credință slabă. Cu toate acestea, adevărații robi ai lui Allah (SWT) sunt protejați de Îndurarea lui Allah (SWT), iar EL (SWT) răspunde ispitelor lui Iblis astfel: **„A zis: „Acesta este un drum drept (care duce) către Mine!” Tu nu vei avea putere asupra robilor Mei, afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți.” (Coran 15: 41-42).**

Această sură este sura protejării, pentru că tu ești protejat și la fel sunt și cerurile, pământul și Coranul. Atunci de ce ar trebui să-ți fie frică vreodată? Sura a fost pogorâtă pentru a-l liniști pe Profet (SAWS) și pe cei care l-au urmat, spunându-le lor că ei sunt protejați într-un timp când dușmanii lor din Mekke atingeau culmea puterii lor. Astăzi, sura este o liniștire pentru toți aceia care fac da'wa, asigurându-le protecția lor. Oamenii sunt întotdeauna protejați atât timp cât ei își mențin apropierea de Allah (SWT), deoarece El (SWT) spune: **„Tu nu vei avea putere asupra robilor Mei, afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți (ghawun-mușrikun și toți aceia care sunt rătăciți, criminali, politești și rău făcători).” (Coran 15:42).** „Ghawun” sunt toți aceia care aleg calea lui Iblis și sunt, în consecință, privați de această protecție spirituală și divină. Iblis este conștient de această realitate atunci când Îi spune lui Allah (SWT): **„Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!” (Coran 15:40).**

Din moment ce ți-ai garantat protecția lui Allah (SWT) de ce ar mai trebui să-ți fie frică vreodată?

Oamenii terenului stâncos (Al-Hijr)

Întrebarea la care trebuie răspunsă acum este de ce i s-a dat surei acest nume?

Al-Hijr este regiunea în care a trăit tribul lui Themud (oamenii lui Salih (AS)), cu toate acestea, ce legătură are aceasta cu subiectul protecției?

Oamenii din Al-Hijr nu au crezut în miracolele lui Allah (SWT) și au refuzat să urmeze calea *imanului* (a credinței în Allah). În consecință, ei au simțit că Allah (SWT) îi va pedepsi și, astfel, ei au început să caute un loc în care să se simtă în siguranță. Singurul loc pe care l-au găsit a fost Al-Hijr sau „terenul stâncos”. În această nouă casă pe care au găsit-o ei au început să-și dezvolte civilizația lor într-o așa mare măsură încât ei își ciopleau case în stâncile munților pentru a se simți în siguranță. Allah (SWT) spune în Coran: **„Și cu adevărat i-au ținut locuitorii din Al-Hijr pe trimiși de mincinoși. Și le-am adus semnele Noastre, însă ei s-au abătut de la ele. Și ei își scobeau în munți case, trăind în siguranță.”(Coran 15: 80-82).** Ei au crezut că dacă vor trăi între acești munți ei se vor putea apăra împotriva pedepsei și torturii lui Allah (SWT). Din acest motiv ei au început să-și construiască casele lor în munți pentru a se proteja de inundații și de alte dezastre naturale. Așadar, ce s-a întâmplat?

Allah (SWT) spune în Coran: „**Însă zorii dimineții i-a lovit pe ei strigătul.**” (Coran 15:83). Nici un zid și nici un munte nu a fost în stare să-i protejeze de acel strigăt care i-a lovit în zorii dimineții, care este un semn al siguranței, pe când noaptea este întotdeauna asociată cu frica și nesiguranța. Este ca și cum mesajul către oameni este acela că protecția vine numai de la Allah (SWT) Singurul.

Să nu fii uimit de civilizația lor. Nu i-a protejat pe ei de forța pe care Allah (SWT) o menționează la începutul surei. Metoda în care a fost pedepsit tribul lui Themud a fost unică, în sensul că, ea nu a mai fost aplicată altor popoare; un *Saiha* sau un strigăt îngrozitor căruia nici un zid, nici un vânt, apă sau stâncă nu-i poate servi drept protecție.

Din acest motiv sura a fost numită Al-Hijr ca un simbol al puterii civilizațiilor care ar putea să ne distrugă. Sura ne amintește să nu fim înfrânți de astfel de civilizații, pentru că nu există nici un protector în afară de Allah (SWT).

Povestea profetului Lut (AS) (Lot)

Pentru a repeta acest înțeles, Allah (SWT) menționează povestea lui Lut (AS) cu semne clare. Oamenii din neamul lui Lut (AS) au fost pedepsiți atunci când ei se aflau la culmea insistențelor (tânjirii) lor sexuale. Allah (SWT) spune în Coran: „**Pe viața ta, (o, Muhammed)! Ei rățăceau în aiureala lor!**” (Coran 15:72). Ei au fost, de asemenea, pedepsiți dimineța, deoarece Allah (SWT) spune: „**Și Noi i-am vestit lui această poruncă, pentru că aceia aveau să fie nimicivi până la ultimul, dimineța.**” (Coran 15:66). Allah (SWT) descrie, de asemenea, pedeapsa lor: „**Așadar, la răsăritul soarelui i-a prins pe ei strigătul.**” (Coran 15:73).

Îndrumări pentru chemătorii la Allah (SWT) din toate timpurile

Acum pentru că cititorul acestei sure a început să simtă și să aprecieze măsura în care Allah (SWT) îi protejează pe credincioși într-un mod în care nimeni altcineva nu poate s-o facă, sura începe să ofere importante îndrumări, ce provin din poveștile incluse în ea:

1. Allah (SWT) spune: „**Noi ți-am dat șapte versete ce se repetă (Al-Methani – sura Al-Fatiha) și Coranul cel mareț.**” (Coran 15:87). În locul tuturor celor care au fost oferite altora începând de la putere și până la proprietate materială, Allah (SWT) ți-a oferit ție sura Al-Fatiha cu semnificațiile ei uimitoare și Coranul. Ține-te de ceea ce ți-a oferit Allah (SWT), fii mândru de asta și să nu țințești spre nimic altceva în afară de asta.
2. Allah (SWT) spune: „**Nu-ți îndrepta ochii spre lucrurile pe care Noi le-am dat ca bucurie trecătoare unor perechi dintre ei și nici nu fii trist pentru ei, ci pleacă aripa ta peste drepcredincioși!**” (Coran 15:88). Să nu-ți fie teamă pentru lucrurile materiale ale acestei lumi care sunt acordate altor civilizații și fii mândru de Islamul tău și fii modest cu frații tăi musulmani și surorile tale musulmane. Să nu fii copleșit de tehnologia Vestului și de construcțiile lui moderne, pentru că legea divină care a fost aplicată oamenilor din Al-Hijr li se aplică și lor, de asemenea; nu există alt protector în afară de Allah (SWT).
3. Allah (SWT) spune: „**Vestește, dară, limpede ceea ce ți se poruncește și nu-i băga în seamă pe politești (mușrikun – politești, idolatri și necredincioși)!**”

(Coran 15: 94). Cheamă în mod deschis (public) la calea lui Allah (SWT) în ciuda oricăror greutăți pe care le poți întâmpina, deoarece Allah (SWT) este Protectorul. Acest verset a fost punctul de întoarcere în timpul Profetului (SAWS). S-a trecut de la da'wa în secret la da'wa deschisă (chemarea publică) cu o propagare publică a mesajului. Companionii Profetului (SAWS) (Sahabe) au suferit greutăți cu privire la această problemă, iar acest verset a fost revelat pentru a-i liniști, pentru a-i asigura că ei sunt protejați de Allah (SWT), în ciuda faptului că erau ridiculizați.

4. **„Vestește, dară, limpede ceea ce ți se poruncește și nu-i băga în seamă pe politeiști (mușrikun – politeiști, idolatri și necredincioși)! Noi suntem de ajuns pentru tine împotriva zeflemitorilor.” (Coran 15: 94-95).**
5. Allah (SWT) spune: **„Și Noi știm prea bine că pieptul ți se strânge pentru ceea ce spun ei. Însă adu laude Domnului tău și fii printre cei care se prosternează. Și adoră-L pe Domnul tău până ce-ți va veni sfârșitul!” (Coran: 15: 97-99).** A fi ridiculizat este neplăcut și în ciuda faptului că musulmanul este convins de protecția lui Allah (SWT), el se poate sătura de comentariile altora. Acest verset oferă un antidot pentru această problemă; el furnizează un final important pentru subiectul protecției pe care s-a centralizat această sură. Este asemenea unei aplicări practice a conceptului pentru a permite unei persoane să simtă protecția spirituală și divină. Este antidotul gloriei lui Allah (SWT) și adorării Lui până la moarte. Lasă-i să te ridiculizeze, pentru că sfârșitul lor nu va fi diferit de cel al oamenilor din Al-Hijr. Într-adevăr, tu ești protejat.

Să ai un entuziasm ridicat pentru religia ta, să muncești pentru perfecționarea ta și pentru invitarea altora la calea lui Allah (SWT) și astfel te vei bucura de protecția și grija lui Allah (SWT) în această lume, și vei câștiga răsplata Paradisului în Ziua de Apoi.

Sura An-Nehl (Sura Albinelor)

Sura An-Nehl este o sură mekkană. Ea a fost revelată după sura Al-Kehf. Este alcătuită din 128 versete, iar în Coran urmează după sura Al-Hijr. Mulți învățați sunt de acord că ea este „Sura Binecuvântărilor”.

Aminteșteți și fii recunoscători

Dacă cineva ar lua loc și ar începe să scrie pe o bucată de hârtie toate binecuvântările pe care i le-a dăruit Allah (SWT), iar apoi ar citi sura An-Nehl, el ar găsi că toate aceste binecuvântări sunt menționate în această sură. În mod asemănător, dacă cineva ar citi sura, iar apoi ar nota toate binecuvântările pe care el/ea le întâlnește în sură, ar afla că ele au cuprins tot ceea ce poate fi eventual imaginat.

Este, într-adevăr, „Sura binecuvântărilor”. Ea atrage atenția cititorului asupra binecuvântărilor lui Allah (SWT) din univers; începând cu binecuvântările de bază, cum ar fi necesitățile vieții și continuând până la binecuvântările necunoscute și ascunse, pe care oamenii le uită de obicei sau sunt inconștienți de ele. Allah (SWT) spune: **„Și de ați (vrea să) socotiți binefacerile lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați. Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 16:18).**

Există multe versete în sură care explică diferitele feluri ale binecuvântării, avertizând împotriva abuzului de binecuvântări, prin folosirea lor în scopul comiterii de păcate. În contrast, aceste versete îndeamnă omenirea să-I mulțumească lui Allah (SWT) și să folosească aceste binefaceri pentru ceea ce au fost create.

Sura An-Nehl și sura Ibrahim:

Cineva s-ar putea gândi că sura Ibrahim se concentrează, de asemenea, asupra binefacerilor lui Allah (SWT), și astfel cum este ea pusă în legătură cu sura An-Nehl? Sura Ibrahim se concentrează numai asupra unei singure binecuvântări și anume credința, ca fiind principala axă și cea mai importantă dintre binefacerile lui Allah (SWT). În contrast, sura An-Nehl acoperă toate binefacerile lui Allah (SWT), începând cu cele mai simple și cu cele mai de bază necesități ale vieții, până la cele mai importante dintre ele, care sunt credința și revelația. Din acest motiv, sura An-Nehl începe cu o referire la aceeași binecuvântare cu care începe și sura Ibrahim; revelația.

În sura Ibrahim, Allah (SWT) spune: **„Alif, Lam, Mîm, Ra (Acestea sunt numele literelor alfabetului arab și numai Allah le știe semnificația). (Aceasta este) o Carte pe care Noi ți-am pogorât-o pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină - cu voia Domnului lor – pe drumul Celui Puternic și Vrednic de Laudă.” (Coran 14:1), și “El îi trimite pe îngeri cu revelația, după porunca Sa, asupra acelor care voiește El dintre robii Săi...” (Coran 16:2).**

O prezentare continuă:

Sura începe cu o prezentare a binecuvântărilor lui Allah:

- Binecuvântarea revelației, care este prima binecuvântare din sură: Allah (SWT) spune: **“El îi trimite pe îngeri cu revelația, după porunca Sa, asupra acelor care voiește El dintre robii Săi, (zicând): “Preveniți că nu este Dumnezeu în afară de Mine și fiți cu frică de Mine, așadar!”” (Coran 16:2).**
- Binecuvântarea creării cerurilor și a pământului; Allah (SWT) spune: **“El a creat cerurile și pământul cu adevăr! El este mai înalt decât ceea ce Îi asociază Lui!” (Coran 16:3).**
- Binecuvântarea creării omului; Allah (SWT) spune: **“El l-a făcut pe om dintr-o picătură și iată că el (omul) este cârtitor (adversar) învederat.” (Coran 16:4).** Sufletele care trăiesc în corpurile noastre sunt ele însele o binecuvântare de la Allah (SWT), după ce El ne-a creat din nimic.
- Binecuvântarea animalelor (vitelor) ca o sursă de hrană, îmbrăcăminte și ca un mijloc de transport; Allah (SWT) spune: **“Și vitele le-a făcut pentru voi, de la ele aveți căldură și alte foloase și de la ele și mâncați.” (Coran 16:5) și “Și (El a făcut) caii, catârii și măgarii, să călăriți pe ei și ca podoabă și El creează ceea ce voi nu știți.” (Coran 16:8).**
- Acest verset include mijloacele de transport din perioada Profetului (SAWS) precum și referirea la toate mijloacele de transport moderne din zilele noastre, deoarece Allah (SWT) spune: **“...și El creează ceea ce voi nu știți.” (Coran 16:8),** ceea ce include avioane, mașini, ... etc., toate sunt binecuvântări pe care Allah (SWT) ni le-a oferit.
- Binecuvântarea apei, pogorârea ei din cer; Allah (SWT) spune: **“El este Cel Care trimite apă din cer pentru voi. Din ea este de băut pentru voi și din ea cresc tufișurile, unde voi vă pașteți cirezile.” (Coran 16:10).**
- Binecuvântarea plantațiilor; Allah (SWT) spune: **“Din ea El face să crească pentru voi semănăturile, măslinii, curmalii, vița de vie și tot felul de roduri. În aceasta este dovadă pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc.” (Coran 16:11).**
- Binecuvântarea supunerii universului față de om; Allah (SWT) spune: **“El a supus pentru voi noaptea și ziua, soarele și luna. Și stelele sunt supuse, prin porunca Lui. Și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care pricep.” (Coran 16:12).**
Întregul univers, în imensitatea sa, îți este supus ție pentru ca tu să trăiești și să-ți îndeplinești obligația ta față de Stăpânul tău. Imaginează-ți lumea fără binecuvântarea supunerii universului față de omenire. Imaginează-ți lumea fără oxigen sau fără soarele care dă lumină și căldură.
- Binecuvântarea împodobirii pământului; Allah (SWT) spune: **“Și ceea ce a creat pentru voi pe pământ (are) felurite culori. Și întru aceasta este un semn entru un neam de oameni care își aduc aminte.” (Coran 16:13).**
Aceasta este o binecuvântare pe care oamenii o văd în fiecare zi, dar din păcate, rămâne neobservată.
Această sură ne cutremură simțurile și le reînvie încă o dată. Ne atrage atenția pentru a percepe binefacerile lui Allah din univers.

Ajută-ți inima

Amintirea binecuvântărilor lui Allah (SWT) este esențială pentru a menține o inimă evlavioasă. Dacă ți se pare că ești incapabil să contemplezi asupra lor, îți recomand să urmezi acești pași:

- Notează binecuvântările pe care le știi și meditează asupra lor.
- Amintește-ți și repetă “Al-hamdu-lillah” (Slavă lui Allah) oriunde te-ai duce, chiar dacă acest lucru este făcut în drumul tău spre o misiune.
- Meditează asupra binecuvântărilor lui Allah (SWT) pe care ți le-a dăruit, în momentul în care îți începi rugăciunile prin recitarea surei Al-Fatiha. Pentru fiecare rekeat (parte a rugăciunii), să ai în minte o binecuvântare specificată, meditează asupra ei și mulțumește-I lui Allah (SWT) pentru ea. Reamintirea binecuvântărilor ajută inima să-I mulțumească lui Allah (SWT) Cel care le-a dăruit. Omul le mulțumește egalilor săi, ființele umane, zi și noapte, dar de câte ori Îi mulțumește cu adevărat Dăruitorului? De câte ori, într-o anumită zi, spune omul “Al-hamdu-lillah”?

Mai multe binecuvântări

Versetele continuă să enumere mai multe binefaceri pe care Allah, Stăpânul lumilor, le aduce din surse inimaginabile de către noi, printre care:

- Binecuvântarea supunerii mării față de om; Allah (SWT) spune: **“El este Cel Care a supus marea, pentru ca voi să mâncați din ea carne proaspătă și să scoateți din ea podoabă pe care să o purtați...” (Coran 16:14).** Își poate imagina cineva că această carne nemaipomenită este obținută din adâncimile unei asemenea mări înfiorătoare? Problema omenirii constă în faptul că aceste binecuvântări au devenit obișnuite pentru oameni și ei le-au dobândit pe degeaba. Sura An-Nehl vine pentru a le reaminti oamenilor de binefacerile lui Allah (SWT), să ne reînvie simțurile noastre de întrebare și de recunoștință față de Allah (SWT).
- Binecuvântarea creării munților; Allah (SWT) spune: **“El a așezat pe pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi, râuri și drumuri, poate că voi veți fi călăuziți.” (Coran 16:15).** Allah (SWT) a ancorat munții, care protejează, așa cum a demonstrat știința modernă, pământul împotriva cutremurelor.
- Binecuvântarea creării stelelor; Allah (SWT) spune: **“Și semne osebite. Și după stele se călăuzesc.” (Coran 16:16).** Aceste stele ne indică drumul (în toate direcțiile), atunci când călătorim.
- Binecuvântarea laptelui de vacă; Allah (SWT) spune: **“Aveți voi o pildă și la vite. Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie și sânge: un lapte curat, ce place celor care-l beau.” (Coran 16:66).** Îți poți imagina locul din care acest lapte pur vine cu un gust și un miros plăcut, dintre sânge și murdărie?! Cu toate acestea el curge curat și pur, fără nici o picătură de sânge sau mizerie (bălegar)! **“...un lapte curat, ce place celor care-l beau.” (Coran 16:66).**

- Binecuvântarea științei, a auzului și a văzului; Allah (SWT) spune: **“Allah v-a scos pe voi din pânțele mamelor voastre...”(Coran 16:78)**; apoi El ne-a dat instrumentele de obținere a științei: **“și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile, pentru ca voi să fiți mulțumitori.”(Coran 16:78)**
- Binecuvântarea păsărilor; Allah (SWT) spune: **“Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul cerului, pe care nimeni nu le ține decât numai Allah? Întru acestea sunt cu adevărat semne pentru un neam (de oameni) care cred.” (Coran 16:79).**

Întrebarea care se pune aici este: care dintre noi va lua cele de mai sus menționate în considerare și va fi recunoscător? Cine își va folosi binecuvântările primite în ceea ce Îi place lui Allah (SWT) pentru a câștiga mulțumirea Lui?

“Și de ați (vrea să) socotiți binefacerea (binefacerile) lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați...” (Coran 16:18)

După menționarea tuturor acestor binecuvântări vine un verset central; Allah (SWT) spune: **“Și de ați (vrea să) socotiți binefacerea (binefacerile) lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați. Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 16:18).** Dar ce este de numărat? Numărăm noi binefacerile știute și tangibile sau pe cele intangibile? Dacă presupunem că am putea număra binecuvântările concrete, am putea apoi să calculăm foloasele pe care le conține fiecare binecuvântare? Allah (SWT) spune în Coran: **“Și de ați (vrea să) socotiți binefacerea (binefacerile) lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați...” (Coran 16:18).** Allah (SWT) nu a spus “binefacerile” toate! În limba arabă traducerea cuvântului “ni’ame” înseamnă o singură binefacere.

Cu toate acestea, versetul se încheie cu: **“Allah este Iertător și Îndurător.”** pentru a ilustra că omul de obicei nu-I mulțumește lui Allah (SWT) pentru binecuvântări, și dacă Allah (SWT) nu ar fi Îndurător și Iertător, El ar fi torturat sever omenirea pentru că nu Îi mulțumește pentru aceste binecuvântări extraordinare.

Abuzarea de binecuvântări

Obiectivul surei nu se limitează doar la enumerarea binecuvântărilor, ci el include, de asemenea, punerea accentului pe întrebuițarea lor, precum și folosirea lor pentru ceea ce au fost create. Deci, după fiecare val de enumerare a binefacerilor, există un verset care avertizează împotriva abuzului de binecuvântări (versetele 19-29).

Versetul 24 de exemplu, îi reclamă pe aceia care nu apreciază sau care chiar neagă binecuvântarea revelației: **“Dacă sunt întrebați: “Ce a pogorât Domnul vostru?” ei răspund: “Basmе ale înaintașilor!”” (Coran 16:24).** Din acest motiv, ei au fost destinați să aibă un sfârșit rău; Allah (SWT) spune: **“Vor avea ei de purtat păcatele lor în întregime, în Ziua Învierii, precum și o parte din păcatele celor pe care îi împing în rătăcire, fără de știință. Și ce rea (povară) vor avea de purtat!” (Coran 16:25).**

Versetul care urmează descrie o scenă înspăimântătoare a acelor care neagă binecuvântările lui Allah (SWT); Allah (SWT) spune: **“Au viclenit cei care au fost mai înainte de ei, însă Allah a năruit chiar temelile zidirii lor și acoperișul s-a prăbușit peste ei și pedeapsa a căzut peste ei, de unde nu o așteptau.” (Coran 16:26).**

În contrast, sosesc versetele 30-32, care urmează imediat după versetele menționate anterior, pentru a aduce vești îmbucurătoare aceluia care utilizează cel mai bine binefacerile lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **“Și li se va spune celor care au fost cu frică: ‘Ce a pogorât Domnul vostru?’ Iar ei vor zice: ‘Binele!’ (El a pogorât binele)...” (Coran 16:30).** Observă prețuirea divină a aceluia care recunosc și apreciază binecuvântarea revelației, în comparație cu cei care o neagă în versetul 24.

Apoi, în versetul 32, Allah (SWT) spune: **“Celor buni, cărora le iau sufletele, îngerii le vor zice: ‘Pace vouă! Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!’” (Coran 16:32).** Acesta, este alăturat de asemenea, versetului 28, în care Allah (SWT) spune: **“Aceia cărora îngerii le iau viața în situația când sunt nedrepti cu ei înșiși se vor supune cu umilință, (zicând): ‘Noi nu am făcut nimic rău!’ Ba da, Allah știe ce ați făcut voi!” (Coran 16:28).**

Binecuvântarea trimiterii mesagerilor și a călăuzirii

Aceste două binecuvântări extrem de importante sunt amintite în această sură sfântă. Trimiterea mesagerilor pentru omenire împreună cu legile lui Allah (SWT) reprezintă cea mai mare binecuvântare pentru oamenii din toate timpurile. Allah (SWT) spune: **“Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis (ca să le zică): ‘Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut (oricine este adorat în afară de Allah!)’...” (Coran 16:36).**

Allah (SWT) spune: **“Și nu am trimis mai înainte de tine decât numai bărbați, cărora Noi le-am pogorât revelații. Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți, dacă voi nu știți. (I-am trimis cu) semne limpezi și cu scripturi. Iar ție ți-am pogorât Noi Coranul, pentru ca tu să le tâlcuiești oamenilor deslușit ceea ce a fost pogorât pentru ei, - poate că ei vor chibzui!” (Coran 16:43-44).**

Ai notat printre binecuvântările pe care ni le-a dăruit Allah (SWT) trimiterea Profetului Muhammed (SAWS)? Dar revelația Celui Atotputernic, Coranul cu versetele pe care le citim și le trăim? Te-ai gândit vreodată la aplicarea Coranului și a Tradiției Profetului (a Sunnei) cu intenția de a-I mulțumi lui Allah (SWT) pentru aceste două mari binecuvântări?

“Voi nu aveți binefacere decât de la Allah.”

După o listă de binecuvântări successive vine un verset central și convingător pentru a comenta: **“Voi nu aveți binefacere decât de la Allah...” (Coran 16:53).** Acest verset ne atrage atenția asupra faptului că recunoașterea binecuvântărilor lui Allah este un pas către mulțumirea Creatorului pentru binecuvântare; recunoaștința este garanția pentru continuarea binecuvântărilor. Allah (SWT) spune: **“Și când Domnul vostru a vestit: ‘Dacă veți fi mulțumitori, vă voi înmulți (binefacerile Mele)...’” (Coran 14:7).**

Dacă omul ar da viața sa înapoi și ar privi la originea lui, el ar afla că în momentul actual nu posedă nimic care să fie original al lui; începând cu nevoile lui de bază cum ar fi îmbrăcăminte, mâncare, băutură până la ultimele tehnologii moderne, cum ar fi calculatoarele și mașinile. Toate acestea sunt bazate pe materie neprelucrată pe care Allah (SWT) o pregătește pentru noi și sunt, de asemenea, produse ale minții umane, care la rândul lor reprezintă cea mai mare binecuvântare pe care El a revărsat-o asupra noastră.

Întrebuințarea greșită a binecuvântărilor

Încă o dată, sura avertizează împotriva abuzului de binecuvântări, de data aceasta descriind un grup de oameni care se roagă numai la necaz, apoi se întoarce la politeism în zilele bune (versetele 53-55); cum ar răsuna destinul lor? Allah (SWT) spune: **“Apoi dacă El v-a mântuit de la rău, iată că o parte dintre voi Îi fac Stăpânului lor semeni, Pentru a tăgădui ceea ce le-am dăruit lor! Bucurați-vă (pentru un timp)! Apoi veți cunoaște voi!” (Coran 16:55).**

Într-o asemenea situație, binecuvântarea lui Allah (SWT) se transformă într-un fel de prezentare a pedepsei bine meritată. **“Bucurați-vă (pentru un timp)!...”**. Astfel, dacă constăți că binecuvântările lui Allah asupra ta cresc neîncetat, în timp ce tu ești neglijent în mulțumirea Lui sau în folosirea lor pentru fapte bune, atunci fii atent că vei plăti pentru acestea în cele din urmă.

Dintre cele mai oribile manifestări ale abuzului de binecuvântări amintim wa'd al-benat (îngroparea fetițelor de vii); Allah (SWT) spune: **“Iar dacă vreunui dintre ei i se vestește (nașterea) unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie, se ascunde de lume din pricina răului ce i s-a vestit. Să-l țină el, în ciuda umilinței, sa să-l îngroape în țărână? Ce proastă jedecată!” (Coran 16:58-59).** Este de neconceput că după dăruirea lui Allah (SWT) a unei asemenea binecuvântări, omul o va folosi păcătuind și ucigând un suflet nevinovat!

Binecuvântarea milei și a ascunderii (tăinuirii)

Una din binecuvântările pe care Allah (SWT) le-a revărsat asupra celor care-L adoră este răbdarea Lui cu ei și ascunderea păcatelor lor; Allah (SWT) spune: **“Și dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el (pe pământ) nici o vietate...” (Coran 16:61).**

Imaginează-ți dacă Allah (SWT) ar renunța la mila Sa și la acoperirea păcatelor! Imaginează-ți, dacă Allah (SWT) ți-ar divulga păcatele chiar și pentru o singură zi! Dar dacă te-ai trezi într-o dimineață și ai găsi pe ușa ta afișat: Ieri, el a comis păcatul acesta și acesta? Sau chiar mai rău; dar dacă Allah (SWT) ar avea o listă cu păcatele tale, înscrise pe fruntea ta? Dar dacă ar exista un miros pentru fiecare păcat pe care îl comiți?

Este, într-adevăr, una din cele mai mari binecuvântări ale lui Allah (SWT) faptul că ceea ce este expus din faptele noastre sunt doar cele acceptate și bune; ascuns este tot ceea ce este urât din păcatele noastre. Toată lauda și recunoștința se cuvine lui Allah (SWT).

Binecuvântarea ploii și a revelației

Dintre binecuvântările care sunt frecvent menționate în sură amintim binecuvântarea revelației și a ploii; Allah (SWT) spune: **“Și nu ți-am trimis ție Cartea decât ca să le deslușești lor limpede cele asupra cărora aveau ei neînțelegeri și ca un ghid și ca îndrumare pentru un neam (de oameni) care cred.” (Coran 16:64) și**

“Allah pogoară din cer apa, cu care dă viață pământului după moartea lui...” (Coran 16:65).

Cineva se poate întreba în legătură cu secretul din spatele acestor două binecuvântări inseparabile!

Fiecare binecuvântare seamănă cu cealaltă; în timp ce revelația este trimisă oamenilor aducând cu sine bunăvoința, ploaia se revarsă pentru a reînvia pământul. Versetele revelate, în același fel, reînvie inimile, după ce fuseseră împietrite. Allah (SWT) spune: **“Astfel, ți-am revelat Noi un Duh, la porunca noastră...” (Coran 42:52); și “Oare acela care a fost mort și pe care Noi l-am readus la viață” (Coran 6:122).**

Alcoolul ca o întrebuițare greșită a binecuvântărilor

Încă o dată sura avertizează împotriva utilizării greșite a binecuvântărilor; Allah (SWT) spune: **“Iar din rodirile curmalilor și ale viței de vie luați băutura îmbătătoare și hrană bună, iar întru aceasta este un semn pentru un neam (de oameni) care pricep.” (Coran 16:67).**

Acest verset a fost revelat înainte de interzicerea alcoolului; nu vorbește despre alcool din punct de vedere juridic, ci mai degrabă avertizează împotriva utilizării greșite a binecuvântărilor. Alcoolul se obține din fructe bune care reprezintă o parte a binecuvântărilor pe care Allah (SWT) ni le-a oferit. Cu toate acestea, unii oameni au schimbat întrebuițarea lor în ceva, alta decât pentru ceea ce au fost create; ei le-au folosit ca o substanță care le deteriorează mințile și îi umilește, un aspect periculos al folosirii binecuvântărilor pentru scopuri, altele decât cele intenționate.

Binecuvântări sociale

Cineva se poate întreba în legătură cu binecuvântarea soției și a familiei în acest verset! Allah (SWT) spune: **“Și Allah v-a făcut soațe din voi înșivă și v-a dat El vouă de la muierile voastre fii și nepoți și v-a dat spre hrană din cele bune...” (Coran 16:72).**

O viață de familie liniștită este una din cele mai bune binecuvântări cu care v-a înzestrat Allah (SWT). De aceea, următorul verset este unul sever care avertizează împotriva necunoaștinței față de binecuvântări. Allah (SWT) spune: **“...Și iată cum cred ei în deșertăciune și nu cred în binefacerea lui Allah! Și adoră ei, afară de Allah, ceea ce nu le poate aduce lor nici o hrană din ceruri și de pe pământ, căci sunt fără de putere!” (Coran 16: 72-73).**

Chiar și casele în care locuim sunt, de asemenea, o binecuvântare; Allah (SWT) spune: **“Și Allah v-a făcut casele voastre spre locuință...” (Coran 16:80).** De asemenea, și mobila pe care o folosim: **“... și v-a făcut vouă din pieile vitelor case, care să vă fie ușoare în timpul plecării și în timpul așezării voastre, iar din blana și din părul lor, (v-a făcut) veșminte și lucruri pentru un timp.” (Coran 16:80);** hainele pe care le purtăm: **“... și v-a dat vouă adăposturi în munți și v-a făcut vouă straie care să vă ferească de arșiță și cămăși (din zale) care să vă apere de asprimea voastră...” (Coran 16:81);** chiar și cea mai simplă dintre toate, umbra sub care ne relaxăm: **“Și Allah v-a făcut vouă umbră din ceea ce a creat...” (Coran 16:81).**

Din aceste motive urmează acest verset central; Allah (SWT) spune: **“...Astfel El desăvârșește binefacerea Sa asupra voastră, poate că voi veți fi supuși voinței Sale (în Islam)!” (Coran 16:81).**

Pericolul abuzării de binecuvântări

O succesiune de versete continuă în același context, așa cum am menționat mai înainte; un val de binecuvântări, îndemnul folosirii lor în maniera aprobată, apoi avertizarea împotriva abuzării lor. Allah (SWT) spune: **“Ei recunosc binefacerea lui Allah și apoi o tăgăduiesc, iar cei mai mulți dintre ei sunt nerecunoscători.” (Coran 16:83).** Acum este clar că ignorarea binecuvântărilor poate duce la căderea în ateism, ferească Allah (SWT).

Urmează un șir de versete intense care avertizează împotriva ruperii legământului lui Allah (SWT) după ce omului i s-au oferit toate aceste binecuvântări; Allah (SWT) spune: **“Nu fiți ca (femeia) aceea care destramă torsura ei bine răsucită în firicele...” (Coran 16:92); “Și nu luați jurămintele voastre drept mijloc pentru a vă înșela unii pe alții, astfel încât să alunece piciorul (vostru), după ce a fost bine întărit...” (Coran 16: 94); “Și nu vindeți legământul cu Allah pentru un preț de nimic...” (Coran 16:95); “Ceea ce aveți voi se termină, pe când ceea ce se află la Allah va rămâne mereu...” (Coran 16:96).**

Alte versete urmează pentru a avertiza împotriva nerecunoștinței; Allah (SWT) spune: **“Allah dă spre pildă o cetate: ea a fost în siguranță și în liniște, venind spre ea cele de trebuință pentru viețuire din toate părțile cu prisosință; apoi ea s-a arătat nemulțumitoare față de binefacerile lui Allah și Allah a făcut-o să guste veșmântul foametei și spaimii, (ca pedeapsă) pentru ceea ce au săvârșit (locuitorii ei).” (Coran 16: 112).**

Recunoștința lui Allah (SWT) față de Allah (SWT)

Sura încheie cu povestea unui om, care a fost recunoscător față de Allah (SWT), el este Profetul Ibrahim (AS). Ceea ce atrage atenția cuiva este faptul că sura îl descrie cu una din trăsăturile lui care servește obiectivului surei. Allah (SWT) spune: **“El a fost mulțumitor față de binefacerile Lui...” (Coran 16: 121).**

Sura indică faptul că a fi recunoscător față de Allah (SWT) îți garantează călăuzirea Lui. Allah (SWT) spune: **“... și El l-a ales și l-a călăuzit pe drum drept.” (Coran 16:121).**

Motivul alegerii acestui titlu

Acum ajungem la motivul alegerii titlului pentru această sură. De ce nu a fost intitulată sura drept “Sura binecuvântărilor”, din moment ce sura este inundată de binecuvântări? De ce “An-Nehl” (Albinele), în mod special? Allah (SWT) spune: **“Și (iată ce) le-a revelat Domnul tău albinelor: “Faceți-vă case în munți, în pomi și în ceea ce ei făuresc! Apoi mâncați din toate roadele și urmați căile ușoare ale Domnului vostru!” Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac**

pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc!” (Coran 16: 68-69).

În primul rând, organizarea regatului albinelor și modul în care ele produc mierea reprezintă una din cele mai minunate binecuvântări ale lui Allah (SWT) și unul din miracolele lui Allah pe pământ. În al doilea rând, versetele menționate mai sus încep cu „...**Și (iată ce) le-a revelat Domnul tău albinelor: ...**” ceea ce subliniază faptul că albinele urmează inspirația divină, se supun lui Allah (SWT) și se țin cu exactitate de ceea ce au fost instruite să îndeplinească: **“Faceți-vă case ... mâncați ... și urmați ...”**.

În consecință, albinele constituie un model exemplar care folosește binecuvântările lui Allah (SWT). Ele s-au supus lui Allah (SWT), au îndeplinit poruncile Lui și drept rezultat Allah (SWT) le-a binecuvântat cu burți care produc miere leucitoare și folositoare pentru toți aceia care locuiesc pe pământ.

Vă rog să observați următoarea expresie coranică: **„...Din burțile lor iese ...”**. Versetul nu vine la modul imperativ „produceți miere”, deoarece atunci când inspirația a fost urmată și metoda lui Allah a fost aplicată, atunci mierea a devenit leucitoare și folositoare. În mod asemănător, dacă națiunea urmează revelația lui Allah (SWT) și se ține de metodologia Lui, „mierea” luminii călăuzitoare va deveni promptă pentru întreaga societate.

Un fapt interesant în regatul albinelor este acela că, în esență, este dependent de femele. Poruncile în limba arabă sunt adresate femelelor: **“Faceți-vă case ... mâncați ... și urmați ...”**. În mod evident aceasta este situația, din moment ce singura misiune a trântorului este de a fertiliza regina, în timp ce responsabilitatea muncii, a construcției și a secrețiilor de miere revine femelelor.

Coranul și mierea vindecă trupuri și suflete

În mod magnific, cuvântul „leac (vindecare)” apare în Coran numai de două ori. O dată, în descrierea însuși a Coranului și o dată în descrierea mierii! În consecință, Coranul și mierea reprezintă în aceeași măsură un leac (o vindecare). Allah (SWT) enumeră o grămadă de binecuvântări în această sură (incluzând și binecuvântarea revelației) și ne avertizează împotriva întrebuirii greșite a lor. Ca atare, dacă am folosi binecuvântarea mierii în modul corect, ne-am vindeca trupurile. În mod asemănător, dacă am folosi așa cum se cuvine Coranul, ne-am vindeca mințile, inimile și sufletele.

Aceasta a fost sura An-Nehl, sura binecuvântărilor. Atunci când îți amintești de binecuvântările pe care Allah (SWT) le-a revărsat asupra ta, dar nu simți recunoștință față de El, cu fiecare fărâcă a ființei tale, atunci trebuie cu adevărat să privești înlăuntrul tău pentru că nu ai tras foloase din această sură. Este sura preamăririi, sura cunoașterii binecuvântărilor lui Allah (SWT) și mulțumirea lui Allah pentru acestea.

Trebuie să ne întrebăm pe noi înșine dacă am folosit binecuvântările lui Allah (SWT) pentru a câștiga acceptarea (mulțumirea) Lui sau le-am folosit în comiterea păcatelor? Cineva care abuzează de binecuvântările lui Allah (SWT) trebuie să se teamă de acest verset: Allah (SWT) spune: **„Allah dă spre pildă o cetate: ea a fost în siguranță și în liniște, venind spre ea cele de trebuință pentru viață din toate părțile cu prisosință; apoi ea s-a arătat nemulțumitoare față de binefacerile lui Allah**

și Allah a făcut-o să guste veșmântul foamei și spaimii, (ca pedeapsă) pentru ceea ce au săvârșit (locuitorii ei).” (Coran 16:112).

Acela care utilizează binefacerile lui Allah (SWT) în nesupunere față de El, va trăi o viață nesigură, averea lui se va diminua și va trăi în sărăcie, foamete și frică. Ca atare, printre cele mai importante grații pe care Allah (SWT) le-a revărsat asupra tribului Quraish (cu care Profetul Muhammed (SAWS) a trăit în Mekke) s-a numărat securitatea (siguranța). Allah (SWT) spune: **„Să-L adore ei pe Stăpânul acestei Case. Care-i hrănește, păzindu-i de foame și-i ferește pe ei de spaimă!” (Coran 106:3-4).**

Un proiect practic

De ce nu urmărim recitarea noastră a acestei sure cu un proiect practic care intensifică aprecierea (prețuirea) noastră a binecuvântărilor lui Allah (SWT) și care sporește interacțiunea noastră cu sura An-Nehl? Mai întâi, citește sura An-Nehl și caută binefacerile lui Allah (SWT), apoi scrie-le pe toate pe o foaie; apoi dirijează aceste binefaceri către părți ale vieții tale de zi cu zi folosind anumite exemple specifice (refugiu, familie, mâncare etc...). După aceea, gândește-te la utilizarea în cel mai bun mod a acestor binecuvântări pentru a-L mulțumi pe Allah (SWT). În acest fel, vei îndeplini scopul lui Allah din această sură.

Fie ca Allah să fie Srijinitorul, Protectorul nostru.

Sura Al-Isra’ (Sura călătoriei nocturne)

Sura Al-Isra’ a fost revelată în Mekke după sura Al-Qasas (sura poveștilor). În Coran ea urmează după sura An-Nehl și este alcătuită din 111 versete. Ea este cunoscută, de asemenea, și sub numele de „Sura israeliților”.

O întrunire măreață

Pentru a pricepe ideile centrale și obiectivele surei este esențial să ne referim la povestea Al-Isra’, călătoria nocturnă a Profetului Muhammed (SAWS) de la Mekke la Ierusalim, care a fost urmată de Al-Mi’raj, ascensiunea lui în cel de-al șaptelea cer. Data fiind intensitatea acesteia (a ascensiunii) de ce nu a fost numită în schimb Sura „Al-Mi’raj”, și ce secret ar putea să dețină eventual, actualul titlu?

Un eveniment la fel de semnificativ a avut loc alături de acesta; cea mai de seamă întrunire din istoria umanității. Moscheea Al-Aqsa a fost umplută cu crema recoltei; profeții lui Allah (SWT) începând de la Adem (AS) până la Isa (AS), toți îl așteptau pe Profet (SAWS) să le fie Imam (conducător în rugăciune).

Imamul profeților și al trimișilor

Profetul Muhammed (SAWS) a condus rugăciunea profeților, simbolizând transmiterea mesajului divin către națiunea musulmană. Acest lucru indică, de asemenea, conducerea Profetului (SAWS) într-un loc sfânt, Moscheea Al-Aqsa. Muhammed (SAWS) și comunitatea sa sunt acum responsabili de Carte (Coran), de mesajul trimis de Allah (SWT) omenirii, mesajul care a fost purtat de profeți, unul după altul. Nuh (AS) a purtat mesajul împreună cu fiii săi, după potop. Apoi, Ibrahim (AS) a fost urmat de Musa (AS), Isa (AS) și în cele din urmă de Muhammed (SAWS) și de comunitatea sa.

Responsabilitatea Scripturii

Fiecăruia dintre profeți i s-a poruncit să păzească Cartea lui Allah (SWT) și să impună poporului său s-o păzească și să se țină de regulile ei. Cu toate acestea, ei întotdeauna au dat greș în îndeplinirea acestei obligații după moartea profetului lor. Ei au denaturat Cartea și i-au schimbat poruncile ei. Pentru că au procedat astfel, Allah (SWT) i-a înlocuit pe ei cu o altă națiune pentru a-i încredința Scriptura. Ultima națiune căreia i s-a dat responsabilitatea Scripturii a fost cea a evreilor, care a viciat pământul și nu a îndeplinit învățăturile Scripturii. Din acest motiv, sura este intitulată, de asemenea, Sura „evreilor”, deoarece ea abordează schimbarea responsabilității Cărții de la ei către comunitatea lui Muhammed (SAWS), indicată în faptul că toți profeții trimiși poporului lui Israel s-au rugat cu profetul Muhammed (SAWS), care le-a fost Imam. Astfel, Allah (SWT) i-a înlocuit pe ei cu comunitatea lui Muhammed (SAWS), iar această sură este o declarație a trasmiterii mesajului.

Obiectivul surei: simte valoarea Coranului

Cum poate fi acesta obiectivul surei și ce legătură are cu Al-Isra'? Toate acestea pot fi explicate în cele ce urmează; Coranul și Cartea sunt menționate în Sura Al-Isra', mai mult decât în orice altă sură, care arată importanța păstrării Coranului. Al-Isra', ea însăși este o reprezentare a transferului Cărții comunității lui Muhammed (SAWS); ca și cum ne invită pe noi, națiunea responsabilă de această Carte, Coranul, să-i recunoaștem valoarea și să ne asigurăm să n-o lăsăm să se piardă așa cum au făcut predecesorii noștri ca să nu ne înlocuiască Allah (SWT) așa cum a făcut cu ei.

Fă-l pe el Imamul tău

Acum, pentru că ne aflăm în mijlocul călătoriei noastre de explicare a Coranului cel Glorios, haideți să trecem prin sură și să încercăm să simțim măreția lui prin intermediul versetelor lui.

Transferul Cărții de-a lungul națiunilor

Sura începe cu incidentul Al-Isra', deoarece Allah (SWT) spune: **„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre...” (Coran 17:1).** În următorul verset, Allah (SWT) spune: **„Și Noi i-am dat lui Moise Cartea...” (Coran 17:2).** Acest verset urmează după incidentul Al-Isra' pentru a sublinia că menționarea lui este făcută cu scopul de a declara transferul Scripturii de la evrei către comunitatea lui Muhammed (SAWS). Astfel, observăm că versetul al doilea abordează comunitatea care avea Scriptura înainte ca Allah să spună: **„Și Noi i-am dat lui Moise Cartea, pe care am făcut-o drept călăuză pentru fiii lui Israel, (zicând): „Nu luați un alt ocrotitor afară de Mine!”” (Coran 17:2).** Cum a ajuns Scriptura la ei? Allah (SWT) spune: **„(O, voi) urmași ai acelora pe care Noi i-am luat împreună cu Noe (în arcă)! El a fost cu adevărat un rob mulțumitor.” (Coran 17:3).**

Deci, cele trei versete sunt o reprezentare concretă a transferului Scripturii de-a lungul națiunilor. Ce au făcut ei cu Scriptura? De ce au fost ei înlocuiți? Răspunsul îl găsim în ceea ce spune Allah (SWT): **„Noi am vestit fiilor lui Israel în Carte: „Voi veți aduce stricăciune pe pământ de două ori și vă veți ridica cu mare nelegiuire!”” (Coran 17:04).**

Versetele de la patru la șapte continuă să demonstreze cum națiunea precedentă nu și-a asumat responsabilitatea, până când ajungem la versetele pivot care declară că Scriptura este responsabilitatea comunității musulmane. Allah (SWT) spune: **„Acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept și binevestește dreptcredincioșilor care plinesc fapte bune că ei vor avea parte de mare răsplată. Iar celor care nu cred în Ziua de Apoi le-am pregătit Noi pedeapsă dureroasă.” (Coran 17:9-10).**

Ca atare, țineți-vă de această Carte și faceți ca ea să fie un scut de apărare pentru voi, deoarece ea vă călăuzește pe voi, musulmani, către ceea ce este mai bine pentru voi.

Înregistrarea Zilei de Apoi

În mijlocul discursului despre Ziua Judecării vine un verset despre Cartea Zilei Judecării, Cartea faptelor bune și rele pentru a ilustra destinul acelor care nu se țin de Cartea lui Allah pe pământ. Allah (SWT) spune: „**Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă. (Și i se va zice lui): „Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!”**” (Coran 17: 13-14).

Cartea (Coranul) este o problemă majoră în viața musulmanilor pentru că, dacă ei nu o citesc și nu-i înțeleg esența, și nu o aplică în viața lor, ce vor face ei cu Cartea Zilei de Apoi?

Poruncile Cărții

În sfertul al doilea, sura se ocupă de măreția Cărții, deoarece ea ne poruncește să facem ceea ce este cerut de intuiția umană pură. Orice om cu o judecată solidă și cu o fire pură, nu poate să admită, atunci când recită Coranul, decât măreția lui. Printre aceste porunci se numără:

- Să ai un bun comportament față de părinți; Allah (SWT) spune: „**Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!” și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase. Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune: „Doamne fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost) mic!”**” (Coran 17: 23-24).
- Folosirea banilor pentru un bun comun; Allah (SWT) spune: „**Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului și călătorului de pe drum (aflat la nevoie), însă nu risipi peste măsură. Căci risipitorii sunt frații șeitanilor, iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său!”** (Coran 17:26-27).
- Echilibrul dintre zgârcenie și irosire; Allah (SWT) spune: „**Și nu ține mâna înlănțuită în jurul gâtului tău, dar nici nu o întinde de tot, ca să rămâi ocărât și întristat”** (Coran 17: 29).

Chemarea intuiției

Toate acestea sunt porunci care se adresează unei minți profunde și unei firi pure și nimeni nu poate să le desconsidere sau să le abandoneze. Astfel, Allah (SWT) spune:

- „**Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare.”** (Coran 17:31).
- „**Și nu vă apropiați de preacurvie, căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!”** (Coran 17: 32).

De vreme ce versetele se adresează unei firi pure, ele descriu *zina* (relație sexuală dintre un bărbat și o femeie în afara căsătoriei) ca „**Și rău drum este ea!**” pentru că ea este o faptă extrem de necuviincioasă, chiar dacă unele dintre sufletele slabe nu o consideră astfel. Adoptarea unui drum atât de rău nu poate conduce decât la nenorocire și la dezastre cum ar fi crimele, lipsa rizkului (tot ceea ce este necesar omului în această viață), întunecimea fețelor (starea necăjită a minții care se vede pe față), încurcătura descendenței și o viață tristă, mizeră. Mai mult, Allah (SWT) spune:

- **„Și nu luați sufletul pe care Allah l-a socotit oprit, decât pe drept...” (Coran 17:33).**
- **„Și nu vă apropiați de averea orfanului, decât pentru ceva și mai bun (pentru ea)...” (Coran 17:34).**
- **„Dați măsură plină, când măsurați și cântăriți cu o balanță dreaptă!” (Coran 17:35).**
- **„Și nu urma (lucrul despre) care nu ai nici o cunoștință! Auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebat!” (Coran 17:36).**
- **„Și nu purcede pe pământ cu semetie, căci tu nu vei despica pământul și nici nu vei atinge înălțimea munților!” (Coran 17:37).**

Astfel de cuvinte nu pot fi respinse sau abandonate; Cartea le poruncește musulmanilor într-un mod cu totul evident, să împlinescă toate aceste fapte bune și îi avertizează împotriva a ceea ce le poate cauza nenorocire. Allah (SWT) spune: **„Toate acestea sunt rele și sunt urâte de Domnul tău.” (Coran 17:38).**

Din acest motiv, aceste versete sunt urmate de un comentariu interesant; Allah (SWT) spune: **„Aceasta este din Înțelepciunea pe care Domnul tău ți-a revelat-o...” (Coran 17:39).** Toate conceptele menționate mai înainte constituie o minunată înțelepciune și conduce la o existență decentă aici și în Lumea de Apoi. Cu toate acestea, oricine nu le ia în considerare îi este garantată o lungă ședere în Iad, deoarece Allah (SWT) spune: **„...Și nu așeza alături de Allah un alt dumnezeu, căci vei fi aruncat în Gheena, certat și alungat.” (Coran 17:39).** Aceasta demonstrează măreția Coranului, din moment ce din verset în verset, Allah (SWT) îi informează pe musulmani că toate lucrurile bune de care ar putea să aibă nevoie vreodată de ele se află, pur și simplu, în el. Allah (SWT) spune: **„Noi am tâlcuit (pildele) în acest Coran, pentru ca ei să chibzuiască, însă aceasta nu face decât să le sporească lor îndepărtarea.” (Coran 17:41).**

Valoarea Coranului

Astfel, versetele nu stabilesc numai măreția Coranului și importanța poruncilor lui, ci enumerează, de asemenea, calitățile Cărții de la un verset la altul, deoarece această sură este considerată cea cu cel mai mare număr de referiri la Carte.

De exemplu, Coranul se comportă ca un scut protector pentru oameni. Allah (SWT) spune: **„Când tu citești Coranul, Noi punem un vâl nevăzut între tine și aceia care nu cred în Viața de Apoi. Și Noi punem peste inimile lor acoperămintele, astfel încât ei să nu-l înțeleagă, iar în urechile lor o greutate. Iar când tu Îl pomenești în Coran numai pe Domnul tău, ei întorc spatele fugind.” (Coran 17:45-46).**

Mai mult, Coranul include secrete istorice și norme de clădire a civilizației. Allah (SWT) spune: **„Și nu este cetate (nedreaptă) pe care Noi să nu o nimicim înainte de Ziua Învierii sau pe care să nu o pedepsim cu aspră pedeapsă. Și acest lucru este scris în Cartea (eternă).” (Coran 17:58).**

Cititorii sunt încurajați să simtă importanța Coranului și nu sunt sfătuiți să îl citească cu indiferență, pentru că versetele precum acelea despre care am discutat le oferă o mare oportunitate de a-și îmbunătăți starea lor din Ziua Judecării. Profetul (SAWS) a spus: „În Ziua Judecării, recitătorul Coranului va fi convocat: „Citește și vei fi avansat, și recită melodios (versetele Coranului), pentru că rangul tău (religios) corespunde cu ultimul verset pe care l-ai recitat.”²

Dragă frate musulman/soră musulmană, numărul treptelor Gennetului (Rai) este egal cu cel al versetelor coranice. Nu vrei să ajungi în Gennet (Rai)? Nu visezi la el? Nu vrei Al-Firdeus Al-A’ala (cea mai înaltă treaptă a Gennetului)? Dacă vrei, atunci citește întruna Coranul, în special la Rugăciunea Al-Fejr (Rugăciunea din zori) și la Qiyam (Rugăciunea din timpul nopții). În această privință, Allah (SWT) spune: **„Împlinește Rugăciunea de la înclinarea soarelui până la întunericul nopții și citirea din zori, căci citirea din zori are martori.” (Coran 17:78).** Allah (SWT) spune: **„Iar în timpul nopții stai de veghe și împlinește rugăciuni peste cele convenite; poate că Domnul tău te va readuce la viață într-o poziție demnă de laudă!” (Coran 17:79).**

Un leac (o vindecare) și îndurare pentru credincioși

Allah (SWT) spune: **„Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tămăduire și îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea celor nelegiuți.” (Coran 17:82).** Așa cum s-a menționat în sura An-Nehl, cuvântul „tămăduire (leac, vindecare)” din Coran este asociat numai cu Coranul și mierea. Aceasta pentru că mierea este un leac pentru bolile trupești, în timp ce Coranul este o vindecare pentru inimi și suflete, care îi înțeleg cu adevărat valoarea.

Provocarea Coranului

În această sură există multe versete care abordează măreția Coranului. Allah (SWT) spune: **„Spune: „De s-ar aduna oamenii și ginii ca să facă (ceva) ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă (ceva) asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor.”” (Coran 17:88).**

Fii mândru de această provocare care va continua să existe până în Ziua Judecării. Allah (SWT) spune: **„Noi am tâlcuit pentru oameni în acest Coran din fiecare pildă, însă cei mai mulți oameni au respins (totul), afară de necredință.” (Coran 17:89).**

Toate cerințele unei ființe omenești se află în Coran, totuși majoritatea oamenilor au ales necredința.

Rolul Coranului

Allah (SWT) spune: **„Cu adevărat l-am pogorât pe el și cu adevărat el a coborât, iar pe tine nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor. (Noi l-am făcut)**

² Hadith bun, relatat de Al-Albany.

un Coran pe care l-am împărțit pentru ca tu să-l citești oamenilor în răstimpuri. Și l-am pogorât Noi rând pe rând (prin revelații succesive cu diferite ocazii).” (Coran 17: 105-106)

Sura a fost intitulată „Sura Al-Israel” pentru ca de fiecare dată când o citim să ne amintim de Profet (SAWS) când a primit pentru prima dată mesajul divin, în timpul călătoriei nocturne (Al-Isra’) și ni l-a înmănat nouă după aceea.

Întrucât suntem răspunzători de Coran, ar trebui să-l citim frecvent, nu numai în Ramadan, ci în toate lunile. Ar trebui să reflectăm la el, să-l răspândim, să-l aplicăm și să-i învățăm și pe cei din jurul nostru Coranul.

Iubitorii Coranului

Sfârșitul surei evocă oamenii care au iubit Coranul, care au perceput obiectivul acestei sure într-un asemenea mod, încât au reacționat cu sinceritate cu privire la Coran și au rămas copleșiți de cuvintele lui. În această privință, Allah (SWT) spune: **„Spune: „De credeți voi ori nu credeți, aceia cărora li s-a dat știința înaintea lui- dacă li se citește lor – cad, prosternându-se, cu bărbiile la pământ.” Și zic ei: „Mărire Domnului nostru, căci făgăduința Domnului nostru este împlinită!” Și ei cad cu bărbiile la pământ, plângând, și aceasta le sporește lor smerenia.” (Aici trebuie făcută o prosternare, deoarece este verset de prosternare) (Coran 17: 107-109).**

Este o binecuvântare de la Allah (SWT) faptul că vedem un număr de tineri în zilele noastre recitând Coranul în modul în care acei oameni obișnuiau s-o facă, în special în Ramadan. Ei au fost atât de impresionați de el încât ei: **„ei cad cu bărbiile la pământ, prosternându-se” (Coran 17:108).** Ori de câte ori ei ascultă versetele Coranului: **„aceasta le sporește lor smerenia.” (Coran 17:109),** care este foarte încurajator. Atunci când tinerii ajung la un astfel de nivel în recitarea Coranului, acesta prevestește un viitor promițător pentru comunitatea noastră.

El ridică națiunile și le distruge pe altele

Dacă nu am fi fost ca iubitorii Coranului menționați anterior, Allah (SWT) ar fi folosit același verset pentru a ne avertiza că vom fi înlocuiți, spunând: **„Spune: „De credeți voi ori nu credeți..”” (Coran 17:107).** De-a lungul perioadelor de timp, națiunile anterioare au fost neglijente și indiferente față de Cărțile lui Allah (SWT). De aici rezultă că, acestea au fost transmise de la o națiune la alta până când au ajuns la noi. Care ar fi atunci pedeapsa în cazul în care noi am eșuat în îndeplinirea obligațiilor noastre față de acestea?

Pedeapsa în Ziua Judecății va fi mult mai aspră, deoarece noi suntem ultima națiune care poartă această responsabilitate. Noi nu ar trebui să fim inferiori față de o asemenea responsabilitate. Mai mult, noi ar trebui să ne străduim să îndeplinim această responsabilitate. Nimic nu poate să garanteze progresul națiunii, demnitatea ei și să o conducă spre iluminism, în afară de această Carte. Allah (SWT) spune: **„... (Aceasta este) o Carte pe care Noi ți-am pogorât-o pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină...” (Coran 14:01).**

Comorile Hasenatului (răsplăților)

Atunci când citești Coranul încearcă să simți, în plus față de măreția și semnificația lui, mulțimea de hasenaturi (recompense) care însoțesc recitarea Coranului.

Profetul (SAWS) a spus: „Oricine recită o literă din Cartea lui Allah (Nobilul Coran), va fi creditat cu o virtute, iar o virtute primește zece răsplăți. Nu spun că Elif-Lam-Mim este o singură literă, ci Elif este o literă, Lam este o literă și Mim este o literă.”³

Dacă reciti **„În numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător”**, care este alcătuită din 19 de litere (în arabă), vei primi răsplata de o sută nouăzeci de hasenaturi. În consecință, prin citirea unui capitol al Coranului, care conține în medie șapte mii de litere, unui musulman i se acordă 70 de mii de hasenaturi în perioade obișnuite. Îți poți imagina ce răsplată va fi în perioadele favorabile, cum ar fi în timpul rugăciunii de Al-Fejr, al rugăciunii din timpul nopții – Al-Qiyam sau în Ramadan, când răsplata este dublă?

Dacă mii de hasenaturi sunt oferite pentru recitarea unui capitol, care în mod normal nu îți ia mai mult de 45 de minute, câte sunt acordate aceluia care aplică Coranul și îl ascultă cu intenția de a-l aplica și de a-l respecta? Ce putem spune despre aceia care înțeleg Coranul și cunosc obiectivul fiecărei sure? Încearcă să-ți imaginezi cantitatea imensă de hasenaturi pe care le-ar primi un musulman dacă el/ea simte că Coranul este o responsabilitate imensă și stârnește interesul oamenilor din jurul lui/ei de a citi Coranul și le explică lor o parte din versetele lui.

Un tânăr musulman care recită sura Al-Israel (sura Al-Isra’) și înțelege obiectivul lui Allah (SWT) ar trebui să se ocupe, din acest moment, de Coran cu o seriozitate deplină, dedicându-și viața sa Coranului cu scopul de a se alătura iubitorilor Coranului, care sunt speciali pentru Allah (SWT).

De la Al-Israel la Al-Kehf (Peștera)

O idee leagă sfârșitul surei Al-Israel de începutul surei Al-Kehf. După sura Al-Israel care se încheie cu un sejde (prosternare), care ne dă posibilitatea să simțim frumusețea Coranului, cu o izbucnire în lacrimi din cauza fricii de Allah (SWT) și cu o mulțumire lui Allah pentru binecuvântările Lui minunate (de ex. Coranul), urmează sura Al-Kehf care începe cu o recunoștință pură față de Allah pentru o asemenea binecuvântare. În această privință, Allah (SWT) spune: **„Mărire lui Allah care i-a pogorât Robului Său Cartea și nu a lăsat în ea nici o strâmbătate.” (Coran 18:01)**

³ Hadith authentic, Al-Albany.

Sura Al-Kehf (Sura peșterii)

Sura Al-Kehf este o sură mekkană. Ea a fost revelată după sura Al-Ghaașiyah, dar în ordinea din Coran ea urmează după sura Al-Isra'. Ea este alcătuită din 110 versete.

Fire de apă pentru o singură țesătură

Sura Al-Kehf se compune din patru povești: Povestea oamenilor din peșteră; povestea omului cu cele două grădini; povestea profetului Musa (AS) și a lui Al-Khidr; povestea lui Dhul Qarnein. Mai multe versete urmează fiecare poveste pentru o comentare suplimentară. Astfel, trebuie să fie puse câteva întrebări: Așadar, ce au aceste povești în comun? De ce a fost numită sura „Al-Kehf”? De ce ar trebui să fie citită în fiecare vineri?

Avantajele și răsplata pentru oricine recită sura Al-Khef

Profetul (SAWS) a spus: „Cel care citește sura Al-Kehf în ziua de vineri, Allah va lumina pentru el o strălucire care se întinde de la picioarele lui și până la Sfânta Ka'ba.”⁴

Profetul (SAWS) a spus, de asemenea: „... și cel care citește ultimele zece versete ale surei Al-Kehf, Ad-Dejjal nu va putea să-i facă nici un rău.”⁵

Și într-un alt hadith: „... oricare dintre voi care dă de el – Ad-Dejjal – ar trebui să citească asupra lui versetele de deschidere ale surei Al-Kehf.”⁶

Care este relația lui Ad-Dejjal cu sura Al-Kehf și ce au în comun poveștile din această sură? Haideți, atunci să cercetăm pe scurt cele patru povești menționate anterior.

Peștera îndurării

Prima poveste vorbește despre câțiva tineri care au crezut în Allah (SWT) și au chemat la credința în El, în ciuda faptului că, neamul în care trăiau ei era condus de un rege nedrept care nu credea în Allah (SWT). Tinerii au prezentat religia lor (supunerea față de Allah, în calitate de Un Singur Stăpân) oamenilor din neamul lor, dar cei din urmă i-au respins pe ei. Allah (SWT) spune: **„Le-am întărit Noi, așadar inimile, iară ei s-au ridicat și au zis: „Domnul nostru este Stăpânul cerurilor și al pământului! Noi nu vom chema niciodată alt Dumnezeu afară de El, căci, dacă am face aceasta, noi am rosti o nelegiuire!” Aceștia sunt neamul nostru care au luat alți dumnezei în locul Lui! De ce nu au adus ei dovadă limpede asupra lor? Și cine este mai nelegiuit decât acela care plămăiește minciună despre Allah?” (Coran 18: 14-15).**

Tinerii au început să-i cheme pe oameni la credința în Allah (SWT), dar aceștia i-au refuzat și i-au asuprit. Astfel, Allah (SWT) le-a inspirat lor să caute adăpost în peșteră. Allah (SWT) spune: **„De vă depărtați voi de la ei și de aceia la care ei se închină, afară de Allah, adăpostiți-vă în peșteră! Domnul vostru va întinde mila Sa asupra voastră și vă va orândui lucrurile voastre în liniște și tihnă.” (Coran 18:16).**

⁴ Sahih Al-Game': 6471.

⁵ Sahih Al-Targhib: 225.

⁶ Muslim: 2937.

Allah (SWT) i-a ajutat pe ei cu miracole minunate: ei au rămas în peșteră „**trei sute de ani (solari) și încă nouă (pentru anii lunari)**” (Coran 18:25). Allah (SWT) spune: „**Tu puteai vedea soarele, când răsărea, cum se îndepărta de la peștera lor către dreapta, iar când apunea, trecea departe la stânga lor, în vreme ce ei stăteau într-un loc întins din ea. Aceasta este una din minunile lui Allah. Cel pe care îl călăuzește Allah este bine călăuzit, iar acelaia pe care EL îl duce în rătăcire tu nu-i vei găsi nici un ocrotitor călăuzitor.**” (Coran 18:17).

„**Îi socoteai treji, în vreme ce ei dormeau și Noi îi întorceam pe partea dreaptă și pe partea stângă...**” (Coran 18:18). Toate aceste miracole au fost îndeplinite de dragul protejării acestor tineri. De fapt, ei s-au trezit 309 ani mai târziu pentru a descoperi că oamenii din jurul lor deveniseră credincioși și că, ei erau acum membrii ai unei noi societăți, plină de credință.

A doua poveste

A doua poveste este cea a unui om asupra căruia Allah (SWT) și-a revărsat binecuvântările Sale și grația Sa. Omul a fost absorbit de noua sa avere, uitând complet de cine i-a dăruit-o lui și răspunzând cu provocare și îndoială. Allah (SWT) spune: „**Spune-le lor pilda a doi bărbați: I-am dat Noi unuia dintre ei două grădini cu viță de vie, pe care le-am împrejmuțit cu palmieri de curmale, iar între ele am făcut ogoare verzi... A intrat în grădina lui, păcătuind față de sine însuși (prin necredința sa) și a zis: „Nu cred că aceasta va pieri vreodată”**” (Coran 18: 32,35). Avera l-a ademenit și l-a distras de la întoarcerea către Allah (SWT). „**Și nu cred că Ceasul va veni. Iar de voi fi adus la Domnul meu, voi găsi (loc) și mai bun decât ea, în schimb! Și i-a zis semenul său, stând de vorbă cu el: „Oare nu crezi tu în Acela care te-a creat pe tine din țărână, apoi dintr-o picătură și la urmă ți-a dat ție chip de bărbat?”**” (Coran 18: 36-37). Soarta omului a cărui avere l-a făcut arrogant și încrezut: „**Și roadele lui au fost înconjurate (de mânia lui Allah), iar el a rămas frângându-și mâinile pentru ceea ce cheltuisese pentru ea și (via) era distrusă cu totul pe proptelele ei. Și atunci a zis el: „Ce bine ar fi fost dacă eu nu-I făceam Domnului meu nici un asociat!”**” (Coran 18: 42).

Cum să te porți cu privire la predestinarea de către Allah a evenimentelor

A treia poveste este cea a profetului Musa (AS) și a lui Al-Khidr. Profetul Musa (AS) a fost întrebat de oamenii din neamul său în legătură cu cine a fost cel mai învățat om de pe pământ. Profetul Musa (AS) a răspuns că este el însuși. El credea că avea destule cunoștințe pentru a căpăta acest titlu, în special pentru că el era unul dintre profeții favoriți ai lui Allah. În consecință Allah (SWT) i-a revelat lui că există un om învățat în altă parte. Din acest motiv, El (SWT) i-a poruncit să meargă acolo unde se întâlnesc cele două mări. Musa (AS), însoțit de un servitor, a călătorit o distanță lungă până când a fost doborât de oboseală. El i-a spus apoi servitorului său: „**Adu-ne mâncarea, căci ne-a ajuns oboseala din pricina mersului nostru!**” (Coran 18:62).

El era extrem de epuizat când l-a întâlnit pe omul drept și mai învățat. Tipul de cunoaștere pe care îl deținea bărbatul era de fapt încrederea în predestinarea lui Allah: modul în care Allah predetermină și aranjează cursul evenimentelor în viață. Există, de asemenea, înțelepciune în predestinarea lui Allah, care face necesar ca cineva să știe în mod sigur că, Allah Singur mănuieste chestiunile legate de viață. Această cunoaștere, pe scurt, înseamnă să învățăm cum să-L cunoaștem pe Allah în modul cel mai corect, în măsura în care este implicată mănuierea de către El a problemelor legate de viață.

Înainte ca profetul Musa (AS) să-l poată însoți pe Al-Khidr în călătoria sa, acesta din urmă i-a expus câteva condiții. Allah (SWT) spune: **„Dacă mă urmezi, nu mă întreba despre nici un lucru, câtă vreme nu-ți pomenesc nimic despre el!” (Coran 18:70)**. Profetul Musa (AS) a răspuns: **„Dacă Allah voiește mă vei afla tu răbdător și nu mă voi împotrivi nici uneia dintre poruncile tale!” (Coran 18:69)**.

Călătoria a fost marcată de trei incidente care par foarte negative sau rele la prima vedere:

- 1- Corabia pe care a găurit-o Al-Khidr, deoarece era un rege nedrept care lua cu forța toate corăbiile.
- 2- Copilul pe care l-a ucis Al-Khidr, pentru că acesta nu era ascultător față de părinți, care erau oameni dreți. Nesupunerea lui le-a cauzat părinților prea multe probleme.
- 3- Peretele pe care l-a reconstruit Al-Khidr, deoarece acesta stătea să se prăbușească, fără a primi ceva în schimbul acestei munci, în special într-un oraș în care nu era primit cu căldură. De fapt, o comoară aparținând celor doi copilași orfani era îngropată sub acest perete. Ar fi putut fi furată, dacă Al-Khidr nu construia acel perete.

Înțelepciunea lui Allah (SWT) nu pare să fie vizibilă la prima vedere, în modul în care cele trei incidente de mai înainte sunt aranjate; faptele lui Al-Khidr nu par să fie justificate. Aceasta este pentru a demonstra credincioșilor că Allah (SWT) poate mănui lucrurile într-un mod pe care noi nu-l înțelegem. În consecință, noi nu putem nici să pricepem înțelepciunea ce se află în spatele acestor lucruri și nici să apreciem binele sau efectele pozitive pe care acestea le pot avea în viața noastră. Acesta este tipul de cunoaștere, care nu poate fi găsită în nici o carte și pe care Allah (SWT) dorește să-l învețe nu numai pe profetul Musa (AS) ci și pe noi, de asemenea.

„Într-adevăr, Noi am întărit puterea lui pe pământ” (Coran 18:84)

Ultima povestea este cea a lui Dhul-Qarnein, regele drept care a răspândit adevărul, dreptatea și bunătatea pe pământ. El a avut, de asemenea, și resursele materiale (științifice și tehnologice) necesare pentru a obține succesul și progresul în viață.

Allah (SWT) spune: **„Într-adevăr, Noi am întărit puterea lui pe pământ și i-am dat lui căile și mijloacele pentru toate lucrurile.” (Coran 18:84)**. Regele a călătorit spre răsărit și spre apus pentru a răspândi călăuzirea pe pământ și pentru a o umple cu dreptate și justețe. În călătoriile sale, el a dat de oameni care abia înțelegeau o vorbă. Aceștia i-au spus lui: **„Și au zis ei: „O, Dhul-Qarnein! Yagor și Magog fac**

stricăciune în țară! Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și între ei?” (Coran 18: 94).

În ciuda faptului că, el era capabil să construiască singur o barieră, el le-a cerut ajutorul pentru ca ei să învețe o lecție din asta. Allah (SWT) spune: „**A zis el: „Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu sunt mai bune (decât tributul vostru)! Așadar, ajutați-mă cu puterea (voastră) și eu voi înălța o stavilă între voi și între ei!” (Coran 18: 95).** El a construit bariera, care a rămas în picioare până în zilele noastre. Cu toate acestea, noi nu știm unde se află, de fapt, această barieră, și astfel nu vom putea fi capabili să știm unde sunt localizați Ya’juj și Ma’juj până la apariția lor înainte de Ziua Judecării.

Legătura dintre cele patru povești

Trebuie să amintim faptul că Coranul nu narează povești într-o manieră cu totul întâmplătoare; ci mai degrabă, poveștile formează o structură integrală și servesc unui scop anume. De exemplu, povestea profetului Musa (AS) nu-l menționează pe Faraon sau miracolul toiagului, pentru că scopul intenționat în acest caz este diferit de acela din alte povești. Care este atunci firul ce leagă la un loc cele patru povești menționate anterior?

Poveștile vorbesc despre marile încercări (probe) și tentații (ispite) din viața umană:

- 1- Încercarea religiei:** cazul faptelor rele ale oamenilor față de un credincios, sub forma vătămării, a torturii sau a amenințării, care poate cauza pierderea credinței acestuia, devierea de la religie sau frica. Aceasta a fost încercarea prin care au trecut oamenii din peșteră.
- 2- Încercarea bogăției (averii):** aceasta a fost încercarea bărbatului cu cele două grădini, care a fost atât de mândru de averea sa încât a considerat că Ziua de Apoi nu se va adevăra. Allah (SWT) spune: „**Și nu cred că Ceasul va veni. Iar de voi fi adus la Domnul meu, voi găsi (loc) și mai bun decât ea, în schimb!”**
- 3- Încercarea cunoașterii:** cazul unui om care se laudă de cunoașterea pe care o posedă într-o anumită măsură și care îl face să se simtă arogant și din acest motiv uită de modestie. Un astfel de om poate să învețe lucruri care nu-i vor fi de folos nici lui și nici comunității lui. Dacă nu, el poate întrebuița greșit cunoașterea pe care a dobândit-o într-un mod care îi poate face rău lui sau societății în care trăiește. Încercarea cunoașterii este ilustrată în povestea profetului Musa (AS) și a lui Al-Khidr. Profetul Musa (AS) a crezut că nimeni de pe pământ nu este mai învățat decât el. Așadar, odată ce și-a dat seama că acest lucru nu este adevărat, el a călătorit o distanță lungă pentru a cunoaște un om mai învățat și pentru a învăța de la el, într-o relație cu adevărat respectuoasă și modestă dintre un elev și profesorul său. Allah (SWT) spune: „**Moise i-a zis: „Pot eu să te urmez, astfel încât să mă înveți din ceea ce tu ai învățat, ca bună călăuzire?” (Coran 18:66).**
- 4- Încercarea puterii:** exemplul unui om căruia i s-au dat toate resursele pentru a obține succesul material și tehnologic pentru a accelera progresul civilizației și pentru a câștiga autoritate și putere, care îl tăgăduiește pe Allah, abuzează de putere și îi asuprește pe oameni. În contrast cu aceasta este prezentată povestea lui

Dhul-Qarnein. Acesta este prezentat în calitate de rege drept, cinstit care îi atribuie lui Allah Singurul averea și puterea pe care o deține. Allah (SWT) spune: **„A răspuns: „Cât despre cel care este nelegiuit, pe acela îl vom pedepsi, iar mai apoi se va întoarce la Domnul său și El o să-l pedepsească asemenea cu o aspră pedeapsă.” Însă acela care crede și săvârșește bine va avea parte de cea mai frumoasă răsplată și lui îi vom da porunci ușoare.” (Coran 18:87-88).** **„Dhul-Qarnein a spus: „Aceasta este îndurare de la Domnul meu!...”” (Coran 18:98).**

Stimulul tentației

Cele patru încercări de bază și tentațiile (ispitele) menționate mai sus reprezintă ața care leagă cele patru povești din sura Al-Kehf. La jumătatea drumului din sură, între primele două povești și ultimele două, ni se spune că stimulii ispitelor este dușmanul lui Allah (SWT), numit Iblis (Satana). Allah (SWT) spune: **„Îi luați voi pe el și pe urmașii lui drept ocrotitori în locul Meu, când ei vă sunt vouă dușmani? Aceasta este rău schimb pentru nelegiuiți!” (Coran 18:50).** Cine, în mintea lor dreaptă, ar lua dușmanul lui Allah drept conducător și apărător?

Protejare de tentații

Principala idee a surei este protejarea de tentații. Așa cum s-a menționat în hadith mai înainte, sura îl păzește pe om de cea mai mare încercare în istoria umanității, de la profetul Adem (AS) și până în Ziua Judecării. Este vorba de Ad-Dejjal. În acest sens, Profetul (SAWS) spune: „Între crearea lui Adem și Ziua Judecării nu există o încercare mai mare decât cea a lui Ad-Dejjal.”⁷ Trebuie pusă atunci o întrebare: Care este legătura dintre încercarea lui Ad-Dejjal și cele patru încercări și ispite menționate anterior?

Ad-Dejjal va apărea înainte de Ziua Judecării și va prezenta cele patru tentații. El va încerca să-i împingă pe oameni să renunțe la credința lor și le va cere să-l adore pe el și nu pe Allah (SWT). Allah (SWT) îi va da abilitatea de a săvârși miracole: Ad-Dejjal poate să promită că îi va aduce din nou la viață pe mama sau tatăl cuiva, dacă acest cineva Îl va respinge pe Allah (SWT) și va crede, în schimb, în el. Toți vor fi ispitiți, în afară de cei binecuvântați de Allah (SWT). Ad-Dejjal deține ispita bogăției: el doar poruncește cerului să plouă într-o anumită zonă a pământului, iar apoi vegetația înflorește. El va fi capabil să transforme un teren necultivat, uscat într-o frumoasă grădină verde. El deține, de asemenea, ispita cunoașterii: el îi va captiva pe oameni cu ceea ce știe, iar acest lucru îi va determina pe unii dintre ei să creadă în el. În cele din urmă, el deține ispita puterii: el îi va subjuga pe oameni puterii și autorității lui în multe zone ale pământului cu excepția Mekke și Al-Medine. Acestea sunt ispite serioase la care trebuie să fie atenți musulmanii din toate regiunile pământului și din toate timpurile. Citind sura Al-Kehf și înțelegând semnificațiile din ea, în special cele patru povești și mesajele divine pe care le conține, ei pot face asta.

⁷ Muslim: 2946.

Obiectivele surei: Protejarea de încercări și ispite

Cele patru povești din sură sunt legate între ele prin acest șir al încercărilor. Fiecare poveste este urmată de comentarii care scot în evidență lecțiile ce trebuie învățate din ea și cum ne putem proteja pe noi înșine de încercări și ispite. Aceasta este marea Coranului; el nu narează povești doar de dragul de a o face, ci pentru a servi sfârșitului surei și anume, protejarea de încercări și ispite, și pentru ascoate în relief lecțiile ce trebuie învățate după fiecare poveste. În acest sens, scopul surei este de a face clar ca cristalul următorul mesaj: protejarea de diferite forme de ispite. Cineva se poate întreba cum poate fi făcut acest lucru.

„Bărcile de salvare”

1- Importanța de a avea tovarăși drepti

Prima încercare este cea a religiei, care a fost menționată în povestea oamenilor din peșteră. Pentru ca cineva să rămână stabil în comportarea sa religioasă și pentru ca să fie protejat de această încercare, sura Al-Kehf îl sfătuiește:

a) Să se afle într-un anturaj bun (în compania unor tovarăși drepti): **„Și fii răbdător împreună cu aceia care-L cheamă pe Domnul lor dimineța și seara, dorind fața Sa! Și nu întoarce ochii tăi (pentru alții) de la ei, râvnind la podoaba vieții din această lume și nu te supune celui a cărui i-am făcut inima nepăsătoare față de pomenirea Noastră, care urmează poftelor sale și ale cărui fapte sunt în deșert.” (Coran 18: 28).** Posedarea unor tovarăși buni în viață și străduința de a păstra această tovarășie îl ajută pe om să rămână devotat principiilor sale religioase.

b) Aducerea aminte a Zilei de Apoi: Ziua de Apoi este destinul final atât al credincioșilor cât și al necredincioșilor. Gândindu-se continuu la ea, musulmanii se potejează de diferitele ispite prin care trec: **„Spune: „Adevărul vine de la Domnul vostru! Cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă!” Noi am pregătit pentru nelegiuții un foc ale cărui (flăcări) îl înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor, li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaş!” (Coran 18:29).**

2 – Evitarea de a deveni atașat de această viață

Există două lecții ce trebuie învățate în ceea ce privește protejarea de încercarea bogăției, al cărei subiect a fost omul cu cele două grădini:

1. Înțelegerea adevăratului scop al acestei vieți: aceasta este menționată foarte clar în versetul ce urmează imediat după povestea bărbatului cu cele două grădini. **„Și dă-le lor pilda vieții lumesti” (Coran 18:45).** Astfel vă invit, dragi frați musulmani, să auncați o privire lungă și contemplativă asupra tipului de viață de care sunteți atașat: **„Ea este asemenea apei pe care Noi o trimitem din cer”** și ce s-a întâmplat cu ea **„și se amestecă ierburile pământului cu ea,”** atât de simplu și atât de repede și ce altceva **„apoi se transformă ele în fân uscat pe care-l împrăștie vântul. Iar Allah este cu**

putere asupra tuturor lucrurilor.” (Coran 18:45). Versetul expune un tablou în care vedem o fulgerare rapidă de la începutul vieții către mijlocul ei și apoi către sfârșitul ei. Etapele trec cu rapiditate și sunt legate între ele cu litera arabă „fe” (însemnând „și”) **„Și... se amestecă... se transformă ele în fân uscat”** care implică o dispariție rapidă și astfel se referă la însăși natura vieții. Această viață este trecătoare; să nu devii atașat de ea, fratele meu în Islam, dacă vrei, într-adevăr, să fii protejat de încercări și ispite.

2. Aducerea aminte a Zilei de Apoi: Amintește-ți în special ziua în care vei sta în fața lui Allah (SWT). Este ca și cum aducerea aminte a Zilei de Apoi este o cerință de bază pe care omul ar trebui s-o întrunească pentru a fi protejat de toate încercările (încercarea religiei precum și cea a bogăției): **„Și într-o zi vom face Noi să plece munții din loc și vei vedea pământul neted și-i vom aduna pe toți, fără să lăsăm pe nici unul dintre ei .” (Coran 18:47).**
„Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând. „Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi, cu toate că ați pretins că Noi nu vom împlini făgăduința Noastră!”” (Coran 18:48).
„Și cartea (fiecărui) va fi pusă dinaintea (lui cu faptele sale)! Îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea. Și vor grăi ei: „Vai nouă! Ce-i cu această carte care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?” Și ei vor afla dinaintea lor tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe nici unul!” (Coran 18:49).

3- Smerenie

Pentru a fi protejat de încercarea cunoșterii, omul trebuie să fie mai întâi smerit față de Allah (SWT), iar apoi, în cazul unui începător trebuie să fie smerit față de profesorul său (exemplul relației dintre Musa și Al-Khidr). Aceasta poate fi găsită în versetul 69: **„Musa i-a zis (lui Al-Khidr), în ciuda faptului că el era unul dintre profeții favoriți de Allah (SWT) și singurul care a vorbit direct cu Allah: „Dacă Allah voiește, mă vei afla tu răbdător și nu mă voi împotrivi nici uneia dintre poruncile tale!” (Coran 18:69).** Atenție la aroganța care te poate cuprinde datorită faptului că ai studii academice superioare, că ai cunoștințe enciclopedice sau că ai memorat întreg Coranul. Aceasta te poate împiedica de la a fii umil, smerit față de Allah (SWT).

4- Sinceritatea

Încercarea puterii poate fi înfrântă prin sinceritate și umilință față de Allah (SWT) și prin atribuirea de către cineva a puterii și forței sale lui Allah (SWT): **„(Dhul-Qarnein) a spus: „Aceasta este îndurare de la Domnul meu!”” (Coran 18:98).**

Sura îi avertizează, pe de o parte, pe aceia care Îi asociază parteneri lui Allah (SWT) și pe aceia care nu sunt sinceri în actele lor de adorare, pe de altă parte. Allah (SWT) spune: **„Spune: „Voiți să vă vestim Noi care sunt aceia care vor avea cel mai mult de pierdut din faptele lor?” Aceia care au tăgăduit semnele Domnului lor și întâlnirea cu El și în deșert au fost faptele lor! Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nici o greutate!” (Coran 18:103-105).** Acest verset este adresat politeiștilor, îi avertizează pe ei împotriva asocierii de parteneri lui Allah (SWT). Și încheie cu o

învățătură pentru credincioși, aceea de a fi sinceri în adorarea lui Allah Unicul (SWT). Versetul se adresează ambelor categorii, în paralel.

„Spune: „Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Dumnezeuul vostru este un Dumnezeu Unic! Acela care nădăjduiește să-l întâlnească pe Domnul său să săvârșească fapte bune și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său!”” (Coran 18:110).

Oricine dorește deplina acceptare a faptelor sale de către Allah (SWT) în Ziua de Apoi, trebuie să îndeplinească următoarele condiții: munca lui în această viață trebuie făcută corect în conformitate cu Sunnah (spusele și faptele Profetului Muhammed SAWS) și trebuie să fie dedicată în întregime lui Allah (SWT). Aceste două condiții sunt menționate în versetul de încheiere al surei Al-Kehf.

Măreția surei

Peste tot în sură vedem multe comentarii și obsevații strălucitoare care sporesc dragostea și afecțiunea noastră față de Coran și față de această sură, și în același timp, servesc obiectivului și ideii centrale a surei.

O mulțime de mișcări

Merită să observăm faptul că există o mulțime de mișcări în sură. Toate poveștile din sură se ocupă de oameni vii (reali) care au planuri constructive: începând de la oamenii din peșteră care și-au părăsit casele și familiile și au căutat refugiu în peșteră (**„...adăpostiți-vă în peșteră”**), și continuând cu călătoria profetului Musa (AS) până la locul în care se întâlnesc celor două mări, unde a ajuns epuizat (**„... căci ne-a ajuns oboseala din pricina mersului nostru!”**). De asemenea, observăm multă mișcare atunci când el l-a însoțit pe Al-Khidr în călătoria sa: (**„Și au purces la drum amândoi. Dar când au urcat pe o corabie, a găurit-o el (Al-Khidr...Și au pornit ei doi mai departe și au mers până ce s-au întâlnit cu un fecior, pe care el (Al-Khidr) l-a ucis... Și au pornit mai departe până ce au ajuns la neamul unei cetăți, de la care au cerut mâncare...”**) (Coran 18:71,74,77)

Mișcarea este, de asemenea, aparentă în povestea lui Dhul-Qarnein: **„Și a urmat el astfel o cale” (Coran 18:85)**. Nu numai asta, ci el a străbătut pământul de la est la vest: **„Și când a ajuns la locul unde răsare soarele... Și când a ajuns între cei doi munți” (Coran 18:90,93)**. Și s-a adresat oamenilor pe care îi ajuta: **„Așadar, ajutați-mă cu puterea (voastră)...” (Coran 18:95)**. Ei nu au stat acolo pur și simplu și l-au privit cum construiește stavila dintre ei, ci li s-a cerut să-l ajute pentru că acest lucru îi va face pe ei să obțină o anumită pricepere.

Toate acestea demonstrează faptul că noi ne putem proteja de încercări și ispite fiind activi și pozitivi și nu, devenind o ființă pasivă. Dacă o persoană este vătămată sau rănită într-un anumit loc sau regiune de pe pământ, atunci aceasta ar trebui să se mute într-un alt loc, de dragul practicării religiei. Din acest motiv Islamul hotărăște (permite) imigrarea de dragul păstrării religiei cuiva (a credinței). Sura face aluzie la această problemă prin povestea oamenilor peșterii: aceștia au „imigrat” și au căutat adăpost în peșteră.

Este o chestiune plăcută faptul că sura trebuie citită în fiecare vineri, care este o zi de sărbătoare pentru musulmani. În loc să fie inactivi și fără nici o ocupație, musulmanii ar trebui s-o citească și astfel să învețe cum să devină activi și pozitivi, deoarece pasivitatea îi face cu ușurință pradă încercărilor și tentațiilor (ispitelor).

Coranul și protejarea de încercări și ispite

Este interesant să observăm faptul că sura începe și se termină cu referirea la Coran, deoarece el este un scut de apărare împotriva tentațiilor, cu condiția ca noi să citim și să înțelegem ideile centrale și obiectivele surei.

„Mărire lui Allah care i-a pogorât Robului Său Cartea și nu a lăsat în ea nici o strâmbătate.” (Coran 18:1).

„Spune: „Dacă marea ar fi cerneală pentru (scrierea) cuvintelor Domnului meu, marea s-ar isprăvi înainte de a se isprăvi cuvintele Domnului meu, chiar dacă i-am aduce spre ajutor o (altă mare) asemenea ei.”” (Coran 18:109).

Cu alte cuvinte, nimic nu depășește cuvintele și acțiunile lui Allah (SWT). Primul și cel mai de seamă ajutor și protector este Cartea Sa: referiri la acest adevăr sunt făcute atât înainte cât și după cele patru încercări și ispite.

Da'wa (activitatea misionară care înseamnă chemarea la Allah) și protejarea de încercări și ispite

Un alt punct interesant din sură este faptul că cele patru povești menționate în ea implică toate aspectele chemării la Allah (SWT):

Un tânăr chemând un rege (oamenii peșterii).

Un om care își cheamă prietenii (omul cu cele două grădini).

Un profesor care își cheamă elevul (Al-Khidr și profetul Musa (AS)).

Un rege care îi cheamă pe oamenii săi (Dhul-Qarnein).

Aceasta implică un înțeles important: chemarea la Allah (SWT) împreună cu atașarea cuiva față de Coran acționează semnificativ în protejarea cuiva de încercări și ispite.

Credința în nevăzut

Observăm că menționarea nevăzutului o putem găsi în multe părți din poveștile surei. Povestea oamenilor peșterii este plină de întinericuri: cât timp au stat ei în peșteră, amplasarea peșterii și numărul lor. Există un verset întreg (versetul 22) care evocă controversa în legătură cu numărul lor ... de ce?

Există, de asemenea, o anumită neclaritate în legătură cu amplasarea barierei construite de Dhul-Qarnein, și unde Ya'juj și Me'juj vor apărea, precum și acțiunile lui Al-Khidr și ale profetului Musa (AS) întrebări ... de ce este aceasta așa?

Este ca și cum sura ne amintește că Allah Singur cunoaște nevăzutul, că situațiile din viață apar într-un mod pe care noi nu-l înțelegem. De aici rezultă că, sura ne îndeamnă să avem încredere în Allah și să ne predăm (să ne supunem) Lui pentru a ne asigura protecție de ispite insh'Allah (cu voia lui Allah).

Peștera da'wa- ului

Rămâne o ultimă întrebare: de ce este numită sura ca „Al-Kehf”?

Prin simpla auzire a cuvântului „peșteră” o persoană se poate simți înfricoșată, îngrozită și confuză. Astfel că, atunci când expresia „**....adăpostiți-vă în peșteră**” este rostită, două lucruri sunt asociate în mintea sa: întunericul și sentimentul de frică într-un astfel de loc întunecat. Totuși, Allah (SWT) face peștera, menționată în verset, un loc sigur (ferit de orice primejdie) și revarsă îndurarea Sa asupra tinerilor: „**....adăpostiți-vă în peșteră; Domnul vostru va întinde mila Sa asupra voastră...**” (Coran 18:16).

Allah (SWT), Care numai El Singur știe nevăzutul, predetermină cursul evenimentelor într-un mod pe care omul îl ignoră cu totalitate și nu poate prezice niciodată, ca în cazul tinerilor care s-au adăpostit în peștera pustie și au ignorat tot ceea ce urma să li se întâmple. Sura Al-Kehf a fost numită astfel pentru a-l face pe om să fie atent la ignoranța lui în legătură cu nevăzutul și pentru a le spune musulmanilor: „lasă nevăzutul în seama lui Allah și încrede-te în El.” Așa cum tinerii au căutat refugiu în peșteră, iar Allah (SWT) a revărsat asupra lor Îndurarea Sa. Caută refugiu în „peștera da'wa'ului (a chemării la Islam) și predă-i lui Allah (SWT) situația ta, pentru ca El să reverse asupra ta Îndurarea Sa și pentru ca El să paveze drumul pentru tine pentru a obține ceea ce dorești.”

Sura Meryem (AS) (Maria)

Sura Meryem este o sură mekkană. Ea a fost revelată Profetului Muhammed (SAWS) după sura Fatir și este poziționată în Coran după sura Al-Kehf. Este alcătuită din 98 de versete.

Măreția și strălucirea vieții

Fiecărei persoane i-ar plăcea să aibă urmași, astfel că, atunci când Allah îi dăruiește copii, principala lui preocupare este de a le asigura existența și de a le acoperi nevoile lor. În tinerețea sa, un om este preocupat de: să aibă copii, să-i crească, să-i hrănească, să-i educe, să le asigure îngrijirea medicală necesară, pe când, la bătrânețe se gândește mai degrabă la ceea ce vor moșteni de la el.

Iubirea propriilor copii este de fapt un instinct, pe care Allah (SWT) l-a instalat în inima oamenilor. Sura Meryem nu numai că subliniază acest lucru în Sfântul Coran, dar în același timp le pune părinților următoarea întrebare: de ce vrei să ai copii? Doar pentru propria plăcere? Ce le vei lăsa lor după moartea ta? Numai bani și averi?!!!

Lăsarea religiei drept moștenire copiilor

Sura Meryem include un motiv mult mai nobil de a avea copii – protejarea religiei prin lăsarea ei drept moștenire generațiilor următoare, pentru a o apăra și pentru a aplica regulile ei. Aceasta este cea mai bună moștenire pentru copii, mult mai bună decât bunurile materiale, care asemenea vieții sunt destinate să dispară. Este ca și cum musulmanul transmite lanterna religiei copilului său. Cel din urmă, la rândul său, o lasă nepotului său și tot așa. Nu este drept deloc să avem o generație evlavioasă urmată de altele care nu știu nimic despre religie, chiar și despre problemele cele mai superficiale. Dorințele și fortificația predomină în societate, deoarece copiii nu sunt educați în conformitate cu regulile religiei. Tot ceea ce moștenesc ei de la părinți sunt numai banii.

Astfel, ideea principală a surei Meryem o reprezintă copiii și întrebarea moștenirii religiei. Aceasta este una din surele, în care „copiii” și „moștenirea” sunt frecvent menționate.

„Famiile divine”

Această sură se referă la oamenii care au avut copii cu intenția de a le lăsa acestora religia drept moștenire. Sura menționează: profetul Zekeriya (AS) (Zaharia) și fiul său Yahya (AS) (Ioan), Meryem (AS) (Maria), fiica lui 'Imran și fiul ei 'Isa (AS) (Isus), Ibrahim (AS) (Avraam), Isma'il (AS), Ishaq (AS) (Isaac) și Yaqub (AS) (Iacob). Este ca și cum această sură se adresează tuturor părinților și îi întreabă pe ei: „Sunteți dornici să vă creșteți copiii într-un mod care să le garanteze siguranța și care să conducă la calea lui Allah? Sunteți dornici să le lăsați drept moștenire religia lui Allah (SWT) și să le infiltrați regulile Islamului?”

Profetul Zekeriya (AS) și Yahya (AS)

De la începutul surei observăm că profetul Zakeriya (AS) dorește să aibă un copil. Allah (SWT) spune: **“Kaf-Ha-Ya-Ain-Sad.** (Aceste litere arabe reprezintă unul din miracolele Coranului, și nimeni în afară de Allah (Singurul) nu le știe înțelesul.) **(Aceasta este) povestirea despre îndurarea Domnului Tău față de robul său Zaharia: Când el L-a chemat pe Domnul lui într-ascuns, Zicând: “Doamne, oasele mele sunt slabe și capul mi s-a aprins de cărunțe, dar nicicând eu nu am fost dezamăgit rugându-mă Ție! Doamne, Eu mă tem de urmașii mei de după mine, căci soția mea este stearpă, deci dăruiește-mi mie un urmaș de la Tine, Care să mă moștenească pe mine și să moștenească și neamul lui Iacob! Și fă-l să-Ți fie plăcut Ție, Doamne! “O, Zaharia, Noi Ți aducem buna vestire a unui prunc, al cărui nume va fi Yahya (Ioan), așa cum nu am numit pe nimeni mai înainte de el!”” (Coran 19: 1-7).**

Este ca și cum Zekeriya spune: “O, Allah! Nu am găsit pe nimeni (nici un moștenitor) care să poarte pe umeri responsabilitatea religiei. Soția mea este stearpă, iar eu nu am nici o speranță că voi avea un copil. Totuși, eu sunt “mort după religia Ta”.”

Cât de minunată a fost îngrijorarea lui geloasă și vigilentă pentru religia lui Allah (SWT). Profetul Zekeriya (AS) era speriat, deoarece modul de viață al israeliților din timpul său era nedemn pentru a purta o asemenea responsabilitate. Astfel, el L-a rugat pe Allah (SWT) să-i dăruiască un copil, care să-și asume acea responsabilitate după el. Deoarece era atât de onest și de credincios în rugile sale, Allah (SWT) i-a răspuns: **“O, Zaharia, Noi Ți aducem buna vestire a unui prunc, al cărui nume va fi Yahya (Ioan), așa cum nu am numit pe nimeni mai înainte de el!”” (Coran 19: 1-7).**

Cum a fost Yahya crescut și educat? Allah (SWT) spune: **“(Și Noi am zis): “O, Yahya (Ioan), primește Cartea într-o putere! Și i-am dăruit Noi Înțelepciune, pe când el era încă un copil.”” (Coran 19:12).**

Deși dorința oamenilor de a avea copii și de a le asigura viitorul lor, în toate privințele, este o problemă a unui instinct creat de Allah (SWT), un astfel de instinct ar trebui folosit de dragul supunerii față de Allah (SWT). De aici rezultă că, noi trebuie să ne creștem copiii cu aceeași frică de Allah (SWT) și cu aceeași grijă de a-i învăța pe ei să se supună lui Allah (SWT) și, astfel, vor ține steagul religiei Lui.

Meryem (AS) și 'Isa (AS)

Povestea lui Meryem (AS) nu diferă de cea a lui Zekeriya (AS). Mama ei, soția lui 'Imran, i-a promis-o lui Allah (SWT), înainte de a ști că ea va avea un bebeluș – fată, pentru a elibera Ierusalimul de invazia romanilor. Allah (SWT) spune: **“(Adu-ți aminte) când soția lui 'Imran a zis: “Doamne, Ți juruiesc (numai) Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine! Tu ești Cel Care Aude Totul și Atoateștiutor””.** (Coran 3:35).

În sura Meryem, Meryem (AS) i-a lăsat moștenire religia fiului său. Când s-a apropiat de neamul ei, purtându-l în brațe pe fiul ei 'Isa (AS), Allah (SWT) descrie situația spunând: **“... ei au zis: “Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?”” (Coran 19:29).** Ei nu știau că acest prunc de leagăn va purta mesajul religiei și Da'wa (propăvăduirea, chemarea la Islam). Allah (SWT) clarifică acest lucru spunând: **“Dar pruncul a zis: “Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut**

Profet! Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit rugăciune (Salat) și milostenie (Zekaat), cât voi trăi, Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!” (Coran 19: 30-32).

Datoria copiilor față de părinți

Sura Meryem este una din surele Coranului care se concentrează cu tărie asupra îndatoririi față de părinți. Aceasta a fost, într-adevăr, cea mai importantă trăsătură a lui Yahya. Acest lucru este clar, deoarece Allah (SWT) spune în legătură cu Yahya: **“Și iubitor față de părinții lui” (Coran 19:14)**, așa a fost și 'Isa (AS): **“Și bunăcuviință față de născătoarea mea!” (Coran 19:32)**.

Aparent, un copil nu poate fi ascultător față de părinți, decât dacă este crescut într-un mediu bun și drept. Deci, sura Meryem face clar părinților, faptul că ei trebuie să-și pregătească copiii pentru a purta această responsabilitate a religiei și a apărării acesteia. Făcând asta, ei se vor bucura de dreptatea și supunerea copiilor lor și, vor fi răsplătiți foarte mult de către Allah (SWT) în Viața de Apoi.

Ibrahim (AS) și tatăl său

Următoarele versete se referă la un exemplu total opus: Ibrahim (AS), un fiu care a crezut în Allah (SWT) și care a încercat să-și ajute tatăl, pentru a-l aduce la calea cea dreaptă. El era atât de milos față de tatăl său, încât a continuat să-l cheme la calea lui Allah (SWT) într-o manieră iubitoare și sensibilă. Allah (SWT) descrie situația lui Ibrahim (AS) spunând: **“Când i-a spus el tatălui său: “O, tată! Pentru ce te închini tu la ceea ce nu aude, nu vede și nu-ți este de nici un folos?” O, tată! Mi-a venit mie știința care ție nu ți-a venit! Deci urmează-mă și eu te voi călăuzi pe un drum drept!” (Coran 19:42-43)**.

Încercați să învățați, tinerii noștri, de la Ibrahim (AS) bunele maniere în chemarea la Allah (SWT), când le vorbiți celor mai în vârstă decât voi, în special părinților voștri. Oamenii, de cele mai multe ori, se îndepărtează de religie, din cauza tinerilor prost manierați, care sunt religioși, dar în același timp nu se adresează oamenilor politici. Allah (SWT) spune: **“O, tată! Nu te închina la Șeitan, căci Șeitan a fost răzvrătit împotriva Celui Milostiv! O, tată! Mă tem să nu te atingă o pedeapsă de la Cel Milostiv și să nu devii un aliat al lui Șeitan!” (Coran 19: 44-45)**.

Deși, tatăl său a fost un necredincios, Ibrahim (AS) s-a purtat cu el atât de politicos și de drept, încât Allah (SWT) i-a dăruit lui cei doi fii ai săi. Allah (SWT) spune: **“Și după ce s-a despărțit de ei și de ceea ce adorau ei în locul lui Allah, Noi i-am dăruit lui pe Ishaq (Isaac) și pe Yaqub (Iacob) și din fiecare Noi am făcut un profet. Și le-am dăruit Noi din îndurarea Noastră și i-am făcut Noi să fie lăudați de oameni.” (Coran 19: 49-50)**. Felul lui de a se comporta drept și ascultător față de tatăl său a constituit motivul pentru care Allah i-a dăruit cei doi fii buni, care erau “bucuria ochilor” pentru el, și care au purtat pe umeri responsabilitatea ducerii mai departe a lanternei religiei, după el.

Isma'il (AS) (El a poruncit familiei sale să îndeplinească Rugăciunea (As-Salat) și să achite Dania (Zekeat))

Generațiile au trecut una după alta, fiecare transmițând paza religiei generației următoare. Versetele se referă la Isma'il (AS), iar Allah (SWT) spune: **“El a poruncit neamului său rugăciunea și milostenia și a fost pentru Domnul său un rob plăcut.”(Coran 19:55).**

S-a făcut clar faptul că, fiecare generație a transmis mesajul celei următoare. Versetele se referă, de asemenea, la Musa (AS) și subliniază același înțeles, deoarece Allah (SWT) spune: **“Și I l-am dăruit Noi, prin îndurarea Noastră, pe fratele său Aaron, ca profet.” (Coran 19:53).**

După menționarea tuturor acestor exemple strălucitoare, versetele fac un comentariu deosebit, pentru a-i lăuda pe cei care au lăsat moștenire lanterna religiei copiilor lor. Allah (SWT) spune: **“Aceștia sunt cei de care Allah s-a îndurat dintre profeți, din urmașii lui Adam, din aceia pe care Noi i-am purtat cu Noe, din urmașii lui Avraam și ai lui Israel și din aceia pe care Noi i-am călăuzit și i-am ales. Iar când versetele Celui Milostiv li se recitau, ei cădeau prosternându-se, plângând.” (Coran 19:58).**

Moștenirea lanternei religiei, de-a lungul generațiilor, a fost o regulă pentru toți profeții (Allah să fie mulțumit de ei!), de vreme ce Allah (SWT) l-a desemnat pe Adem ca successor pe pământ. Allah (SWT) spune: **“din urmașii lui Adem” (Coran 19:58).** Din păcate, ei au fost urmași de generații, care au fost preocupate de creșterea copiilor lor, doar pentru a-și îndeplini dorințele și pentru a acumula bogății. Ei nu au meditat la sura Meryem din Coran, și ei nu au luat niciodată în considerare importanța lăsării moștenire a religiei copiilor lor. Astfel, copiii lor nu au avut grijă de Rugăciune și au urmat calea dorințelor, a plăcerilor. Allah (SWT) spune: **“Și le-au urmat lor urmași care s-au lepădat de rugăciune (au renunțat la rugăciune, fie prin faptul că nu au îndeplinit-o corect, fie nu au îndeplinit-o la timpurile ei stabilite) și s-au luat după pofte, iară ei se vor afla în pierdere” (Coran 19:59).**

Dragă frate, în Islam, stabilește-ți care drum ți-ar plăcea să-l urmezi împreună cu familia ta? Cu cine ai vrea să fii reînviat? Cu aceștia **“aceștia sunt cei de care Allah s-a îndurat”** sau cu aceștia **“care s-au lepădat de rugăciune (au renunțat la rugăciune, fie prin faptul că nu au îndeplinit-o corect, fie nu au îndeplinit-o la timpurile ei stabilite) și s-au luat după pofte, iară ei se vor afla în pierdere” (Coran 19:59).** ?

Dacă vei aparține primei categorii, vei fi fericit, deoarece Allah (SWT) spune: **“Acesta este Raiul pe care Noi îl dăm ca moștenire robilor Noștri care sunt evlavioși” (Coran 19:63).** Deoarece răsplata este conform muncii depuse, dacă copiii moștenesc religia de la voi, atunci voi veți moșteni Raiul împreună cu ei.

Atenție să nu fii unul dintre ei

Dacă vei aparține celei de-a doua categorii, fii atent la avertizările lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **“L-ai văzut pe acela care nu a crezut în versetele Noastre și a zis: “Mi se vor dărui mie neîndoielnic avere și copii?”” (Coran 19:77).** Pe de o parte, un copil poate fi o binecuvântare, a bună amintire și o sadaqa (pomană) pentru părinți. Pe de altă parte, el poate fi un motiv pentru necredința și nesupunerea părinților.

Sura subliniază același lucru: omul nu trebuie să-și dorească să devină părinte doar de dragul său, ci de asemenea, de dragul religiei.

Allah (SWT)

Versetele continuă apoi cu un alt înțeles; voi oameni aveți nevoie de copii, dar Allah (SWT) nu are niciodată nevoie de ei. Sura îi mustră pe aceia care afirmă că Allah (SWT) are un fiu, Allah să fie glorificat și mărit. Allah (SWT) spune: **“Și ei zic: “Cel Milostiv și-a luat un fiu!” Voi spuneți un lucru cumplit! Aproape că cerurile se crapă de aceste (vorbe), pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, Pentru că ei îi atribuie Celui Milostiv un fiu, În vreme ce nu trebuie ca cel Milostiv să aibă un fiu! Toți cei care se află în ceruri și pe pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi, El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine. Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur.” (Coran 19:88-95)**

Aceași sură se referă la nevoia insistentă a oamenilor de a avea copii și neagă faptul că Allah (SWT) are nevoie de copii, deoarece El (SWT) este Veșnic Viu. Oamenii au nevoie de copii, deoarece ei îmbătrânesc și mor.

Valuri și brize

Prima parte a surei se focalizează asupra nevoii omului de a avea copii și urmași. Astfel, versetele au fost atât de sensibile când s-au referit la aceasta, în timp ce sfârșitul silabelor sunt puternice: **“ (Aceasta este) povestirea despre îndurarea Domnului Tău față de robul Său Zaharia. Când el L-a chemat pe Domnul lui într-ascuns ... ca și îndurare din partea Noastră...” (Coran 19: 2-3, 13).**

Această sură este una dintre multe alte sure ale Sfântului Coran care se referă la cuvântul “îndurare” și la numele lui Allah (SWT) “Milos”. Cuvântul “îndurare” și derivatele sale sunt menționate de 20 de ori în această sură.

A doua parte a surei neagă afirmația că Allah (SWT) are un fiu, în cuvinte puternice și severe. Deci, sura utilizează atât limbajul tandru și sever, fără a schimba ritmul surei sau efectele pe care le are asupra cititorului, ceea ce demonstrează natura miraculoasă a Sfântului Coran.

De ce a fost numită sura Meryem?

Această sură menționează un număr de oameni, care au transmis lanterna religiei copiilor lor (Ibrahim, Zekeriya și Isma'il), și atunci de ce a fost numită Meryem? Deoarece, mama este adevărata persoană care este capabilă să transmită religia copiilor ei, ea este cea care îi îngrijește și îi hrănește până când ei cresc și devin maturi. Astfel, sura a fost numită după Meryem, datorită importanței rolului femeii și datorită faptului că Meryem a fost un model excelent al femeii, care a transmis cu succes mesajul religiei fiului ei, după ce-l moștenise de la familia ei.

Sura Ta-Ha

Sura Ta-Ha este o sură mekkană. Ea urmează după sura Meryem, atât în ordinea revelării cât și în ordinea din Sfântul Coran. Ea este alcătuită din 135 de versete.

„Noi nu ți-am pogorât Coranul (O, Muhammed) pentru ca tu să fii nefericit” (Coran 20:2)

Obiectivul surei este clar, încă din primul verset, deoarece Allah (SWT) spune: **„Ta-Ha. Noi nu ți-am pogorât Coranul (O, Muhammed) pentru ca tu să fii nefericit” (Coran 20: 1-2).**

Aceasta înseamnă că religia și calea lui Allah (SWT) nu au menirea de a le cauza oamenilor suferințe; ci mai degrabă este calea fericirii. Nu poate exista nici o supărare față de Islam, în ciuda tuturor împrejurărilor dificile și a obstacolelor cu care se confruntă oamenii religioși și evlavioși. Omul suferă numai atunci când se abate de la calea cea dreaptă a lui Allah (SWT), deoarece Allah (SWT) spune: **„Noi nu ți-am pogorât Coranul (O, Muhammed) pentru ca tu să fii nefericit” (Coran 20:2).**

Tinerii, care nu sunt religioși sau care vor să fie așa, dar se tem că acest lucru le va aduce nefericirea, dacă ei vor urma calea cea dreaptă a lui Allah (SWT), pot trage foloase din această sură mai mult decât altcineva. Cei mai mulți dintre ei gândesc că, urmarea drumului cel drept al lui Allah (SWT) le va cauza nefericire și îi va priva pe ei de plăcerile vieții și de mijloacele ei de distracție. Acesta este un concept total greșit: sura subliniază faptul că Islamul este sursa adevăratei fericiri și arată că, aceia care se îndepărtează de Islam vor suferi în această viață cât și în Viața de Apoi. Ce înțeles minunat! Cum îl accentuează sura? Haideți să analizăm versetele încă de la început!

Cum poți suferi în timp ce ești cu Allah cel Milos, Îndurător?

Sura începe cu o remarcabilă introducere, care atrage sufletele, deoarece Allah (SWT) spune: **„Ta-Ha. Noi nu ți-am pogorât Coranul (O, Muhammed) pentru ca tu să fii nefericit. Ci ca o chemare pentru acela care se teme (de Allah).” (Coran 20:1-3).** Sfântul Coran nu va fi niciodată o sursă de suferință pentru voi, musulmani; ci mai degrabă se comportă ca o avertizare (ca o chemare) care te va conduce la fericire. Allah (SWT) spune: **„(Și ca) o revelație de la Acela care a creat pământul și cerurile cele înalte. Cel Milostiv Care s-a așezat (isteua) pe Tron (într-o manieră care sugerează Măreția Sa).” (Coran 20: 4-5).** Cine ne-a trimis această metodă? De sigur că Allah Cel Milostiv ne-a trimis-o. Cel mai bun nume al lui Allah (SWT) – Cel Milostiv a fost menționat direct după referirea la suferință, pentru ca oamenii să știe că religia lui Allah Cel Milostiv nu poate fi niciodată cauza suferinței. Cum poate omul să sufere datorită metodei stabilite de către Allah (SWT), Care posedă cele mai bune nume, Care are cele mai bune atribute? Allah (SWT) spune: **„Allah! Nu este dumnezeu afară de El! Ale Lui sunt numele cele mai frumoase!” (Coran 20:8).**

Musa (AS) fiind fericit de metoda lui Allah (SWT)

Sura dă apoi un exemplu pe care toți îl știm foarte bine: Profetul Musa (AS). Aluzia este făcută pentru a accentua greutățile pe care el le-a îndurat, în timp ce propăvăduia religia lui Allah (SWT), datorită griji și ajutorului lui Allah (SWT).

Sura comunică mesajul că, chiar și Coranul este o metodă de fericire și refugiu, iar viața nu va fi tot timpul în ape liniștite, fără nici o problemă sau fără nici un necaz. Viața este, mai degrabă, plină de complicații și dificultăți, în special dacă ești un credincios care poartă mesajul lui Allah (SWT) și cheamă la acesta. Totuși, astfel de dificultăți nu cauzează suferință (suferința în acest context înseamnă tristețe, depresie, necaz sau supărare), deoarece un credincios este întotdeauna în legătură cu Allah (SWT) și caută continuu ajutorul și sprijinul lui Allah (SWT). În consecință, un credincios este întotdeauna mulțumit și liniștit.

Cuvinte luminoase

Povestea lui Musa (AS) accentuează îndurarea și compasiunea lui Allah (SWT). Modul în care este narată povestea în această sură și alegerea cuvintelor sunt total diferite de acelea folosite în prezentarea altor evenimente din viața lui Musa, în altă parte din Sfântul Coran. Allah (SWT) spune: **„Când a văzut el un foc și a zis către familia lui: „Rămâneți (aici)! Eu văd un foc! Poate că o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire!”” (Coran 20:10).**

Versetele încep cu o întrebare prietenoasă pentru a-l sprijini pe Musa (AS) în misiunea sa grea și pentru a ușura povara pe care o purta. Allah (SWT) spune: **„Dar ce este aceea din (mâna ta) dreaptă, Moise?” (Coran 20:17).**

Când profetul Musa (AS) s-a rugat la Allah (SWT), a cerut în funcție de ceea ce știa despre metodologia lui Allah (SWT): fericire, liniște și ușurare. Allah (SWT) spune: **„A zis: „Doamne, deschide-mi mie pieptul” Și ușurează-mi mie lucrul (ce trebuie să-l împlinesc) Și dezleagă-mi nodul limbii mele (înlătură incorectitudinile mele din vorbirea mea)” (Coran 20: 25-27).** Versetele continuă să i se adreseze cu blândețe și cu compasiune. Allah (SWT) spune: **„Allah a zis: „Ia-l, fără să te temi, căci Noi îl vom readuce la prima sa stare!”” (Coran 20:21);**

„Allah a zis: „Cererea ta a fost împlinită, Moise!”” (Coran 20:36);

„Și Noi ți-am dăruit grația Noastră și altă dată” (Coran 30:37);

„Și am pogorât asupra ta dragostea Mea, pentru ca tu să fii crescut sub ochii Mei.” (Coran 20:39).

Observi de câte ori au fost repetate cuvintele „să nu te temi”? Ele servesc ca o dovadă a victoriei pe care Allah (SWT) o dăruiește credincioșilor. Acesta este rezultatul încrederii mamei lui Musa (AS) pe care a avut-o în Allah (SWT) și, supunerea ei față de Allah (SWT) când El i-a poruncit să-și arunce pruncul în apa fluviului. A fost, de asemenea, o compensare pentru Musa (AS) care fusese aruncat, pe când era doar un bebeluș, într-un sicriș. Mama lui Musa (AS) s-a străduit ea însăși și a obosit opunând rezistență slăbiciunii ei umane. La fel, Musa (AS) a obosit în confruntarea sa cu Firawn (Faraonul). Cu toate acestea, Allah (SWT) i-a liniștit pe ei într-un mod extraordinar. Aceasta este situația credincioșilor; în ciuda nenorocirilor prin care pot trece, ei sunt întotdeauna mulțumiți și liniștiți.

Astfel de întrebări trebuie puse: de ce punem bariere între noi și evlavie? De ce ne temem să fim religioși, cu toate că este drumul nostru către fericire?

Binecuvântările griji divine

Sfântul Coran a fost foarte blând cu Profetul Muhammed (SAWS). Allah (SWT) l-a înzestrat pe el cu multe lucruri, cu care l-a înzestrat și pe profetul Musa (AS). De exemplu, Allah (SWT) menționează ruga profetului Musa (AS) în Sfântul Coran și spune: **„A zis: „Doamne, deschide-mi mie pieptul (dăruiește-mi mie încredere, mulțumire și îndrăzneală)” (Coran 20:25)**, în timp ce El (SWT) s-a adresat Profetului Muhammed (SAWS) spunând: **„Oare nu ți-am deschis ție pieptul?” (Coran 94:1)**. Allah (SWT) i-a spus profetului Musa (AS): **„Și am pogorât asupra ta dragostea Mea, pentru ca tu să fii crescut sub ochii Mei.” (Coran 20:39)**, în timp ce El (SWT) i-a spus Profetului Muhammed (SAWS) același lucru care poate fi tradus astfel: **„Așteaptă cu răbdare judecata Domnului tău, căci tu ești sub ochii Noștri!” (Coran 52:48)**. Este ca și cum acele versete, care sunt îndeaproape legate unele de celelalte, clarifică faptul că totul a fost desăvârșit pentru profetul Muhammed (SAWS).

Vrăjitorii au gustat fericirea

Cu toate că, Faraonul din povestea lui Musa (AS) i-a vătămat foarte tare pe vrăjitorii care crezuseră în Allah (SWT), ei nu au simțit deloc suferință. Faraonul i-a amenințat, iar Allah (SWT) descrie acest lucru astfel: **„A zis: „Credeti în el înainte ca eu să vă îngădui? El este mai marele vostru, care v-a învățat vrăjitoria! Eu vă voi tăia mâinile și picioarele voastre în cruciș și vă voi răstigni de trunchiurile palmierilor și astfel veți ști voi care dintre noi este mai aspru și mai statornic în pedeapsă!” (Coran 20:71)**. Allah (SWT) menționează răspunsul lor: **„Noi credem în Domnul nostru, pentru ca El să ne ierte păcatele noastre și vrăjitoria la care ne-ai nevoit! Iar Allah este cel mai bun (la răsplată) și mai statornic (la pedeapsă).” (Coran 20:73)**. Cât de frumoase sunt aceste cuvinte când sunt spuse de oameni care doar ce și-au mărturisit credința în Allah (SWT), clarificând astfel cine este nefericit și cine este fericit. Allah (SWT) clarifică acest lucru spunând: **„Cel ce vine nelegiuit la Domnul său, acela va avea parte de Gheena, în care el nici nu va muri, dar nici nu va trăi. Iar aceia care vin la El credincioși și care au săvârșit fapte bune, aceia vor avea treptele cele mai înalte. Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie. Veșnic vor avea ei sălaş în ele, căci aceasta este răsplata acelor care s-au curățit. (abținându-se de la toate felurile de păcat și fapte rele, pe care Allah le-a interzis și făcând tot ceea ce a poruncit Allah).” (Coran 20:74-76)**

Este o fericire copleșitoare, sărind din Viața de Apoi și ajungând în viețile noastre din această lume. Credincioșii se simt destul de puternici pentru a face față opresorilor și tiranilor de pe pământ, fără nici o frică, doar pentru că ei cunosc gustul adevăratei fericiri.

Suferința este departe de metoda lui Allah (SWT)

Aceeași poveste reflectă partea opusă, care este As-Samiri, cel care i-a indus în eroare pe evrei și i-a amăgit pe ei cu adorarea vițelului din aur. Ultimul verset din

povestea lui Musa (AS) descrie nenorocirea lui As-Samiri, deoarece Allah (SWT) spune: „A zis: „**Du-te! În această viață vei spune tu (la toată lumea): „Nu mă atingeți!” Și vei avea tu o întâlnire de la care nu vei putea lipsi. Și privește la Domnul tău, căruia i-ai rămas credincios! Noi îl vom prefăce în pulbere și-l vom risipi în mare.”**”(Coran 20:97).

Această poveste este urmată de unele versete care comentează asupra ei și clarifică obiectivul principal al surei: adevărata fericire constă în urmarea drumului religiei, în timp ce nefericirea înseamnă să te abați de la acest drum. Allah (SWT) descrie acest lucru spunând: „**Astfel îți povestim Noi istorisiri despre cele care au trecut și îți dăm Noi ție o pomenire din partea Noastră. Iar aceia care se îndepărtează de El vor purta în Ziua Învierii o povară. Și veșnic vor fi ei într-aceasta. Și ce grea povară vor avea ei în Ziua Învierii!**” (Coran 20: 99-101). Allah (SWT) comentează despre fericirea și nefericirea oamenilor din Viața de Apoi spunând: „**Fețele se vor pleca umilite în fața Celui Veșnic Viu și Atotputernic și nefericit va fi acela care va purta o nedreptate. Dar acela care săvârșește fapte bune și este dreptcredincios nu are a se teme de nedreptate sau de oprimare.**” (Coran 20:111-112).

Profetul Adem (AS) și fericirea

Când sura ajunge la povestea profetului Adem (AS), ea se concentrează asupra obiectivului surei. Allah (SWT) spune. „**Atunci am zis Noi: „O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și muierii tale. (Fiți cu grijă) să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit!”**” (Coran 20:117). Deci, abandonarea metodologiei stabilite de Allah (SWT) și urmarea căii lui Iblis (Satana) sunt principalele cauze ale nefericirii omului în Viața de Apoi. În consecință, versetele continuă să descrie variatele forme ale fericirii întâlnite în Gennet (Rai), iar Allah (SWT) spune: „**El (Raiul) este pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol. Pentru ca să nu-ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea soarelui.**” (Coran 20: 118-119). Această regulă se aplică lui Adem (AS) și urmașilor săi, chiar și după ce el a ieșit din Rai, deoarece Allah (SWT) spune: „**El (Allah) a zis: „Coborâți amândoi din el (din Paradis)! Vă veți fi toți dușmani unul altuia! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit.”**” (Coran 20:123).

Adevărata nefericire

Cuvântul „nefericire” și derivatele sale au fost menționate de trei ori în această sură, deoarece Allah (SWT) spune: **Noi nu ți-am pogorât Coranul (O, Muhammed) pentru ca tu să fii nefericit”** (Coran 20:2); „**Atunci am zis Noi: „O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și muierii tale. (Fiți cu grijă) să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit!”**” (Coran 20:117); „**...acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit.”**” (Coran 20:123). Scopul acestei sure este acela că, nimeni nu ar trebui să se teamă să fie religios sau să urmeze calea lui Allah (SWT), deoarece adevărata fericire constă în credința totală în religia lui Allah (SWT) și în loialitatea față de ea. Pentru aceia care resping această metodologie, următoarele versete descriu într-un mod destul de îngrozitor nefericirea lor în această viață și în Viața de Apoi. Allah (SWT) spune: „**Însă acela care**

se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare. El va zice: „Doamne, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu binevăzător?” Îi va zice lui: „Așa cum versetele Noastre au venit la tine iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!” Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său, iar pedeapsa din Lumea de Apoi va fi mai aspră și mai îndelungată.” (Coran 20: 124-127).

Cele mai înalte trepte ale fericirii

Cel mai înalt nivel al fericirii este să fii mulțumit de tine însuși, să fii mulțumit de viața ta și de Allah (SWT) și să simți că și El (SWT) este mulțumit de tine. Acest lucru este subliniat la sfârșitul surei, unde Allah (SWT) spune: **„Rabdă ceea ce ei spun și înalță laudă Domnului tău; înainte de răsăritul soarelui, înainte de asfințitul lui și în ceasurile nopții laudă-L, și la capetele zilei...”** (o indicație la cele cinci rugăciuni zilnice obligatorii) (Coran 20:130). La ce conduc toate acestea? Allah (SWT) spune: **„ ... poate că astfel vei fi tu mulțumit! (de răsplata pe care Allah ți-o va da)”** (Coran 20:130).

Glorificarea, pomenirea și supunerea față de Allah (SWT) reprezintă singura cale de a atinge cel mai înalt nivel al fericirii, care este mulțumirea (satisfacția). De fapt, fericirea nu este altceva decât mulțumire, un sentiment de care mulți sunt privați, în ciuda tuturor dorințelor și plăcerilor pe care ei le obțin în viață. Ei erau privați de mulțumire, o binecuvântare pe care un credincios o obține prin glorificarea lui Allah (SWT) și prin supunerea față de El (SWT).

Pentru toți aceia care caută fericirea, pentru acei tineri care au săvârșit fapte interzise în căutarea fericirii, dar nu au câștigat nimic, vă rog să citiți sura Ta-Ha, în care Allah (SWT) spune: **„Ta-Ha. Noi nu ți-am pogorât Coranul (O, Muhammed) pentru ca tu să fii nefericit”** (Coran 20:1-2).

Sura Al-Enbiya' (Sura Profeților)

Sura Al-Enbiya' este o sură mekkană. I-a fost revelată Profetului Muhammed (SAWS) după sura Ibrahim, iar în Sfântul Coran este poziționată după sura Ta-Ha. Ea este alcătuită din 112 versete.

Rolul profeților în avertizarea omenirii

Sura se ocupă de poveștile profeților (Allah să fie mulțumit de ei!), pe care Allah (SWT) i-a trimis omenirii, și de rolul lor în avertizarea oamenilor. Acești profeți (Allah să fie mulțumit de ei!) sunt cele mai bune creaturi pe care le-a creat Allah (SWT), ei au călăuzit omenirea către dreptate și fericire. Sura Al-Enbiya' continuă în același stil, ea prezintă mesajul fiecărui profet și arată cum fiecare dintre ei și-a chemat poporul său la calea cea dreaptă a lui Allah (SWT), cum l-a adorat pe Allah (SWT) și s-a rugat Lui smerit. În final, sura demonstrează, așa cum vom vedea, unitatea misiunii tuturor profeților (Allah să fie mulțumit de ei!).

Pericolul ignoranței

Cea dintâi misiune a profeților (Allah să fie mulțumit de ei!) este aceea de a-i trezi pe oameni din ignoranța lor, deoarece aceasta a constituit din totdeauna cauza amăgirii oamenilor de-a lungul timpurilor și de peste tot, și cauzele respingerii mesajelor tuturor profeților precedenți (Allah să fie mulțumit de ei!). Este o boală atât de periculoasă, încât îi infectează pe oameni și societățile, îndepărtându-i de Allah (SWT).

Oamenii sunt ori adoratori evlavioși ai lui Allah (SWT), ori sunt nesupuși și desfrânați, dar adevăratul pericol se află în categoria celor intermediari, aceia inconștienți, oameni nepăsători, care sunt departe de supunerea față de Allah (SWT). De aceea, sura începe cu o amenințare severă în legătură cu această boală și a simptomelor ei, în următoarele trei versete succesive, în care Allah (SWT) spune: **„Se apropie de oameni (termenul) socotirii cu ei, însă ei se îndepărtează cu nepăsare. Nu le vine lor o îndurare nouă (Coranul revelat treptat) de la Domnul lor fără ca ei să n-o asculte și să n-o ia în batjocură. Cu inimi nepăsătoare; iar cei care sunt nelegiuți vorbesc în șoaptă: „Este acesta (Muhammed (SAWS)) altceva decât un om ca și voi? Voiți să veniți la vrăjitorie, când voi o vedeți limpede? ””** (Coran 21:1-3).

Modelul în adorare și atitudine (comportament)

Unul din cele mai importante obiective ale surei este acela de a te întreba pe tine, fratele meu în Islam, următoarea întrebare: „Cine este modelul în viața ta?” și dacă le punem celor mai mulți tineri din zilele noastre această întrebare, câți dintre ei vor răspunde că profetul Ibrahim (AS) este modelul lor? Câți dintre ei vor spune că profetul Yusuf (AS) este modelul lor? Câți îl vor menționa pe Profetul Muhammed (SAWS)? Câți dintre ei vor menționa cântăreți și actori? Câți vor spune că ei nu au nici un model?

Sura Al-Enbiya' se focalizează pe această semnificație și subliniază două părți strălucitoare din viața fiecărui profet (Allah să fie mulțumit de ei!): pe de o parte adorarea lui, supunerea și frica de Allah (SWT), iar pe de altă parte, chemarea lui (propăvăduirea lui) la Allah și rolul lui în calitate de reformator. Sura vrea să îți spună: „Acestea sunt modele pe care ar trebui să le urmezi, în măsura în care ești interesat de relația ta cu Allah (SWT) și cu oamenii (de exemplu în adorare și în Da'wa (chemarea la Islam)).”

Unitatea vocabularului (a cuvintelor folosite) în rugă și în răspunsuri

Sura include o mulțime de versete, care descriu rugile profeților (Allah să fie mulțumit de ei!) și arată cum le-a răspuns Allah (SWT) lor. De exemplu, Allah (SWT) menționează ruga profetului Nuh (AS), care poate fi tradusă astfel: **„Și (adu-ți aminte) de Noe, când a chemat el, mai înainte.” (Coran 21:76)**. Ruga lui Eyyub (AS) este menționată de către Allah (SWT): **„Și (adu-ți aminte) de Eyyub (Iov), când l-a chemat el pe Domnul lui.” (Coran 21:83)**. Yunus (AS) s-a rugat la Allah (SWT) atunci când se afla în burta balenei, iar Allah (SWT) descrie ruga lui astfel: **„Atunci el a strigat în întuneric...” (Coran 21:87)**. Și ruga lui Zekeriya (AS) este menționată de Allah (SWT): **„Și (adu-ți aminte) de Zekeriya, când îl chema el pe Domnul său: „Doamne nu mă lăsa singur (fără copii)...”(Coran 21:89)**.

Impresionanta atmosferă a legăturii profeților cu Allah (SWT) a fost urmată de un singur cuvânt, același cuvânt folosit în răspunsul acordat tuturor profeților (Allah să fie mulțumit de ei!): **„Și Noi i-am răspuns...” (Coran 21:88, 21:90)**. Observă faptul că Sfântul Coran folosește litera arabă „fe”, însemnând „și”, împreună cu verbul „a răspunde” cu scopul de a arăta răspunsul imediat al lui Allah (SWT) la rugile profeților (Allah să fie mulțumit de ei!).

Astfel îi mântuim Noi pe dreptcredincioși (Coran 21:88)

Trebuie să ne oprim puțin la ruga profetului Yunus (AS). Allah (SWT) spune: **„Și Noi i-am răspuns și l-am izbăvit de mâhnire. Astfel îi mântuim Noi pe dreptcredincioși (care cred în Unicitatea lui Allah, care se abțin de la fapte rele și împlinesc fapte bune).” (Coran 21:88)**. Versetul nu se referă numai la răspunsul lui Allah (SWT) acordat lui Yunus (AS), ci și la răspunsul lui Allah (SWT) la rugile tuturor credincioșilor: **„Astfel îi mântuim Noi pe dreptcredincioși” (Coran 21:88)**.

Dragă frate musulman, roagă-te la Allah (SWT) într-un mod asemănător loialității și sincerității profeților (Allah să fie mulțumit de ei!), iar Allah (SWT) îți va răspunde imediat dacă El va voi.

Un întreg complet

Unitatea vocabularului din rugăciunile și rugile profeților (Allah să fie mulțumit de ei!) demonstrează unitatea misiunii lor și faptul că ei sunt complementari unul altuia. Allah (SWT) spune: **„Această credință a voastră este o credință unică, iar eu sunt Domnul vostru. Așadar adorați-Mă pe Mine!” (Coran 21:92)**. Toți profeții aparțin aceleiași națiuni, și fiecare profet a avut un rol în fixarea bazelor religiei până la Profetul Muhammed (SAWS), ultimul profet, care a venit pentru a completa imensa construcție.

Profetul Muhammed (SAWS) are un hadith expresiv pentru a sublinia această semnificație: „Asemănarea dintre mine și profeții de dinaintea mea este aceea a unei persoane care a construit o clădire, iar el a construit-o frumos și bine, iar oamenii au mers de jur împrejurul ei spunând: Niciodată nu am văzut o clădire mai impunătoare decât aceasta, dar fără o cărămidă, iar eu sunt cea cărămidă...”

Din acest motiv sura se centralizează asupra faptului că fiecare profet a fost trimis la neamul său, în timp ce Profetul Muhammed (SAWS) a fost trimis întregii omeniri, Allah (SWT) spune: **„Și Noi nu te-am trimis (O, Muhammed) decât ca o îndurare pentru lumi (alemin = omenire, gini și tot ceea ce există).” (Coran 21:107).** Astfel, Profetul Muhammed (SAWS) nu a fost trimis numai întregii omeniri, ci de asemenea și altor lumi cum este cea a ginilor.

De ce nu îl luăm pe el (SAWS) ca model? De ce insiști să nu-l urmezi pe el, cu toate că el a fost trimis ca o îndurare de la Allah întregii lumi?

Sfârșit dramatic

Deoarece sura începe cu un impact sever al ignoranței, versetele finale sunt de asemenea foarte severe, pentru a trezi inimile din această boală. Este ca și cum sura ar spune: „Dacă nu îi luați pe acești profeți (Allah să fie mulțumit de ei!) ca exemplu, voi vă veți întoarce cu toții la Allah într-o zi grea”, deoarece Allah (SWT) spune: **„În ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi.” (Coran 21:104).** Încearcă să-ți imaginezi cea zi îngrozitoare, și sunetul cerurilor care se împăturesc asemenea unei cărți. Allah (SWT) confirmă acest lucru spunând: **„Așa cum am făcut Noi prima creatură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.” (Coran 21:104).**

Pământul este al lor

Aceia care merg pe urmele profeților (AS) sunt adevărații învingători în această viață și în Viața de Apoi. Deci, versetele severe care descriu Ziua Judecării de Apoi sunt urmate de cuvintele lui Allah (SWT): **„Și Noi am scris în Az-Zebur (Cartea revelată lui David), după pomenire (după ce scrisesem deja în Leuh Al-Mahfuz – Cartea care este în Rai la Allah, pe care a fost scris totul înainte de facerea lumii): „Robii Mei cei evlavioși vor moșteni pământul.”” (Coran 21:105).**

Aceste versete vor să le spună urmașilor profeților (Allah să fie mulțumit de ei!): „Urmați exemplul profeților pentru a moșteni pământul.” Următorul verset descrie faptul de a-i lua pe profeți drept model: să-L adorăm pe Allah (SWT) așa cum L-au adorat și profeții, Allah (SWT) îi va răsplăti prin moștenirea de către aceștia a pământului. Allah (SWT) descrie acest lucru spunând: **„În aceasta (în Coran) este un mesaj pentru un neam (de oameni) care adoră! (adevărații credincioși ai monoteismului islamic care se comportă conform Coranului și Sunna – Tradiția Profetului SAWS).” (Coran 21: 106).**

După prezentarea unei mulțimi de mesaje care clarifică metodologia lui Allah (SWT), sura Al-Enbiya' te invită pe tine, cititor al Coranului, să-i urmezi pe profeți, în special pe Profetul Muhammed (SAWS), în modul în care ei L-au adorat pe Allah (SWT), în devotamentul lor față de religie, în apărarea de către ei a religiei și în eforturile

pe care le-au depus pentru a o răspândi în întreaga lume. Tu vei fii demn de moștenirea pământului în conformitate cu metodologia pe care a stabilit-o Allah (SWT) și vei fii drept. Allah (SWT) confirmă acest lucru spunând: **„Robii Mei cei evlavioși vor moșteni pământul (pământul Paradisului).” (Coran 21:105).**

Sura Al-Hajj (Sura Pelerinajului)

Sura Al-Hajj este o sură medinită, totuși unele părți din ea sunt mekkane. În ordinea revelației ea urmează după sura An-Nur, și după sura Al-Enbiya' în ordinea din Coran. Este alcătuită din 78 de versete.

Una din cele mai minunate sure ale Coranului

De ce? Deoarece unele din versetele ei au fost revelate în Mekke, iar altele în Medine; unele au fost pogorâte în timpul nopții, iar altele în timpul zilei; unele au fost pogorâte în oraș, iar altele în timpul călătoriei. Nu numai asta, dar sura are și alte trăsături distinctive; este singura sură care a fost numită după unul din stâlpii de bază ai Islamului. Astfel, importanța Hajjului crește, pentru că așa cum este evident principala concentrare a surei este asupra acestui stâlp vital al Islamului.

Pelerinajul este cuvântul cheie

Dacă citim sura Al-Hajj încă de la început vom observa că ea abordează problema Zilei Judecării. Încă de la primul verset, concentrarea este asupra Zilei Judecării și asupra reînvierii. Versetele se mută apoi spre Jihad (lupta pe calea lui Allah (SWT)) și apoi spre adorarea și supunerea față de Allah (SWT). Cu toate acestea, care este legătura dintre toate aceste probleme? Ce legătură au ele cu pelerinajul?

Atunci când un musulman îndeplinește această formă de adorare sau când trăiește cu sufletul său și își imaginează că este unul dintre pelerini, el înțelege bine intenția lui Allah (SWT) din această sură. Pelerinajul este o formă de adorare care joacă un rol vital în punerea bazelor solide ale națiunii. Este ca și cum sura le spune cititorilor să îndeplinească pelerinajul într-un mod corect, așa cum a făcut Profetul Muhammed (SAWS) pentru a se instrui pe ei înșiși și astfel să se obișnuiască să trăiască conform cu principiile sociale și morale. Astfel de principii călăuzesc națiunea ca un întreg, incluzând atât indivizii cât și grupurile sociale.

O reamintire realistă

Sura începe cu reamintirea oamenilor a Zilei Judecării într-un mod aspru. În primul verset Allah (SWT) spune: **“O, voi oameni! Fiți cu frică față de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător.” (Coran 22:1).** Care este legătura dintre Hajj și Ziua Judecării?

Cele mai multe din ritualurile Hajjului ne amintesc de Ziua Judecării. De fapt, aș dori să-l întreb pe cititor, chiar dacă încă nu are posibilitatea de a îndeplini Hajjul, să-și imagineze momentele Hajjului: coborârea de pe muntele Arafat, plecarea la Muzdelife pentru a arunca pietricelele în timp ce este foarte cald și noi trebuie să așteptăm un timp îndelungat. Toată lumea se roagă la Allah (SWT) cu supunere, spunând “Suntem aici să Te slujim; suntem aici.” Îmbrăcămintea albă imaculată a celor care îndeplinesc Hajjul îi amintește omului de materialul de culoare albă în care este învelit mortul. Toate acestea îi

amintesc omului de goliciunea lui în Ziua Judecării, Soare arzător și de sudoarea copleșitoare a oamenilor din acea zi.

Hajjul și scenele Zilei Judecării

Versetele încep după aceea să descrie groaza acei zile, pentru ca să simți că îi vezi pe ei în fața ochilor tăi: **“În ziua în care îl veți vedea, va uita fiecare muiere care alăptează pe cel pe care ea îl alăpta și fiecare muiere însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi veți vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar pedeapsa lui Allah va fi aspră.” (Coran 22:2).**

Versetele se îndreaptă apoi către reînviere și către scena ieșirii oamenilor din morminte cu praful care le acoperă fețele și trupurile. Deci, versetele ne amintesc că toți oamenii au fost la început creați din praful (pământ): **“O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la înviere, Noi doară v-am creat din țărână...” (Coran 22:5).**

După două zile de purtare a îmbrăcăminte specifice Hajjului devii acoperit cu praful din cap până în picioare. Ceea ce este mai important este atunci când îndeplinești Hajjul exact în modul în care l-a îndeplinit Profetul (SAWS). Dacă te vei decide să îți petreci noaptea la Muzdelife, îi veți vedea pe cei mai mulți oameni extrem de obosiți, ca și cum sunt morți. În zori, oamenii sar din locurile lor ca și cum s-ar ridica din morminte; toți poartă haine albe și se îndreaptă către locul unde se desfășoară ritualul aruncării pietricelelor. Astfel, versetul vine ca o amintire a reînvierii, deoarece Allah (SWT) spune: **“Și pentru (ca să știți) că Ceasul va sosi, fără îndoială, și (atunci) Allah îi va scula pe cei din morminte.” (Coran 22:7).**

Astfel, observăm primul rezultat al Hajjului în educarea comunității islamice, pregătindu-i pe musulmani pentru Ziua Judecării prin experiența pe care ei o trăiesc în timp ce îndeplinesc ritualurile Hajjului.

Ritualurile de Hajj: supunerea maximă față de Allah (SWT):

Versetele 26-37 menționează variatele ritualuri ale Hajjului, până când ajung la versetul central: **„Așa! Iar acela care cinstește rânduielile lui Allah (să știe) că aceasta este din cuviosia inimii!” (Coran 22:32).**

Care este Înțelepciunea divină din spatele acestor ritualuri?

În timpul Hajjului trebuie să execuți instrucțiuni stricte și specifice impuse de Allah (SWT), dacă nu Hajjul tău este anulat. Un musulman înconjoară de șapte ori o piatră; străbate de șapte ori un drum între două pietre și aruncă pietre într-un loc plin de pietre. El/ea îndeplinește multe ritualuri fără să cunoască poate adevărata înțelepciune ce se află în ele, totuși el/ea le îndeplinește numai din supunere față de poruncile lui Allah (SWT). Aceasta este forma maximă de supunere față de Allah (SWT). Musulmanul este pregătit de asemenea, prin intermediul unor asemenea ritualuri pentru o altă sarcină religioasă în Islam și anume Gihadul (lupta pe calea lui Allah).

Hajjul și Gihadul

Versetele despre Gihad urmează imediat după acelea despre Hajj. Allah (SWT) spune: **„Allah îi apară pe cei care cred. Allah nu-i iubește pe cei haini și necredincioși. Li s-a îngăduit (să se apere împotriva necredincioșilor) acelor care sunt atacați (credincioșilor), căci ei sunt nedreptățiți. Iar Allah este în stare să-i ajute (pe credincioși).” (Coran 22:39)**

Este ca și cum Hajjul este un exercițiu practic pregătitor pentru Gihad. De fapt, este o acțiune obositoare. Pelerinul asemenea mujahidului (luptătorul pe calea lui Allah) continuă să treacă de la un ritual la altul, dintr-un loc în altul fără odihnă. Pe scurt, Hajjul este una din cele mai sublime forme de adorare, în care musulmanul renunță la cele mai multe din obiceiurile lui/ei pentru a se obișnui cu seriozitatea și cu greutatea doborâtoare.

Hajjul și supunerea față de Allah (SWT):

Minunea Hajjului este aceea că te face să simți că întreg universul se află în supunere totală față de Allah (SWT). În ziua de Arafă simți că nu ești singurul care se prosternă lui Allah (SWT) și care se roagă Lui, ci și cortul, muntele și întreg universul fac același lucru. Tu, o ființă neajutorată însoțești aceste creaturi în supunerea lor față de Allah (SWT). Acest lucru este evident în versetul 18 în care Allah (SWT) spune: **“Oare tu nu vezi că dinaintea lui Allah se prosternă cei din ceruri și cei de pe pământ, Soarele, Luna, stelele, munții, copacii, Ad-Dewabb (creaturi mișcătoare, animale) și mulți oameni? Însă multora li se cuvine pedeapsa. Iar acela pe care îl înjosește Allah, nu va afla pe cineva care să-i dea cinste. Allah face ceea ce voiește!” (Coran 22:18).**

Viața comunității (Umme) între două prosternări:

Merită să menționăm că prima sură revelată Profetului (SAWS) la începutul misiunii sale, care conține un verset ce necesită prosternare este sura sura Al-Alaq în care Allah (SWT) spune: **“Nu! Nu-i da ascultare (lui Abu Gehl), ci prosternă-te și apropie-te!” (Corn 96:19)**, pe când ultima sură în care există un verset ce necesită prosternare este sura Al-Hajj, care a fost revelată în ultimele zile ale misiunii sale, și în care Allah (SWT) spune: **“O, voi cei care credeți! Înclinați-vă, prosternați-vă și adorați-L pe Domnul vostru și faceți bine! Poate că voi veți izbândi.” (Coran 22:77).**

Diferența dintre cele două versete și cele două prosternări arată schimbarea importantă în viața comunității, de la prima poruncă de prosternare care a fost adresată Profetului (SAWS) în sura Al-Alaq, la ultima poruncă de prosternare care a fost adresată întregii comunități, din sura Al-Hajj. Este o schimbare tipică într-o perioadă scurtă de timp, de la Profetul (SAWS) singur din peștera Hira' la o întreagă națiune de adoratori și luptători.

Ai putea, te rog să intenționezi Hajjul, această îndatorire importantă, sau cel puțin Umrah pentru a exersa tu însuși asupra valorilor menționate în această sură? Poți de asemenea, să citești sura Al-Hajj cu intenția de a învăța din învățăturile Hajjului și din înțelesurile lui inerente, chiar dacă ocazia de a îndeplini Hajjul nu ți-a apărut încă.

Sura Al-Mu'minun (Sura Dreptcredincioșilor)

Sura Al-Mu'minun este o sură mekkană. În ordinea revelației ea urmează după sura Al-Enbiya', iar în ordinea din Sfântul Coran ea este poziționată după sura Al-Hajj. Este alcătuită din 118 versete.

Care din aceste trăsături ți se aplică ție?

Sura menționează cele mai importante trăsături ale credincioșilor și expune în comparație cu acestea trăsăturile necredincioșilor. Este ca și cum sura îl întrebă pe cititorul Coranului „Care din aceste trăsături ți se aplică ție?”. De asemenea, îți atrage atenția spre un înțeles foarte important și anume faptul că aceste trăsături includ atât comportament (aplicare) cât și adorare; prima trăsătură se referă la adorare, iar următoarea se referă la fapte (aplicare) și tot așa. Astfel, te invit să te testezi și să te evaluezi în funcție de aceste trăsături, dându-ți note la răspunsurile tale pentru întrebările care îți vor fi puse.

Test de credință

Sura începe cu: **„Fără îndoială că izbândesc și sunt fericiți dreptcredincioșii.” (Coran 23:1).** Cine sunt ei? Cum putem fi dintre ei? Haideți să răspundem la întrebări:

„Care sunt smeriți (umili și liniștiți, concentrați asupra Rugăciunii) în Rugăciunea lor.” (Coran 23:2). Cum îți îndeplinești Rugăciunile? Te concentrezi în timp ce te rogi? Ce notă îți dai la această întrebare?

„Și care rămân departe de vorbele deșarte (de murdărie, fals, vorbe rele inutile, falsitate și de tot ceea ce a interzis Allah)” (Coran 23:3). Vorbești într-un mod rău despre alți musulmani? Folosești printre oameni cuvinte care cauzează probleme și ură? Te abții de la bârfe și de la vorbe inutile? Te abții de la participarea în adunările în care oamenii vorbesc urât unii despre alții?

„Și care se feresc de muieră” (Coran 23:5). Cât de mult îți ferești privirea de la aspecte rele? Cum îți păstrezi castitatea și cum te protejezi de la calea ce duce către adulter?

„Însă aceia care sunt cu grijă față de cele încredințate și față de făgăduința lor.” (Coran 23:8). Cât de mult te ții de onestitate, chiar și în cele mai minore probleme cum ar fi o casetă sau o carte împrumutată de la un prieten, sau în responsabilitatea răspândirii religiei printre oameni?

„Și cei care veghează la Rugăciunea lor (cele cinci rugăciuni zilnice obligatorii la orele lor bine stabilite)” (Coran 23:9). Te rogi cu regularitate la timp? Ești dornic să te rogi în grup? Ce notă îți dai în respectarea rugăciunilor?

Dacă ai reușit la test, te felicit!

Dacă aceste trăsături ți se aplică într-un mare procent, atunci ar trebui să fii fericit, deoarece Allah (SWT) spune: **„Aceia sunt moștenitorii. Cei care vor moșteni Firdeusul, și în el vor sălășlui.” (Coran 23: 10-11).** Felicitări – ai câștigat un premiu divin, în plus o declarație divină care îți permite să moștenești pământul în această viață și să te bucuri de Cer (Paradis) în Ziua de Apoi.

Povestea credincioșilor – soarta necredincioșilor

Versetele se îndreaptă spre povestea credincioșilor pe pământ, menționând poveștile profeților și concentrându-se pe faptul că fiecare generație a profeților moștenește trăsătura credinței în Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Iar după ei am făcut Noi să se ivească mai apoi un alt neam.” (Coran 23:31), „Apoi, am creat Noi, în urma lor, alte neamuri.” (Coran 23:42).**

Soarta necredincioșilor este pomenită între aceste două versete, ca și cum cele două versete le spun credincioșilor care au făcut testul mai înainte: „Rămâneți pe calea cea dreaptă, să nu vă abandonați niciodată rugăciunile pentru ca să nu vă confrunțați cu același destin al necredincioșilor.” Allah (SWT) spune: **„Și i-a cuprins pe ei strigătul (As-Saihah), cu toată dreptatea, și Noi i-am făcut ca o spumă (purtată de un torent). Așadar, departe cu neamul de nelegiuți (Zalimun – politeiști, rău făcători, necredincioși în Unicitatea lui Allah, cei care nu se supun trimișilor Săi).” (Coran 23:41).**

„Apoi am trimis Noi trimișii Noștri unul după altul. Și de fiecare dată când trimisul venea la comunitatea lui, ei îl țineau de mincinos. Și Noi am făcut să urmeze unii după alții și am făcut din ei povești pilduitoare. Deci departe cu un neam care nu crede!” (Coran 23: 44).

Vedeți cum devierea de la calea credinței poate să conducă la blestem?

Trăsături mai bune și mai nobile

Versetele menționează în continuare și alte câteva trăsături ale credincioșilor, care sunt considerate a fi mai înalte în grad decât cele anterioare. Haideți să citim împreună versetele 56 și 57.

Allah (SWT) spune: **„Aceia care au teamă de Domnul lor.” (Coran 23:57).** La începutul surei supunerea a fost cerută în timpul rugăciunii. În această situație însă, există un nivel mai înalt de adorare: să te umpli cu frica de Allah (SWT) în fiecare moment din viața ta chiar și atunci când faci orice lucru.

Allah (SWT) spune: **„Și aceia care cred în versetele (dovezi, probe, lecții, semne, revelații) Domnului lor. Și aceia care nu-I fac asociați Domnului lor.” (Coran 23: 58-59).** Ei nu caută mulțumirea nimănui, ci numai a lui Allah (SWT) în adorarea lor. Există un politeism „mai mare” (să crezi într-un dumnezeu altul decât Allah (SWT)) și un politeism „mai mic” (ipocrizia în adorare). Nu ar trebui să cauți nimic altceva în afară de răsplata și recompensa lui Allah (SWT).

Allah (SWT) spune: **„Și aceia care dau ce dau (ca milostenii) cu inimile pline de frică (la gândul că) se vor întoarce la Domnul lor (pentru a li se cere socoteală).” (Coran 23:60).**

Acestea sunt cele mai aparente trăsături ale credincioșilor: adorarea lui Allah (SWT), îndeplinirea poruncilor Lui și frica de El (SWT). De frică că faptele ar putea fi refuzate, Aișe (Allah să fie mulțumit de ea!) – soția Profetului (SAWS) l-a întrebat pe Profet (SAWS) în legătură cu versetul menționat anterior. Ea a spus: „Sunt aceștia cei care beau băuturi alcoolice și fură?” Trimisul lui Allah (SAWS) a spus: „Nu! O, fiica lui

As-Siddiq, ci ei sunt aceia care postesc, care se roagă, care dau de pomană și le este teamă că faptele lor bune ar putea să nu fie acceptate de către Allah (SWT).”⁸

O declarație divină

Posedând toate aceste trăsături, credincioșii merită o altă declarație divină. Allah (SWT) spune: **„Aceia se grăbesc către faptele bune și ei se întrec în ele.” (Coran 23:61)**. Ei nu scapă niciodată o șansă de a obține o răsplată mai mare de la Allah (SWT).

Rugă ... după muncă:

Sura Al-Mu'minun încheie într-un mod deosebit: Allah (SWT) ne învață o frumoasă rugă: **„Doamne, iartă și fii îndurător, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei îndurători!” (Coran 23:118)**.

De ce sura s-a sfârșit cu această rugă, în special? Deoarece credincioșii care au toate trăsăturile menționate în sură ar putea greși sau eșua în menținerea aceluiași nivel de credință. În consecință, ar trebui să fie un verset final care să-l întoarcă pe om la calea lui Allah (SWT), cerându-I iertare pentru greșelile comise de o ființă umană care prin natura sa este predispusă greșelilor.

⁸ Hadith Munqati' (Deconectat), narat de Ibn Hejr, p.73/5

Sura An-Nur (Sura Luminii)

Sura An-Nur este o sură medinită. În ordinea revelației ea urmează după sura Al-Haşr, iar în ordinea din Coran se situează după sura Al-Mu'minun. Este alcătuită din 64 de versete.

Case de lumină

Sura An-Nur este sura convențiilor sociale și a manierelor. Ea se concentrează asupra reglării vieților oamenilor acasă (în căminul familial), căutând să mențină relații politicoase între oameni, atingând o stare de armonie și moralitate în societate. Ea arată cum să se purifice societate de crime și păcate.

Bârfitorii

Sura An-Nur a fost revelată ca un răspuns la zvonurile împrăștiate de ipocriți despre A'îşe (Allah să fie mulțumit de ea!); ei au acuzat-o de comiterea adulterului, cu toate că Allah (SWT) a demonstrat El însuși nevinovăția ei în Coran. Ceea ce s-a întâmplat este că, atunci când A'îşe (RA) a plecat împreună cu Profetul (SAWS) la cucerirea (neamului) Al-Mustalaq, iar (pe drum) armata s-a oprit pentru a se odihni puțin, A'îşe (RA) și-a pierdut colierul. În timp ce-l căuta, bărbații i-au cărat litiera (hawdaj), fără să-și dea seama că ea nu este în litieră, deoarece ea avea o siluetă subțire. Când s-a întors, armata plecase deja, iar ea a rămas singură în deșert.

Profetul (SAWS) obișnuia să țină pe cineva în spatele armatei, pentru a-l îndruma pe cel care o pierdea. În acel timp, Safuan ibn Al-Mu'attal a fost cel care a găsit-o singură. Așa că el a așezat-o pe cămilă, fără să-i vorbească sau chiar fără să se uite la ea, până când au intrat în Medine. Ipocriții au profitat de acest incident în beneficiul lor și au început să împrăștie zvonuri cum că A'îşe (RA) și Safuan – ferească Allah (SWT) – au comis adulter. Oamenii au început să împrăștie aceste false zvonuri, chiar și unii credincioși au căzut în cursă și au spus: „Acolo unde nu există foc nu iese fum”. Musulmanii au discutat în legătură cu această chestiune: unii erau încurcați (zăpăciți), unii nu au crezut deloc în asta, iar unii au crezut. Nici un verset nu i-a fost revelat Profetului (SAWS) timp de o lună, ceea ce a constituit un test pentru întreaga societate.

O declarație divină de nevinovăție

Revelația a încetat să apară Profetului (SAWS) până când întreaga societate a eliberat toate gândurile latente și atitudinile în legătură cu această problemă. A fost un test greu, într-adevăr, care s-a sfârșit atunci când versete din sura An-Nur au fost pogorâte pentru a demonstra nevinovăția lui A'îşe (RA). Allah (SWT) spune: **„Cei care au venit cu minciuna (împotriva lui A'îşe soția Profetului (SAWS))sunt un grup dintre voi. Nu o socotiți a fi un rău pentru voi, ci mai degrabă ea este un bine pentru voi! Fiecare om dintre ei are păcatul ce și l-a agonisit, iar aceluia căruia îi revine cea mai mare parte din ea va avea parte de mare pedeapsă.” (Coran 24:11)**

Acest verset declară deschis faptul că A'îşe (RA) este nevinovată și că ceea ce s-a întâmplat au fost minciuni scandaloase și falsități. Oricine a contribuit la împrăștierea

unor astfel de minciuni în societate, în special Abdullah ibn Abu Salul, capul ipocriților va avea parte de o pedeapsă colosală.

Nu un rău

Versetul precedent comentează asupra calomniei care a fost răspândită ca focul Iadului printre musulmani. Allah (SWT) spune: **„Nu o socotiți a fi un rău pentru voi, ci mai degrabă ea este un bine pentru voi!” (Coran 24:11).** Cum poate exista un benefic sau un bine în acest lucru?

Întreaga societate islamică trebuia să învețe din acest incident, și noi de asemenea trebuie să învățăm din el. Mai mult, setul regulilor sociale menționate în această sură sunt benefice pentru toți musulmanii din orice colț al lumii pentru totdeauna, deoarece Allah (SWT) spune: **„...ci mai degrabă ea este un bine pentru voi!”.**

Ei au gândit frumos despre ei înșiși

Primul comentariu asupra incidentului a fost ceea ce Allah (SWT) a spus: **„De ce, atunci când ați auzit-o (această calomnie), nu au avut credincioșii și credincioasele o bănuială bună în sinea lor și de ce nu au zis: „Aceasta este o minciună învederată?”” (Coran 24:12).** Acesta este un verset minunat care ne învață pe noi cum să ne comportăm atunci când sunt răspândite zvonuri despre onoarea altora. Situația pentru care acest verset a fost revelat a fost aceea că Abu Eyyub Al-Ansari a întrebat-o pe soția lui, dacă ar fi fost în locul lui A'ise, ar fi făcut ea așa cum spun zvonurile? Ea a răspuns negativ, așa că el i-a spus ei: „Iar A'ise este mai bună decât tine.” La rândul ei, ea l-a întrebat pe soțul ei, dacă ar fi fost în locul lui Safuan, ar fi făcut așa cum spun zvonurile? El a răspuns negativ, așa că ea i-a spus: „Și Safuan este mai bun decât tine.” Astfel versetul laudă fapta lor măreață pentru a-i oferi ca un bun exemplu pentru toți musulmanii. Ceea ce este frumos în legătură cu versetul este faptul că formularea lui este „Credincioșii și credincioasele, au gândit frumos despre ei înșiși”, cu toate că „ei au gândit frumos despre companionii lor”, ca și cum el (versetul) le spune musulmanilor: „Gândiți frumos unul despre celălalt, așa cum gândiți despre voi înșivă. Voi sunteți toți credincioși, așa că lăsați-i pe ipocriți să gândească despre voi așa cum doresc.” Versetul inspiră sentimentul că vorbirea urâtă a cuiva despre fratele/sora în Islam este considerată o vorbire urâtă despre el însuși, și că gândirea frumoasă despre frații/surorile în Islam înseamnă apărarea lui însuși.

Atenție la vătămarea reputațiilor altora

Atenție, o musulman, la vătămarea reputațiilor altora, în special a femeilor; atenție la ascultarea șoaptelor diavolului și atențiela răspândirea știrilor despre scandaluri și bârfe, care te fac să gândești greșit despre alții, căzând în marele păcat pe care-l menționează sura, care este calomnierea femeilor nevinovate.

Aceia care răspândesc zvonuri false precum și aceia care cred în ele dintre musulmani, nu au nici martori și nici dovadă. Allah (SWT) spune: **„De ce nu au adus ei întru aceasta patru martori? Iar dacă nu au adus ei martori, înseamnă că aceștia sunt la Allah mincinoși.” (Coran 24:13).**

Cu toate acestea, Îndurarea lui Allah (SWT) precedă întotdeauna Mânia Sa. El (SWT) spune: „Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui, atât în această lume cât și în Lumea de Apoi, v-ar fi ajuns pe voi o pedeapsă mare pentru ceea ce ați vorbit voi.” (Coran 24:14).

„L-ați ținut drept (lucru) ușor, când - de fapt – el este la Allah (un lucru) greu.”

Versetele se schimbă din nou pentru a descrie gravitatea situației. Allah (SWT) spune: „Căci l-ați socotit cu limbile voastre și ați spus cu gurile voastre lucrul despre care nu aveți nici o știință și l-ați ținut drept (lucru) ușor, când - de fapt – el este la Allah (un lucru) greu. Și de ce, când ați auzit-o, n-ați zis voi: „Nu se cuvine să vorbim despre aceasta! Mărire Ție! Aceasta este o mare clevetire!” Allah vă îndeamnă să nu vă mai întoarceți la una ca asta niciodată, dacă sunteți dreptcredincioși.” (Coran 24: 15-17).

Toate aceste versete comentează asupra incidentului menționat anterior, deci acesta a fost un avertisment pentru companionii Profetului (SAWS) și pentru întreaga națiune islamică împotriva vorbirii urâte despre reputațiile femeilor. Unii bărbați tineri pot spune un cuvânt sau pot face un gest în această privință, ei chiar pot glumi fără să intenționeze vătămarea cuiva, dar Allah (SWT) le dă lor un avertisment clar, serios: **L-ați ținut drept (lucru) ușor, când - de fapt – el este la Allah (un lucru) greu.” (Coran 24:15).** Versetele le interzic apoi să repete o astfel de faptă, deoarece Allah (SWT) spune: „Allah vă îndeamnă să nu vă mai întoarceți la una ca asta niciodată, dacă sunteți dreptcredincioși.” (Coran 24:17).

Astfel, observăm că această poveste a fost benefică pentru societatea din Medine și pentru toate societățile islamice. Haideți să revedem împreună versetele acestei sure și să încercăm să realizăm sensurile intenționate de Allah (SWT) în această sură.

Crimă gravă – început puternic

Cum începe sura? Într-un mod neconvențional. Allah (SWT) spune: „**O sură pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am impus-o și în care Noi am trimis versete limpezi pentru ca voi să luați aminte.” (Coran 24:1)**, aceasta este un început puternic pentru o sură. Cu toate acestea, toate surele Coranului erau revelate și impuse, și atunci de această sură începe în acest mod? Este ca și cum sura vrea să protejeze cu putere societatea, și deci înțeleșurile protecției ar trebui să fie atât de influente pentru a atrage atenția asupra importanței sosirii regulilor.

Allah (SWT) spune: „**O sură pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am impus-o și în care Noi am trimis versete limpezi (probe, dovezi, lecții, semne, revelații – lucruri permise și interzise, și am stabilit granițele religiei islamice) pentru ca voi să luați aminte.” (Coran 24:1)**

Care este prima dintre aceste reguli?

Allah (SWT) spune: „**Pe cea care preacurvește și pe cel care preacurvește biciuți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri. Și să nu vă apuce mila de ei în**

împlinirea legii lui Allah, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!” (Coran 24:2).

Cu toate că baza religiei noastre o reprezintă îndurarea și compasiunea, Allah (SWT) spune: **„Și să nu vă apuce mila de ei în împlinirea legii lui Allah.”**

Cu toate că, religia noastră poruncește să nu demascăm greșelile altora, deoarece Allah (SWT) este Protectorul Căruia Îi place să-i protejeze pe oameni, în ceea ce privește adulterul Allah (SWT) spune: **„Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!” (Coran 24:2).**

Răspunderea la suspiciune

Dușmanii Islamului încep să atace această religie, descriind-o ca fiind nemiloasă, barbară în aplicarea legilor. Din păcate, unii musulmani sunt stânjeniți să răspundă acestor insinuări; uneori ei chiar cred în ele. Aș dori să le spun unor asemenea persoane: „Nu judeca Islamul până ce nu citești sura An-Nur în întregime, astfel încât îți vei putea da seama de măreția Islamului în rezolvarea problemelor sociale.”

Înțelesurile protecției

Motivul începutului puternic al surei constă în faptul că ea stabilește garanții precise pentru a preveni comiterea adulterului. Dacă cineva îl comite ignorând toate aceste seturi de legi și reguli, aceasta înseamnă că natura acestuia rău deformată, și deci trebuie să existe o pedeapsă care să oprească de la comiterea adulterului.

Sura conține șapte sensuri de siguranță care-l protejează pe musulman precum și societatea împotriva comiterii adulterului. Acestea mențin, de asemenea, societatea pură, virtuoasă și incoruptibilă. În această sură, cititorul citește despre regulile de cerere a permisiunii înainte de a intra în casele altora, de ajutorare a tinerilor pentru a se căsători, de interdicere a adulterului, de plecare a privirii (a nu te uita lung la cineva), reguli privind hijabul (veșmântul islamic) femeilor, și reguli de abținere de la vorbirea de rău despre reputația altora fără martori. Apoi, urmează pedeapsa la momentul potrivit, pentru a fi o îndurare pentru societate și o restricție pentru acei abătuți care sunt extrem de lacomi și corupți. Ce sunt aceste înțelesuri?

Etici de iluminare a societății

1. Cererea permisiunii:

Nici un bărbat nu trebuie să intre în casa unei femei, dacă ea este singură, în special dacă el este rudă prin alianță; nici un bărbat nu trebuie să rămână singur cu o femeie cu care ar putea să se căsătorească, iar copiii nu trebuie să intre în camerele părinților lor în orice moment, fără permisiune. Allah (SWT) spune: **„O, voi, cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și a-i saluta pe sălășluitoarii lor! Aceasta este mai bine pentru voi. Poate că voi veți lua aminte! Iar dacă nu găsiți pe nimeni în ele, nu intrați până ce nu vi se îngăduie vouă! Iar dacă vi se spune vouă „Întoarceți-vă!”, atunci întoarceți-vă! Aceasta este mai curat pentru voi, iar Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.” (Coran 24: 27-28).**

Apoi, Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Să vă ceară îngăduința (să intre) cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte, precum și aceia dintre voi care nu au ajuns vârstnicia, de trei ori...” (Coran 24:58).** Aceste versete sunt regulile vieții din casa unui musulman, care trebuie aplicate atât de copii cât și de servitori. Ascultă regulamentele pe care le-a stabilit Allah (SWT): **„... înainte de Rugăciunea din zori (Al-fejr), când ve scoateți veșmintele voastre la amiază și după rugăciunea de noapte ('Ișa') – cele trei momente de intimitate pentru voi. În afară de acestea, nu este nici un păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții...” (Coran 24:58).** Acestea sunt momentele în care cineva se dezbracă, fie pentru a dormi, fie pentru a-și schimba hainele.

Versetele continuă, deoarece Allah (SWT) spune: **„Dar când au ajuns copiii voștri la vârstnicie, să ceară îngăduință, așa cum au cerut cei de dinaintea lor. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este Bineștiutor și Înțelept.” (Coran 24:59).**

Ce religie măreață, care pătrunde în interiorul casei cuiva pentru a o dirija (regla), asigurându-i fericire și protecție împotriva relelor (nenorocilor) și viciilor.

2. Plecarea privirii de către cineva:

Pentru a ține societatea departe de calea păcatului, Allah (SWT) spune: **„Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor și să-și păzească rușinea lor! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară este Bineștiutor a ceea ce fac ei.” (Coran 24:30).**

Porunca de lăsare în jos a privirii și de păstrare a castității nu este adresată numai bărbaților, ci și femeilor, de asemenea, cu aceleași cuvinte: **„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor (de la privirea la lucruri interzise) și să-și păzească rușinea lor ...” (Coran 24:31).**

3. Ajutarea tinerilor să se căsătorească:

Una din cele mai importante reguli din sură este încurajarea celui cu dare de mână să-i ajute pe tineri să se căsătorească. Allah (SWT) spune: **„Căsătoriți-i pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre! Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare mila Sa, căci Allah este cel cu Har Nemărginit și Bineștiutor.” (Coran 24:32)**

Astfel, tinerii care nu-și permit să se căsătorească sunt protejați de căderea în păcat. Cineva ar trebui să-i ajute, având în minte faptul că răsplata este de la Allah (SWT).

4. Interzicerea adulterului:

Versetele îi avertizează, de asemenea, pe părinți (și societățile) care își forțează fetele să comită adulter urmărind prin aceasta obținerea unor profituri financiare. Allah (SWT) spune: **„Și nu le siliți pe sclavele voastre la curvie, dacă ele vor să rămână curate, căutând voi un profit trecător în această viață lumească! Iar dacă cineva le silește, Allah – chiar după silirea lor – este Iertător și Îndurător.” (Coran 24:33)**

Sura, cu toate regulile ei stricte, le protejează pe femei și avertizează împotriva folosirii atracțiilor lor feminine în calitate de marfă, pentru că aceasta este o nedreptate față de ele, și în consecință conduce la coruperea întregii societăți.

5. Hijabul pentru femei:

După poruncile de cerere a permisiunii, plecare a privirii, de ajutorare a tinerilor să se căsătorească, de interzicere a adulterului, urmează porunca care să le facă pe femei să poarte hijab. Acesta este unul din cele mai importante sensuri de protejare a bărbaților, necăsătoriți sau căsătoriți, de la comiterea adulterului, ca rezultat al scenelor obscene pe care ei își fixează privirile, fie pe stradă, în ziare, pe canalele de satelit și în mass media. Hijabul, pe de o parte, și plecarea privirii pe de altă parte, sunt considerate garanții de protejare a purității societății. Allah (SWT) spune: **„Și spune-le dreptcredincioșelor să-și plece privirile lor și să-și păzească rușinea lor (de la comiterea unor acte sexuale interzise), să nu-și arate gâturile lor, afară de ceea ce este pe dinafară (cum ar fi cei doi ochi folosiți pentru necesitatea de a vedea drumul, palmele sau îmbrăcămintea: vălul, mănușile...), și să-și coboare vălurile peste piepturile lor (*Juyubihinne: corpurile lor, fețele lor, gâturile lor, sânii lor*)! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților... ”** (Coran 24:31).

Prin repetarea „să nu-și arate frumusețea (gâturile) lor” de două ori în același verset, s-a făcut clar faptul că întregul corp al femeii este o podoabă (ornament), și deci nu îi este permis să își arate nici o parte a corpului cu excepția feței și a mâinilor, așa cum a spus Profetul (SAWS).

Versetul nu numai că le poruncește femeilor să poarte hijab, ci de asemenea, îl descrie în detaliu. Aspectul propriu-zis al hijabului este descris perfect de către Allah (SWT): **„... și să-și coboare vălurile peste piepturile lor (*Juyubihinne: corpurile lor, fețele lor, gâturile lor, sânii lor*)!”**; hijabul ar trebui să acopere să acopere pieptul și gâtul. Versetul stabilește, de asemenea, pentru femeia musulmană persoanele cărora poate să-și arate gâturile, deoarece Allah (SWT) spune: **„Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau apărînților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor...”** (Coran 24:31).

După o asemenea descriere detaliată, cum poate cineva să spună că purtarea hijabului nu este o îndatorire în Islam? Versetele din această sură, precum și cele din sura Al-Ahzab au discutat această problemă într-un mod detaliat și într-o exprimare indiscutabilă.

6. Interzicerea răspândirii viciilor:

Islamul a interzis oamenilor să răspândească vicii în societate, deoarece Allah (SWT) spune: **„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de pedeapsă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.”** (Coran 24:19).

Aș dori să spun întregii mass media care răspândește vicii și nuditate (golicioane) în societate; tuturor acelor care răspândesc știri de bârfe și denaturează reputația altora, să asculte aceste versete și să se ferească de pedeapsa lui Allah (SWT):

„Aceia care defăimează muieri evlavioase, preacurate și dreptcredincioase vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de

pedeapsă mare. Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor pentru ceea ce ei au săvârșit.” (Coran 24:23-24).

Trebuie să existe patru martori

Astfel, este clar faptul că Islamul cheamă la aplicarea tuturor acestor garanții pentru a asigura că societatea este lipsită de toate cauzele și stimulii de comitere a adulterului. Dacă cineva își permite să se căsătorească, dacă femeile poartă hijab, dacă oamenii își pleacă privirile, știu că adulterul este interzis, iar apoi cineva comite adulterul, el merită cu adevărat pedeapsa adulterului? Desigur că nu, pentru că trebuie să existe patru martori demni de încredere sau el trebuie să mărturisească pentru a putea fi biciuit. Allah (SWT) spune: **„Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți de la ei niciodată, căci ei sunt nelegiuți (*Fasiqun – mincinoși, nesupuși față de Allah*). Afară de aceia care pe urmă se căiesc și se îndreaptă, căci Allah este Iertător, Îndurător.” (Coran 24: 4-5)**

De aceea el merită pedeapsa

Deoarece versetele dezvăluie faptul că trebuie să existe patru martori pentru a se aplica pedeapsa, este pusă o condiție foarte dură. Aceasta este o formă a îndurării lui Allah (SWT). Că pedeapsa este aplicată numai celui care încalcă toate regulile stabilite în sură și comite adulter. Nu numai aceasta, dar și de asemenea, el îl comite în prezența a patru oameni, ceea ce înseamnă că el l-a comis în public! Cel care se comportă în această manieră, el nu merită, într-adevăr, nici o îndurare, el ar trebui să fie tratat fără milă. Aceasta explică începutul puternic al surei, deoarece Allah (SWT) spune: **„Și să nu vă apuce mila de ei în împlinirea legii lui Allah...” (Coran 24:2)**, deoarece o persoană care comite un astfel de act încearcă să ruineze întreaga societate.

Măreția Islamului constă în faptul că, dacă existau numai trei martori sau unul din cei patru martori își retrăgea mărturia, cei trei martori sunt cei care vor fi biciuiți, deoarece protejarea reputației altora este cel mai important lucru și problema de bază în Islam, în această privință.

Nu există o înșetare de a pedepsi în Islam

Afirmația menționată anterior declară faptul că Islamul nu este înșetat de stabilirea pedepselor. Companiile Profetului (SAWS) sunt un bun exemplu pentru noi în aplicarea regulilor Islamului. Când Omar ibn Al-Khattab era emirul credincioșilor (calif), a văzut un act de adulter, dar fără alți martori. El a devenit furios și le-a spus musulmanilor „Am văzut și am auzit eu însumi; îi voi pedepsi pe ei.” Ali ibn Abi-Talib l-a întrebat: „Ai alți martori?” Omar a răspuns: „Nu, dar eu sunt conducătorul credincioșilor și am văzut și am auzit.” Ali a răspuns: „Trebuie să aduci patru martori, în caz contrar vei fi tu însuși biciuit!!” cine poate afirma după toate acestea că Islamul este înșetat după sânge?

Căința

Toate pedepsele stabilite la începutul surei reprezintă remediul final după toate aceste reguli care garantează protejarea societății de comiterea de păcate. Dacă un tânăr sau o tânără comite adulter, iar țara lor nu aplică regulile lui Allah (SWT) sau dacă astfel de reguli sunt incomplete în societate (cum ar fi dificultatea căsătoriei, răspândirea păcatelor și absența hijabului), ce poate el sau ea să facă?

Răspunsul este desigur: strict nimic. Nimic nu poate fi făcut imediat. Ei trebuie să se căiască la Allah. Măreția acestei sure constă în faptul că, după fiecare parte care vorbește despre regulile lui Allah (SWT), există o altă parte care vorbește despre îndurarea lui Allah și deschide porțile către căință. Allah (SWT) spune: **„Afară de accia care pe urmă se căiesc și se îndreaptă...” (Coran 24:5)**

„Și dacă nu ar fi grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui (El ar fi grăbit pedeapsa asupra voastră) și (faptul) că Allah este Iertător și Înțelept”(Coran 24:10).

„Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Lui și (faptul) că Allah este Cel cu milă și Îndurător, (voi ați fi aspru pedepsiți).” (Coran 24:20)

„Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândeți!” (Coran 24:31).

Căința este calea către siguranța societăților acolo unde există deficit al garanțiilor de protejare împotriva păcatelor, sau acolo unde legile lui Allah (SWT) nu sunt aplicate dintr-un motiv sau altul.

Către lumină

Se pune o întrebare importantă: de ce este numită această sură „An-Nur”? unii ar putea să răspundă „Deoarece Allah (SWT) spune în această sură: **„Allah este lumina cerurilor și a pământului” (Coran 24:35)**”. Aceasta este limpede ca cristalul, dar care este legătura dintre acest verset și regulile sociale care abundă în această sură? De ce nu a fost numită sura drept Sura regulilor sociale sau ceva de acest gen?

Semnificația acesteia este faptul că aplicarea acestor instrucțiuni și reguli iluminează societatea; legile lui Allah (SWT) reprezintă lumina care face să strălucească societatea și contrariul alternativ îl reprezintă confuzia și haosul; care se aplică celor mai multe societăți din zilele noastre. Multe case trăiesc în întuneric (ignoranță) și multe societăți pierd lumina, pentru că oamenii lor nu au citit sura An-Nur. Când aceste societăți resping legile lui Allah (SWT), predomină păcatele și cresc necazurile. Pentru aceste motive sura a fost numită „An-Nur”, fiind lumina care îi protejează pe oameni, îi purifică de pofte sexuale și le ține în siguranță reputațiile departe de vorbirea urâtă despre ele, și iluminează drumul către Allah (SWT).

„Allah este lumina cerurilor și a pământului” (Coran 24:35)

Care este sursa acestei lumini? Ea este Allah (SWT). El (SWT) spune: **„Allah este lumina cerurilor și a pământului” (Coran 24:35)**. Lumina lui Allah (SWT) este reprezentată în legile Lui și în călăuzirea Lui.

Unde coboară această lumină? Allah (SWT) spune: „**(Aprinsă este ca o lumină) în case care a îngăduit Allah să fie înălțate și în care este pomenit numele Său. În ele Îi aduc Lui laudă dimineața și seara.**” (Coran 24:36).

Asupra cui se revarsă această lumină? Allah (SWT) spune: „**Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah...**” (Coran 24:37).

Acelora care deviază de la această lumină, Allah (SWT) spune: „**Cât despre faptele acelora care nu cred, ele sunt ca o nălucire într-un pustiu întins, pe care cel însetat îl ia drept apă, dar când ajunge la el nu găsește nimic.**” (Coran 24:39), deoarece ei nu au urmat lumina lui Allah (SWT) și au preferat să trăiască în haos. Allah (SWT) spune: „**Sau (ele sunt) ca întunicurile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunicuri unele deasupra altora. Dacă (cineva) scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nici o lumină.**” (Coran 24:40).

Vezi consecințele renunțării la călăuzirea divină? Vezi ce scandaluri (bârfe) dezvăluitoare și răspândite fac indivizii, societățile chiar și întreaga lume rătăcită în întunecimea păcatelor?

Condiții esențiale ale luminii divine

Ascultă încă o dată versetul central, în care Allah (SWT) spune: „**Allah este lumina cerurilor și a pământului. Lumina Lui seamănă cu o firidă în care se află o lampă. Lampa este într-un vas de cristal, iar acesta pare a fi o stea scânteietoare. Ea se aprinde de la un pom binecuvântat, un măslin, nici de răsărit, nici de apus, al cărui ulei aproape că luminează fără să-l fi atins focul. Lumină peste lumină! Allah călăuzește către lumina Sa pe cine voiește El și Allah dă oamenilor pilde. Iar Allah le știe pe toate.**” (Coran 24:35). Firida este o deschizătură într-un perete, care înconjoară lampa și o protejează. Pentru a proteja lumina, ar trebui să existe o sticlă pentru a o proteja. Este ca și cum minunatul verset le spune musulmanilor: „Dacă aplicați legile lui Allah (SWT) (lumina societății) și le protejați și vă faceți inimile asemenea sticlei care înconjoară lumina, veți garanta că ea va rămâne iluminată de-a lungul vieții voastre.”

Această lumină necesită o sursă de iluminare, care este în acest caz, munca voastră și pozitivitatea în calitate de credincioși. Este ca și cum versetele vă spun să găsiți sursa luminii pentru a ilumina întreaga societate. Din acest motiv începutul sursei a fost unul dur. Allah (SWT) spune: „**O sură pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am impus-o ...**” (Coran 24:1), deoarece el cheamă acționarea în mod pozitiv și la iluminarea societății cu lumina lui Allah (SWT).

Versete clarificatoare

Printre punctele creative ale Coranului se numără faptul că el pune accenul pe cuvântul „lumină” pentru a se referi la legile lui Allah (SWT). Care sunt atunci cele mai deosebite trăsături ale luminii? Ele pot fi rezumate în trei cuvinte: călăuzire, manifestare și revelație.

Deoarece lumina dezvăluie adevărul, cuvântul „manifestare” și „versete limpezi” sunt repetate în sură de nouă ori. Sura începe cu vorbele lui Allah: „**...și în care Noi am trimis versete limpezi**” (Coran 24:1). După discutarea despre fiecare set de reguli

sociale, urmează cuvintele lui Allah (SWT): „**Și Allah vă deslușește vouă versetele (Ayah - dovezi, probe, versete, lecții, învățături, semne, revelații, etc.)**” (Coran 24:34). Aceste legi reprezintă călăuzirea credincioșilor către calea cea dreaptă.

Acesta este motivul pentru care nevinovăția lui 'Aişe (RA) a fost dezvăluită în această sură, deoarece lumina dezvăluie adevărul.

Din acest motiv, de asemenea, sura pune condiția aducerii a patru martori, un fapt care el însuși furnizează dovada, înainte ca pedeapsa adulterului să poată fi aplicată. Această dovadă este destăinuitoare și reprezintă lumina.

Vă rog, faceți ca această sură precum și regulile de conduită socială să fie o lumină călăuzitoare pentru voi și pentru familia voastră. Trebuie să vă țineți, de asemenea, de legile lui Allah (SWT) pentru a ilumina societatea voastră cu ele și să-i conduceți pe toți oamenii să răspândească lumină în întreaga lume.

Sura Al-Furqan (Criteriul)

Sura Al-Furqan este o sură mekkană. A fost revelată după sura Ya-Sin, iar în ordinea din Coran ea urmează după sura An-Nur. Este alcătuită din 77 de versete.

Obiectivul surei Al-Furqan

Sura vorbește despre soarta neplăcută a celor care nu au crezut în Allah, în Trimisul său și în Cartea Sa. Deci, găsim în ea trei idei principale:

- Tipurile de necredință cu care s-a confruntat Profetul (SAWS).
- Avertizarea împotriva soartei neplăcute a necredinței.
- Sprijinul pentru Profet (SAWS) și companiile săi.

Necredință și sprijin

Această sfântă sură a fost revelată într-o perioadă când politeiștii mergeau prea departe în batjocorirea Profetului (SAWS). Astfel, versetele ei au venit pentru a-l sprijini pe Profet (SAWS) și pe companiile săi și pentru a-i dezminți pe aceia care nu au crezut în el.

În această privință, Allah (SWT) spune la începutul surei: **“Cei care nu cred zic: ‘‘Aceasta nu este decât o minciună pe care el a născocit-o și în care l-a ajutat și un alt neam. ‘‘ Însă ei aduc nedreptate și minciună.’’ (Coran 24: 4-5).**

Necredința ia diferite forme: de la negarea Coranului și calificarea lui drept **“vorbe ale celor de demult”** la negarea Profetului (SAWS): **“Și zic ei: ‘‘Ce este cu acest Trimis, care mănâncă bucate și merge prin târguri. De ce nu este trimis la el un înger care să fie împreună cu el ca prevenitor. Sau să i se arunce lui o comoară sau să aibă el o grădină din care să mănânce!’’ Și cei nelegiuiți zic: ‘‘Voi nu urmați decât un bărbat fermecat!’’ Privește cum te aseamănă ei! Și de aceea ei sunt rătăciți și nu vor mai putea să afle drumul.’’ (Coran 25: 7-9).**

După necredință urmează un sprijin minunat pentru Profet (SAWS): **“Bindecuvântat este Acela care, dacă voiește, îți dăruiește ție (lucruri mai bune) decât acesta: grădini pe sub care curg pâraie și-ți va da și palate.’’ (Coran 25:10).**

Versetele care urmează arată soarta necredincioșilor: **“Ei au socotit Ceasul drept minciună, însă Noi am pregătit vâlvătaiele pentru cei care tăgăduiesc Ceasul. Dacă li se arată dintr-un loc depărtat, ei le aud furia și trosnetul. Și când vor fi ei aruncați într-un loc îngust din el, legați la un loc, vor chema atunci pieirea lor. ‘‘Astăzi nu vă rugați voi pentru o singură pieire, ci rugați-vă pentru mai multe pieiri!’’” (Coran 25: 11-14).**

Versetele prezintă apoi o formă urâtă a necredinței: **“Aceia care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi zic: ‘‘Dacă ni s-ar trimite nouă îngeri sau dacă L-am putea vedea pe Domnul nostru!... Însă ei sunt prea trufași și se poartă cu semeție mare.’’” (Coran 25:21).**

Care va fi soarta lor? **“În Ziua aceea își va mușca nelegiuitul mâinile și va zice: “Ce bine ar fi fost, dacă aș fi urmat calea cu Trimisul. Vai mie! Ce bine ar fi fost dacă nu l-aș fi luat pe cutare ca prieten!...El m-a dus pe mine în rătăcire de la îndemnare după care ea a venit la mine.” Șeitan este hain cu omul, (după ce l-a ispitit).” (Coran 25: 27-29).** Sigur, prietenii lor răi i-au abandonat și Satana care obișnuia să-i stimuleze pe ei, chiar i-a abandonat pe ei.

Între versetele care îi descriu pe necredincioși și acelea care vorbesc despre soarta lor se află un verset liniștitor: **“Oaspeții Raiului vor fi în ziua aceea într-un loc mai bun și într-un loc de odihnă mai frumos.” (Coran 25:24)**

Atenție la părăsirea Coranului

Există o serioasă plângere împotriva celui care părăsește Coranul: **“Și Trimisul zice: “Doamne, neamul meu a luat Coranul (drept un lucru) părăsit!”” (Coran 25:30).** Atenție la părăsirea Coranului, pentru că el este drumul tău de diferențiere dintre bine și rău, dintre întuneric și lumină, și dintre credință și necredință.

Necredința politeiștilor nu are limite. Ei caută orice motiv posibil pentru a acționa în modul în care ei o fac. Ei dezminț revelația treptată a Coranului: **“Și zic aceia care nu cred: “De ce nu i-a fost trimis Coranul dintr-o singură dată?” (Coran 25:32).** Dar Allah (SWT) le răspunde lor în modul cel mai impunător: **“Așa a fost pentru ca Noi să întărim cu el inima ta și Noi l-am recitat treptat și cu grijă (Coranul a fost revelat Profetului (SAWS) pe o perioadă de 23 de ani).” (Coran 25:32).** Astfel, acest verset răspunde pretenției necredincioșilor și întărește inima Profetului în același timp.

Versetele continuă în același mod pe care l-am explicat mai devreme: menționarea unui tip de necredință și apoi menționarea soartei lui și între timp calmarea Profetului (SAWS). Unul dintre tipurile de necredință este prezentat în următorul verset: **“Iar când te văd, nu te iau ei decât în derâdere: “Acesta este cel pe care l-a trimis Allah ca Mesager?”” (Coran 25:41).** În consecință, versetele îl sprijină pe Profet (SAWS) și prezintă promisiunea lui Allah: **“Și ei nu-ți vor aduce nici o pildă (pentru a se opune sau a găsi o greșală în tine sau în acest Coran), fără ca Noi să venim cu Adevărul și cu o tâlcuire mai frumoasă” (Coran 25:33).** După aceea, versetele avertizează împotriva soartei necredincioșilor: **“Aceia care vor fi târâți pe fețele lor către Gheena, aceia au (în această viață) locul cel mai rău și ei sunt rătăciți de la drum.” (Coran 25:34).**

Principalul motiv al necredinței

Unii oameni se pot întreba de ce există toată această necredință și născocire? Răspunsul îl găsim în versetul 43. Acest verset central afirmă că motivul necredinței constă în urmarea pofetelor sale de către cineva: cel care-și urmează poftele întotdeauna spune că ele sunt greșelile altora și niciodată ale lui: **“Nu-l vezi pe acela care și-a luat pofta lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii Wekil (chezaș) pentru el?” (Coran 25:43).** Ce poți face pentru o astfel de persoană care își adoră propriile pofte (dorințe) în locul lui Allah (SWT)? Astfel de acte îi anulează mintea și îi strică natura (firea) lui. Vei fi atunci un Wekil (ajutor sau apărător) pentru el?

“Nu l-ai văzut pe Domnul tău cum a întins umbra?”

Sura continuă în același ritm: arătând tipurile de necredință ale politeiștilor, indicând soarta lor și apoi calmându-l și susținându-l pe Profet (SAWS). Apoi demonstrează semnele lui Allah (SWT) în univers. Ceea ce este extraordinar în Coran este faptul că, dacă sura va vorbi despre semnele lui Allah (SWT) în univers, versetele nu vor fi împrăștiate. Din contră, ele vor urma tema generală a surei. În același mod și așa cum am menționat mai înainte, poveștile profeților au ca scop servirea obiectivului surei.

Ce observăm în sura Al-Furqan? Subiectul dominant al surei îl reprezintă necredința în Profet (SAWS), în timp ce scopul surei constă în sprijinirea și calmarea Profetului (SAWS). Aici apare un semn minunat în univers pentru a servi acestui scop: **“Nu l-ai văzut pe Domnul tău cum a întins umbra? Și de ar fi voit El, ar fi lăsat-o nemișcată. Apoi am făcut soarele dovadă pentru ea.” (Coran 25:45).** Acest verset denotă faptul că El, Cel Care a întins umbra ca o îndurare pentru cei care-L adoră, este capabil să-i umbrească pe ei cu îndurarea Sa, și să-i salveze pe ei de răul care rezultă din negarea necredincioșilor. Întinderea umbrei furnizează liniște și pace pentru inimile credincioșilor, pentru că Creatorul Care a creat perfect aceste semne îi sprijină pe ei.

Noaptea îndurării

După aceea, Allah (SWT) spune: **“El este Cel Care v-a făcut noaptea ca veșmânt și somnul spre odihnă și v-a făcut ziua ca o înviere.” (Coran 25:47).** Alegerea nopții este făcută cu scopul: ea, într-adevăr, împrăștie umbre ale liniștii și păcii. Apoi, Allah (SWT) spune: **“Și El este Acela care trimite vântul ca bună vestire înaintea îndurării Sale. Ca să înviem cu ea un ținut mort și să dăm să bea din ea celor pe care le-am creat – vite și oameni în număr mare.” (Coran 25: 48-49).** Vedem că semnele lui Allah (SWT) în univers: vântul și ploaia promise credincioșilor îndurarea lui Allah, îi purifică și le însuflețește inimile. Aceasta atenuază disprețul și refuzul de care ei suferă.

Culmea necredinței

După tăgăduirea necredincioșilor a Profetului (SAWS) și a Coranului, versetele ne conduc înainte de sfârșitul acestei sure către o formă extremă a necredinței. Ei nu au crezut în Allah Cel Milostiv: **“Și dacă li se zice lor “Prosternați-vă dinaintea Celui Milostiv”, ei răspund: “Și ce este Cel Milostiv?” Să ne prosternăm noi la ceea ce ne poruncești tu?” Și aceasta sporește nesuferirea lor.” (Coran 25:60).** Aceasta este culmea impoliteții față de Allah (SWT), iar versetele le răspund lor într-o manieră extrem de minunată, nu spunându-le lor cine este Cel Milostiv, ci descriindu-i pe robii Săi: **“Robii Celui Milostiv (Allah)”.** Aceasta pentru a-i lăsa pe ei să-L cunoască pe cel Milostiv prin intermediul calităților credincioșilor. Aceasta este o onoare pentru și un sprijin de la Allah (SWT) pentru credincioși, ca și cum El le spune necredincioșilor încăpățânați: Întrebați-i pe ei despre Cel Milostiv.

Credincioșii onorați de către Allah (SWT)

Răspunderea politeștilor în această manieră este cea mai mare onoare pentru robii Celui Milostiv. Calitățile lor reprezintă o grație de la Cel Milostiv. Allah (SWT) spune: **“Robii Celui Milostiv sunt aceia care merg pe pământ cu smerenie, iar atunci când cei proști le vorbesc lor, ei le răspund: “Pace!” Aceia care petrec noaptea prosternându-se și în picioare dinaintea Domnului lor; Aceia care spun: “Doamne, ține departe de noi pedeapsa Gheenei, căci pedeapsa ei este piere veșnică” – Ce locuință rea și ce rău loc de ședere este ea! – Aceia care, când cheltuiesc, nu sunt nici risipitori, nici zgârciți, ei fac aceasta cu măsură. Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc – căci aceia care fac aceasta vor afla pedeapsa. Și va fi îndoită pedeapsa lor În Ziua Învierii și în veci vor rămâne în ea disprețuiți -, Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Iertător și Îndurător; Iar acela care se căiește și săvârșește fapte bune se întoarce la Allah ispășit. Aceia care nu fac mărturie mincinoasă și dacă trec pe lângă clevetiri, trec cu vrednicie. Și aceia care atunci când le sunt pomenite semnele Domnului lor, nu se apleacă asupra lor surzi și orbi. Și aceia care zic: “Doamne dă-ne nouă de la soațele noastre și de la vlăstarele noastre mângâiere pentru ochi și fă din noi călăuză pentru cei evlavioși.” ” (Coran 25: 63-74). Versetul “...și fă din noi călăuză pentru cei evlavioși” semnifică faptul că dorința musulmanului de a fi lider este un lucru bun necesar (fără a iubi conducerea și fără lăcomia pentru viață) pentru a fi imam (lider) credincioșilor, iar cel care îi ajută pe ei obține evlavie. Una din splendorile versetului precedent este faptul că el se referă în aceeași măsură la perfecțiunea robilor în adorare și în bunele maniere. Poți vedea o succesiune clară: caracteristicile referitoare la adorare și apoi cele referitoare la maniere. Această conotație este făcută peste tot în sură pentru a afirma că aceia care merită titlul de: „Robii Celui Milostiv” nu fac separație între actele de adorare și bunele maniere.**

Pentru tine, cel care L-ai negat pe cel Milostiv, aș dori să te invit să ascuți ceea ce a spus Allah (SWT) la sfârșitul surei: „Spune: „Nu se sinchisește de voi Domnul meu, dacă voi nu vă rugați Lui! Însă voi ați socotit mincinoasă (religia Sa) și (pedeapsa voastră) va fi nesfârșită!””(Coran 25:77). Deci, vedem că versetele surei Al-Furqan stabilesc întotdeauna o limită între bine și rău, în timp ce se referă la membrii fiecărei părți. Ele diferențiază între fericirea credincioșilor pentru sprijinul pe care Allah (SWT) îl acordă lor, și Infernul necredincioșilor care sunt avertizați cu o pedeapsă severă.

Sura Aş-Şu'ara (Sura poezilor)

Această sură este mekkană. A fost revelată după sura Al-Waqi'ah, iar în ordinea din Coran urmează după sura Al-Furqan. Numărul versetelor ei este 227.

Sura Aş-Şu'ara este vorba despre importanța transmiterii mesajului oamenilor prin intermediul celor mai eficiente mijloace (resurse). În timpul profetului Musa (AS), resursa folosită a fost magia, iar în perioada Profetului Muhammed (SAWS), mijlocul de transmitere a mesajului a fost poezia și poezii (de aici rezultă numele surei).

Această sură a fost revelată într-o perioadă în care musulmanii aveau nevoie să învețe metodele de informare și comunicare. Începutul propăvăduirii publice a mesajului Islamului a început atunci. Profetul (SAWS) a stat pe muntele As-Safa și a anunțat faptul că chemarea la Islam trebuie să fie făcută în mod public pentru prima dată în Mekka. În acest fel, sura arată clar importanța mijloacelor de comunicare și informare în procesul Da'wa-ului (Chemarea la Allah și la Islam).

Pericolul discursului care poate fi auzit

Media este o sabie cu două tăișuri. Este folosită fie pentru a-i înșela pe oameni, fie pentru a-i călăuzi. Din acest motiv, Allah (SWT) spune: **„Cât despre poezi, pe ei îi urmează cei aflați în rătăcire. Oare nu-i vezi cum rătăcesc prin fiecare vale. Și spun ei ceea ce nu fac. Afară de aceia care cred (în Unicitatea lui Allah – Monoteismul islamic) și săvârșesc fapte bune și pomenesc (numele) lui Allah și au izbândit, după ce au fost nedreptățiți (răspunzând din nou în poezie, poeziei nedrepte – pe care poezii păgâni o rosteau împotriva musulmanilor). Și vor ști cei care au fost nedrepti către ce sfârșit se întorc.” (Coran 26:224-227).**

Poezii din timpul Profetului (SAWS) sau Media din zilele noastre îi pot înșela pe oameni și îi pot împiedica de la adorarea lui Allah (SWT). Pe de altă parte, ei le pot da oamenilor informația corectă despre religie și astfel îi pot călăuzi către dreptate. De aceea, propăvăduitorii la calea lui Allah (SWT) ar trebui să folosească aceste mijloace, rolul cărora crește în perioada noastră.

Cheile inimii

Așa cum am văzut mai înainte, poveștile profeților sunt amintite în sură pentru a servi obiectivului ei. Când sura vorbește despre profetul Musa (AS), ea a declarat cum i-a fost lui teamă că, cuvintele lui ar putea să nu producă impactul dorit asupra oamenilor din neamul său. El a spus: **„Și că pieptul meu se va strânge și că limba mea nu-și va da drumul. Deci trimite după Harun (Aaron pentru a veni împreună cu mine).” (Coran 26:13).** Toate poveștile profeților care au fost amintite în sură s-au concentrat asupra dialogului dintre profet și oamenii din neamul lui. Aceasta este ceea ce găsim în poveștile lui Musa (AS), Ibrahim (AS), Nuh (AS), Hud (AS), Salih (AS), Lut (AS) și Şu'aib. Găsim că, concentrarea este asupra „el a spus și ei au răspuns”. Stilul dialogurilor din sură este minunat. Îl pregătește pe Profet (SAWS) să înceapă etapa propăvăduirii publice, care a fost declarată clar în versetul 214: **„Și să-i previi tu pe oamenii care-ți sunt cei mai apropiați.”**

Capodopere ale dialogurilor media

De exemplu, dialogul dintre profetul Musa (AS) și Firaun este un stil minunat de dialog: **„Mergeți, așadar, la Faraon și ziceți-i: „Noi suntem trimișii Stăpânului lumilor. (El ne-a trimis să-ți spunem:) Trimite-i pe fiii lui Israel împreună cu noi!” A zis: „Oare nu te-am crescut printre noi când erai tu copil? Și nu ai rămas tu printre noi ani (la rând) din viața ta?” Și ai săvârșit tu fapta (rea) pe care ai săvârșit-o! Iar acum tu ești dintre cei nerecunoscători!” (Coran 26:16-19).** O mare acuzație făcută de Firaun împotriva lui Musa (AS). Care ar trebui să fie răspunsul propăvăduitorului la calea lui Allah (SWT) într-o asemenea situație? **„A zis el: „Am săvârșit-o, dar eu eram (atunci) printre cei răătăciți. Și am fugit de la voi, pentru că mi-a fost teamă de voi, însă Domnul meu mi-a dat înțelepciune și m-a făcut pe mine dintre trimiși.”” (Coran 26: 20-21).** Lui nu-i mai pasă acum de acuzația făcută în trecut, deoarece el trece acum de la apărare la atac, spunând: **„(Și cum spui tu că) aceasta este o binefacere pe care o pomenești (lăudându-te), când tu i-ai înrobit pe fiii lui Israel?” (Coran 26:22).**

Acum schimbul de acuzații se apropie de un sfârșit și începe un dialog propăvăduitor. Ascultați împreună cu mine aceste versete: **„A întrebat Faraon: „Și ce este Stăpânul lumilor?” I-a răspuns: „Este Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor care se află între ele, dacă voi ați putea să fiți convinși!”” (Coran 26:23-24).** **„Le-a zis (Faraon) celor din jurul său: „Voi nu auziți?” A continuat (Moise): „Stăpânul vostru și Stăpânul părinților voștri cei dintâi!”” (Coran 26:25-26)**

„A zis (Faraon): „Mesagerul care v-a fost trimis este nebun!” Și a adăugat (Moise): „Stăpânul Răsăritului și al Apusului și al celor care se află între acestea, dacă voi pricepeți!”” (Coran 26: 27-28).

Observăm că profetul Musa (AS) își lungește răspunsul la întrebare: **„A întrebat Faraon: Și ce este Stăpânul lumilor (Rabbul 'alemin – Stăpânul omenirii, ginilor și a tot ceea ce există)?” (Coran 26:23)** pentru a influența audiența (publicul) fără a da prea multă atenție atitudinilor absurde ale lui Fir'aun, după prima întrebare.

Rolul mediei (presei) în povestea lui Musa (AS)

În aceeași poveste, observăm dorința profetului Musa (AS) de a influența oamenii în cel mai bun mod, atunci când îi spune lui Fir'aun: **„A răspuns (Musa): „Dar dacă eu ți-aș aduce un lucru ca dovadă limpede?”” (Coran 26:30).** Ce înseamnă aceasta? A fost magia, care era cel mai bun mijloc de a-i influența pe oameni în timpul profetului Musa (AS), deoarece am spus (exact ca rolul poezilor din perioada Profetului Muhammed (SAWS) sau rolul mediei din zile noastre).

De asemenea, vedem cum „grupul răului” (Fir'aun și soldații lui) se concentrează, de asemenea, asupra alimentării (hrănirii) opiniei publice. Allah (SWT) spune: **„Au zis ei (dregătorii lui Faraon): „Păsuiește-l pe el și pe fratele său și trimite prin orașe vestitori.”” (Coran 26:36).** Ei vor ca această confruntare să fie publică: **„Și li s-a zis oamenilor: „Sunteți voi adunați?”” (Coran 26:39).**

Profetul Ibrahim (AS) și dialogul propăvăduitor

În povestea profetului Ibrahim (AS) găsim un alt stil de dialog, pe care ne învață sura. El începe cu un dialog rațional în confruntarea lor spunând: „**Și le-a zis: „Oare vă aud ei când îi chemați. Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?”**” (Coran 26: 72-73). Deoarece răspunsul lor a fost slab, el le-a spus: „**A zis: „Și ați văzut voi aceea ce adorați? Voi și părinții voștri cei de demult?” Ei îmi sunt dușmani mie afară de Stăpânul lumilor.”** (Coran 26: 75-77).

Când profetul Ibrahim (AS) îl menționează pe Allah Cel Atotputernic și Îndurător, el detaliază prin menționarea atributelor lui Allah (SWT): „**Care m-a creat și El este Cel Care mă călăuzește, Care mă hrănește și-mi dă de băut, Iar când sunt bolnav, El mă tămăduiește, Care mă lasă să mor și apoi la viață mă trezește. Care nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecării.”** (Coran 26: 78-82).

Deoarece Coranul este miezul propăvăduirii profetilor, vedem că versetele care vorbesc despre Coran în sură, arată cum îi influențează pe oameni în mod considerabil. Încă de la început, citim cuvintele lui Allah (SWT): „**Acestea sunt versetele Cărții (Coranului) celei limpezi.”** (Coran 26:2).

La sfârșitul surei, și după poveștile profetilor (Pacea fie asupra lor!), Allah (SWT) spune: „**Într-o limbă arabă limpede.”** (Coran 26:195). Limbajul și retorica folosită ar trebui să fie potrivită cu mediul în care au trăit oamenii. Astfel, Allah (SWT) spune: „**De l-am fi pogorât Noi unui nearab. Și l-ar fi recitat el lor, nu ar fi crezut în el.”** (Coran 26: 198-199).

Versetele surei sunt foarte clare în călăuzirea musulmanilor și a propăvăduitorilor la calea lui Allah (SWT) pentru a folosi cele mai bune și clare mijloace de propăvăduire în orice timp și în orice loc.

Media dedicată pentru Allah (SWT)

Dragă frate musulman, atunci când citești sura Aș-Șua'ara, amintește-ți întotdeauna că media ar trebui să fie unul din mijloacele folosite în propăvăduire, ea nu ar trebui să fie folosită pentru a încuraja păcatele, tentațiile și adulterul; acesta este primul mesaj al surei pentru mass media. Cel de-al doilea este adresat întregii comunități (Ummah), în special chemătorilor la calea lui Allah (SWT), să folosească mijloacele cele mai influente atunci când se adresează oamenilor, iar atunci când vorbesc să aibă ca model dialogul remarcabil dintre trimișii lui Allah (SWT) și oamenii din neamul lor, așa cum s-a prezentat în sură.

Sura a fost numită Aș-Șu'ara pentru a folosi mijloacele cele mai bune în desfășurarea Da'wa-ului (Chemarea la Allah). În plus, sura avertizează împotriva folosirii mijloacelor cu două tăișuri (media fiind una dintre ele) în nesupunerea față de Allah. În schimb, ele ar trebui să fie folosite pentru a se supune Lui. Haideți să facem ca profeții Ibrahim (AS), Musa (AS) și Muhammed (SAWS) să fie un exemplu pentru noi în privința dialogului remarcabil și influent pe care l-au avut cu oamenii, în scopul călăuzirii lor.

Sura An-Neml (Sura Furnicilor)

Sura An-Neml este o sură mekkană. Ea urmează după sura Aş-Şu'ara atât în ordinea revelației cât și în ordinea din Coran. Este alcătuită din 93 de versete.

Sura perfecțiunii civilizației

Sura An-Neml vorbește despre perfecțiunea civilizației: ea evocă ideea că musulmanii ar trebui să aibă o civilizație puternică în domeniul științei, tehnologiei, militar și din punct de vedere al puterii materiale pentru a apăra și proteja religia lui Allah (SWT). Sura se adresează aceluiași grup care cred că Islamul constă numai în rugăciune, vărsarea de lacrimi (simbolizând supunerea și frica față de Allah) și recitarea Coranului. Aceste fapte sunt importante, dar ele trebuie asociate cu mijloacele care să le permită musulmanilor să guverneze lumea și să o conducă în conformitate cu metodologia lui Allah (SWT). Mai mult, perfecțiunea civilizației musulmanilor, progresul științific și tehnologic ajută la Da'wa (Chemarea la Allah) (încurajându-i pe oameni să îmbrățișeze Islamul). Da'wa produce un impact mult mai mare asupra oamenilor decât în situația în care musulmanii ar fi într-o stare de insucces (insuficiență). Pe scurt, sura spune comunității (Ummah) profetului Muhammed (SAWS), nu veți câștiga respectul altor națiuni și nici nu veți avea un rol de conducere, dacă nu aveți o civilizație perfectă și dacă nu prindeți din urmă stadiul (progresul) tehnicii și tehnologiei.

Astfel, observăm că fiecare sură coranică comunică un mesaj clar musulmanilor și ne arată cum sursele coranice sunt conectate între ele pentru a forma o structură integrală. După sura Aş-Şu'ara, care accentuează rolul pivot pe care-l joacă media, urmează sura An-Neml, care subliniază importanța perfecțiunii civilizației. Ambele surse servesc aceluiași scop, care este importanța perfecțiunii civilizației și folosirea tuturor mijloacelor din această lume (materiale și tehnologice) pentru ca musulmanii să atingă supremația și pentru a fi influenți în relația lor cu alte civilizații.

Instalarea succesului

Simbolul perfecțiunii civilizației în această sură este Suleiman (AS) (Solomon) și regatul său, care a combinat credința și succesul în viață. O astfel de fondare corespunde cu ceea ce este cunoscut în zilele noastre sub numele de companie multinațională, ea angajează diferite tipuri de creaturi: oameni, gini, păsări, furnici și animale. Haideți să luăm în considerare detaliile perfecțiunii civilizației din regatul lui Suleiman și cum povestea, în detaliile ei precise, tratează diferitele aspecte și dimensiuni ale perfecțiunii civilizației și ale succesului în viață.

1. Sublinierea importanței științei (cunoașterii, învățării)

„Noi le-am dat lui David și lui Solomon știință ...” (Coran 27:15). Nu există superioritate fără știință. Un student (elev) musulman nu poate sluji (fi de folos)

Islamului, decât dacă el/ea a avut succes în studiile lui/ei la școală și la universitate, pentru că aceasta este esența Islamului. „... și au zis ei: **„Mărire lui Allah care ne-a ales pe noi înaintea multora dintre robii Săi credincioși”**” (Coran 27:15). Cu ce i-a ales pe ei? Cu știință, desigur, și El le-a dat lor, de asemenea, încă o altă favoare, care este recunoașterea valorii grației (favorii) științei și mulțumirea Lui Allah (SWT) pentru aceasta. Națiunea a cărei studenți trișează în luarea examenelor și obținerea gradelor și a certificatelor de licență (masterat, doctorat, etc.) nu apreciază valoarea științei, ea nu poate fi reînviată niciodată și nu poate concura cu alte națiuni.

2. Transmiterea generațiilor succesive

„Și Solomon l-a moștenit pe David...” (Coran 27:16) astfel încât succesul să nu fie restrâns la o anumită generație. El, mai degrabă, ar trebui moștenit și păstrat de generațiile succesive pentru a garanta persistența superiorității și compilația experiențelor din cadrul fondării.

3. Cunoașterea limbilor (mai multor limbi)

„...a zis: „O, voi oameni! Noi am fost învățați graiul păsărilor...”” (Coran 27:16). Cunoașterea limbilor străine ușurează comunicarea și interacțiunea cu alții din alte civilizații.

4. Abundența potențialului:

„... și ni s-a dat nouă din toate lucrurile. Acesta este harul cel limpede.” (Coran 27:16). Regatul lui Suleiman (AS) a garantat resurse umane și naturale și a făcut tot posibilul să le păstreze (să le apere) și să le dezvolte.

5. Administrare pricepută – management bun

„Și au fost adunate la Solomon oștile sale de gini...” (Coran 27:17). Marele regat al lui Solomon, a fost mai degrabă, o companie multinațională sau o companie „multi-creaturi”. Toate creaturile sunt **„... de gini, de oameni și de păsări și au fost ele aranjate în cete.”** (Coran 27:17). Era alcătuită din oameni, gini, păsări, animale și multe alte creaturi. Aceasta denotă numărul imens și varietatea unor asemenea soldați. Organizarea exactă și descrierea postului reiese clar din cuvintele lui Allah (SWT): **„și au fost ele aranjate în cete.”** (Coran 27:17). Toate creaturile își îndeplinesc rolul lor, în concordanță cu aptitudinile și potențialul lor.

6. Pregătirea (Instruirea)

„ Și când au sosit ele din Valea Furnicilor... ” (Coran 27:19). Care este legătura dintre această călătorie la Valea Furnicilor și Suleiman (AS), soldații săi și porunca regatului său? O astfel de companie își instruieste personalul. Suleiman (AS) îi instruieste, îi duce în diferite locuri. Sfântul verset descrie o parte din instruirea lor. În timpul călătoriei lor, ei au ajuns la Valea Furnicilor, unde a avut loc dialogul dintre furnică și tovarășii ei: **„... a zis o furnică: „O, voi furnicilor! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și oștile sale, fără ca ei să-și dea seama!”**” (Coran 27:18).

7. Strictețe și fermitate

Sura înfățișează strictețea și fermitatea în relația cu membrii din instituția lui Suleiman (AS). Chemarea este făcută înainte de fiecare întâlnire. Versetul poate fi tradus astfel: „**Apoi a cercetat el păsările și a zis: „De ce nu văd eu pupăza? O fi ea dintre cei care sunt absenți? O voi pedepsi cu aspră caznă sau o voi înjunghia! Doar dacă îmi aduce ea dovadă deslușită!”**” (Coran 27:20,21). Suleiman (AS) nu a întrebat numai unde era pupăza, ci de asemenea, motivul absenței ei, care arată de fapt, cât de disciplinat era regatul. Pupăza este un soldat micuț; absența ei nu afectează de fapt puterea armatei, dar încalcă disciplina în regatul lui Suleiman (AS) și ar trebui să fie astfel muștrată cu strictețe.

Devotamentul membrilor față de misiune

Povestea lui Suleiman (AS) prezintă faptul că membrii regatului nu sunt mai puțin devotați misiunii lor decât față de regele lor. Pupăza a zburat din Palestina până în Yemen pentru a strânge informații despre un regat care adora soarele în locul lui Allah (SWT), ea a ieșit în fața regelui cu îndrăzneală și a spus: „**Eu am aflat ceea ce tu nu știi...**” (Coran 27:22), ea a studiat situația foarte bine și a adus informații exacte și adevărate: „**Îți aduc din Sebe’ o veste sigură**” (Coran 27:22), apoi a continuat discursul ei despre regatul pe care-l văzuse: „**Eu am aflat o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat. Am aflat-o prosternându-se împreună cu neamul ei dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la cale și nu sunt ei bine călăuziți!**” (Coran 27:23,24). Pupăza nu se comportă ca un angajat obișnuit; mai mult, ea a simțit că era responsabilă de misiunea companiei, de afacerile ei și de țelul ei. Ea s-a mirat plină de suferință și de invidie: „**Oare nu voiesc ei să-L adore pe Allah care face să iasă la iveală cele ascunse în ceruri și pre pământ și Care știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei?**” (Coran 27:25).

Apoi și-a adus aminte că spusese în legătură cu regina ceea ce poate fi tradus: „**Și ea are un tron minunat**”, astfel ea a adăugat repede: „**Allah! Nu este alt Dumnezeu afară de El, Stăpânul Tronului minunat!**” (Coran: 27:26). De am fi avut în comunitatea lui Muhammed (SAWS) o mie de pupeze ca cea a lui Suleiman (AS). O pupăză pozitivă (constructivă) în acțiunile ei, devotată națiunii ei și care simte responsabilitatea pe care o are față de ea.

Precizia în comunicarea informației

Versetele continuă să descrie dialogul plăcut dintre pupăză și Suleiman (AS): „**A zis: „Vom vedea, dacă tu spui adevărul ori de ești dintre cei care mint.”**” (Coran 27:27). Aceasta înseamnă că informația adusă a fost analizată și examinată, cu toate că pupăza i-a spus lui Suleiman (AS): „**Îți aduc din Sebe’ o veste sigură**” (Coran 27:22), dar reușita companie trebuie să cerceteze minuțios și să verifice validitatea informației înainte de a lua orice decizie. „**”** (Coran 27:28). Astfel, Suleiman (AS) i-a examinat pe oamenii din acel regat. Musulmanii ar trebui să învețe din regatul lui Suleiman (AS) ce înseamnă cu adevărat succesul, organizarea și știința.

Șura (consultația, sfătuirea) reprezintă pivotul succesului

Pe de altă parte, există un alt exemplu al succesului în regatul din Sebe'. Motivul succesului din acest regat îl reprezintă consultarea reginei cu oamenii; ea nu lua nici o decizie fără să-i consulte pe ei. Acest verset poate fi tradus astfel: „**A zis ea: „O, voi înalți dregători! Sfătuiți-mă în această privință căci eu nu hotărâsc în nici o treabă fără ca voi să fiți de față (pentru a mă sfătui)!”**” (Coran 27:32). Cu toate că, regina nu a îmbrățișat religia adevărată a lui Allah (SWT), ea a folosit un element important în domeniul administrației și managementului care este sfătuirea. Răspunsul lor a fost: „**Au zis ei: „Noi avem putere și avem tărie mare, însă porunca este la tine, așa că vezi ce poruncești!”**” (Coran 27:33). Spre deosebire de pupăza hotărâtă, care era exactă în judecata ei și în decizia ei privind cazul de față, armata din Sebe' era nesigură. Compară asta cu o armată în care un membru al ei spune: „**Eu am aflat ceea ce tu nu știi!”**” (Coran 27:22), ceea ce reprezintă esența sfătuirii și a victoriei, și o armată în care un membru spune: „**...însă porunca este la tine, așa că vezi ce poruncești!”**” (Coran 27:33).

Civilizație divină

Regina din Sebe' a vrut să cerceteze adevăratele intenții ale lui Suleiman (AS): „**Eu voi să le trimit lor un dar și voi aștepta să văd cu ce se întorc solii!”**” (Coran 27:35). Însă Suleiman (AS) a devenit furios și a spus: „**Când a venit (solia) la Solomon, a zis el: „Voiți voi să-mi sporiti averea, când ceea ce mi-a dat mie Allah este mai bun decât ceea ce v-a dat vouă?! Așadar bucurați-vă de darul vostru!”**” (Coran 27:36). El a început o misiune divină și el nu caută să strângă bogății. El nu a folosit mijloacele succesului și perfecțiunea civilizației pentru a asupra națiunile și pentru a jefui averile, ci el a vrut să le folosească pentru a transmite mesajul lui Allah (SWT) tuturor oamenilor.

Perfecțiunea tehnologică

Regatul lui Suleiman (AS) a avut o putere militară fără egal: „**Întoarceți-vă la ei! Și vom veni noi cu oștiri asupra lor, căroră nu le vor putea sta împotriva! Și-i vom alunga noi de acolo umiliți și vor fi ei rușinați.”**” (Coran 27:37). Versetul reflectă elementele perfecțiunii civilizației în care a excelat regatul lui Suleiman (AS), cum ar fi: managementul eficient și puternica putere militară. Există, de asemenea, un alt element important care a dus la uimirea reginei din Sebe' și la îmbrățișarea de către ea a Islamului.

Tronul ei a sosit înaintea ei

De îndată ce Suleiman (AS) a aflat că regina venea să negocieze cu el, le-a cerut soldaților săi, să-i aducă tronul ei: „**A zis el: „O, voi înalți dregători! Cine îmi va aduce mie tronul ei, înainte ca ei să vină la mine supuși?”**” (Coran 27:38). Un gin și un om de știință s-au întrecut în a-i aduce tronul pe cât de repede posibil. Un asemenea rege religios a stăpânit întregul pământ și a obținut supremația.

Când regina a sosit, a fost întrebată: „**Și când a venit ea, i s-a zis: „Așa este tronul tău?” Iar ea a răspuns: „Parcă ar fi el...”**” (Coran 27:42). Ea a răspuns într-un

mod diplomatic și ambiguu, astfel încât să nu pară că ea nu își recunoaște tronul, care arăta puțin diferit, și pentru a nu risca spunând că este al ei, și astfel să fie considerată o mincinoasă. Mirarea i-a afectat puternic inima și i-a redat în schimb pregătirea de a accepta Islamul.

Puterea științei a determinat-o să îmbrățișeze Islamul

Versetul 44 vine la sfârșitul poveștii lui Suleiman (AS) pentru a rezuma ideile principale și obiectivul ei: **„I s-a zis ei: „Intră în palat!” Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă și (și-a ridicat poalele), descoperindu-și pulpele.” (Coran 27:44).** Ea a procedat astfel, pentru că palatul a fost construit pe apă, iar intrarea lui a fost acoperită cu sticlă, așa că ea și-a ridicat poalele (fusteii), deoarece i-a fost teamă să nu se ude: **„Atunci, (Solomon) a zis: „Este un palat pardosit cu cristal.”” (Coran 27:44).** Datorită regatului lui Suleiman (AS), înzestrat cu priceperea tehnologică din acea perioadă, palatul lui fusese consolidat pe suprafața apei, iar intrarea lui fusese acoperită cu sticlă transparentă. Sticla era atât de transparentă (limpede), încât regina și-a ridicat fusta (sau rochia) ca să nu se ude. Uimită de asemenea capacități (talente) remarcabile și de perfecțiunea civilizației, regina a îmbrățișat Islamul: **„A zis ea: „Doamne, eu sunt nedreaptă față de mine însămi!” Eu mă supun împreună cu Solomon lui Allah, Stăpânul Lumilor!” (Coran 27:44).**

Faraon și civilizația perfectă

Chiar înainte de povestea lui Suleiman (AS), sura a descris pe scurt, de-a lungul a șapte versete, cum Faraon și oamenii lui au respins mesajul lui Musa (AS), pentru că Musa (AS) nu a posedat asemenea aspecte ale civilizației pe care le-a avut Suleiman (AS): **„Și când minunile Noastre li s-au arătat lor limpezi, au zis ei: „Aceasta este fermecătură învederată!”” (Coran 27:13).** Aceasta este pentru a accentua puterea influentă a dezvoltării și a științei, și a faptului că oamenii îi urmează pe cei care posedă știință și tehnologie.

Elementele civilizației perfecte

Ținta sublimă

Este evidentă cu claritate în cuvintele lui Suleiman (AS): **„... Doamne, îngăduie-mi mie să-Ți mulțumesc pentru harul pe care l-ai revărsat asupra mea și asupra părinților mei și să săvârșesc fapte bune de care Tu să fii mulțumit și ajută-mă pe mine să fiu – prin Îndurarea Ta – printre robii Tăi cei evlavioși!” (Coran 27:19).** Și în cuvintele lui: **„Aceasta este prin grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt mulțumitor sau nemulțumitor.” (Coran 27:40).** El l-a mulțumit lui Allah (SWT) pentru asemenea binecuvântări, folosindu-le pentru a răspândi credință pe pământ.

Știință

„Noi le-am dat lui David și lui Solomon știință și au zis ei...” (Coran 27:15). Deoarece nu există civilizație fără știință și fără perfecțiune științifică, și ceea ce este cel mai important, este percepția lor a valorii științei.

Stadiul tehnicii și tehnologiei

„I s-a zis ei: „Intră în palat!” Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă și (și-a ridicat poalele), descoperindu-și pulpele.” (Coran 27:44).

Puternică putere militară

„Întoarceți-vă la ei! Și vom veni noi cu oștiri asupra lor, cărora nu le vor putea sta împotriva! Și-i vom alunga noi de acolo umiliți și vor fi ei rușinați.” (Coran 27:37).

Simțirea responsabilității

Călătoria pupezei până la regatul din Sebe' de dragul chemării la Islam (Da'wa) este un exemplu perfect.

Dacă aruncăm o privire asupra elementelor anterioare, pe câte dintre ele le posedă națiunea noastră islamică? Aș dori să-i întreb pe cititorii Coranului: ce ați făcut pentru a construi o națiune reușită asemenea celei lui Suleiman (AS)?

Forța și puterea lui Allah (SWT) este întotdeauna superioară

Strălucirea Coranului, în prezentarea lui a elementelor civilizației perfecte, este foarte evidentă în sura An-Neml. Deși sura se concentrează pe mijloacele fundamentale și pe elementele succesului, ea folosește și miracole ca exemple: o pupăză care vorbește fluent și o furnică înțeleaptă, care-și sfătuiește tovarășii. Mai mult, cuvintele lui Suleiman (AS): **„Noi am fost învățați graiul păsărilor...” (Coran 27:16).** Spre sfârșitul surei Allah Atotputernicul spune: **„Și când se va apropia (Ziua de Apoi), le vom scoate Noi din pământ o vietate care le va vorbi lor, (spunându-le) că oamenii nu s-au încrezut în semnele Noastre.” (Coran 27:82).** Miracolele sunt menționate abundant în sură pentru ca oamenii să nu fie complet materialști în adoptarea mijloacelor progresului și a civilizației perfecte. Sura îi avertizează pe oameni să nu fie complet cuprinși de civilizație, uitând că numai Allah (SWT) oferă un asemenea succes și că există alte motive pentru dezvoltare, legate de credință și de nevăzut, altul decât cel pe care l-am întâlnit în sură.

Poate fi un alt dumnezeu alături de Allah (SWT)?

Sura se mută acum de la discutarea despre civilizația perfectă la manifestarea puterii lui Allah (SWT) în univers, pentru ca omul să nu fie ispitit de civilizație, să nu-și uite Dumnezeu și să nu trăiască o viață materialistă, lipsită de suflet ca în civilizația occidentală. Găsim versete minunate care se adresează călduros inimii și o trezesc din somnul ei pentru a-L cunoaște pe Stăpânul ei.

„Spune: „Laudă lui Allah și pace asupra robilor Săi pe care i-a ales! Allah este mai bun sau ceea ce voi Îi asociați?”” (Coran 27:59).

„Nu este El Cel Care a creat cerurile și pământul și v-a pogorât vouă apă din cer? Și cu ea Noi am făcut să răsară grădini minunate! (Astfel) nu v-ar fi fost vouă dat să faceți să răsară pomii lor! Este un alt dumnezeu afară de Allah? Nu! Însă ei sunt un neam care se abat!” (Coran 27:60).

Frumusețea și ordinea în crearea lumii depășește orice civilizație perfectă: „Nu este El Cel Care a făcut pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, i-a făcut munți neclătinători, și a pus o stavilă între cele două mări? Este un alt dumnezeu alături de Allah? Nu, însă cei mai mulți dintre ei nu știu!” (Coran 27:61).

Nu fii mândru de puterea și forța ta, omule: „Nu este El Cel care răspunde aceluia care este la nevoie, când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe pământ? Este un alt dumnezeu alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte!”(Coran 27:62).

„Nu este El Cel care vă călăuzește prin întunecimile uscatului și mării și Cel care trimite vânturile ca vestitori de bine înaintea îndurării Sale? Este alt dumnezeu alături de Allah? Allah Preamăritul este mai presus de ceea ce-I faceți voi ca asociați!” (Coran 27:63).

„Nu este El Cel Care a început creația omului și apoi îl va face din nou? Cel care vă dă din cer și de pe pământ cele trebuință traiului? Este un alt dumnezeu alături de Allah? Spune: „Aduceți dovada voastră dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!”” (Coran 27:64).

Astfel, echilibrul este stabilit între civilizația perfectă și credința în Allah (SWT), Stăpânul universului care are într-adevăr, puterea și autoritatea asupra oricărui lucru.

De ce a fost sura numită „Sura Furnicilor”?

Cu toate că furnicile au fost menționate în doar un singur verset, sura, care a abordat civilizația perfectă, a fost numită „An-Neml” (furnicile), de ce? Regatul furnicilor oferă un exemplu al civilizației perfecte într-o comunitate a insectelor, care posedă toate mijloacele de dezvoltare: construirea de depozite, organizarea armatei lor, precum și a ieșirilor și intrărilor. Ele folosesc chiar și sisteme centralizate de aer condiționat în locuințele lor. Este o comunitate organizată, care a depășit alte comunități prin știință și tehnologie și a devenit demnă de menționat în Coran ca un exemplu al civilizației perfecte.

Oamenii, de obicei, subestimează furnicile, astfel că Allah (SWT) le-a ales pe ele ca un exemplu și ne-a poruncit să le imităm. De fiecare dată când cineva citește sura își poate aminti cum această insectă micuță, slabă poate să realizeze un asemenea progres și să depășească multe insecte, în timp ce tu, musulmanule ai lăsat celelalte civilizații să te depășească?

Înțelepciunea furnicilor și pozitivitatea lor

În mod uimitor, versetul central al surei (versetul în care furnica se adresează tovarășilor ei) a conținut observații minunate despre civilizație, care pot fi învățate de la o mică furnică: **„Și când au sosit ele din Valea Furnicilor, a zis o furnică: „O, voi**

furnicilor! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și oștile sale, fără ca ei să-și dea seama!”” (Coran 27:18).

Furnica s-a adresat în mod hotărât tovarășilor ei și nu a fugit, cu toate că a riscat murind sub tălpile soldaților lui Suleiman (AS). Grijă pentru tovarășii ei a depășit frica ei pentru viața sa. Mai mult, discursul ei a conținut sugestii minunate referitoare la calitățile de conducere și management. Le-a spus mai întâi ce să facă, înainte de a-i avertiza împotriva pericolului, pentru ca ei să nu intre în panică (**intrați în casele voastre**), apoi ea a exprimat care este problema și tipul pericolului cu care urmau să se confrunte ca să nu îi strivească Suleiman (AS) și soldații săi (sub tălpile lor). Oamenii în momente de pericol nu gândesc, iar acest lucru cauzează multe accidente (stricăciuni). Astfel, liderul eficient trebuie să ofere soluția înainte de a descrie problema, pentru ca oamenii să-i înțeleagă instrucțiunile în timp ce sunt într-o stare calmă a minții de a accepta ordinele și de a le îndeplini.

Ea cunoștea, de asemenea, reputația lui Suleiman (AS), și i-a asigurat pe tovarășii ei că Suleiman (AS) și soldații lui nu ar putea să le facă niciodată vreun rău în mod intenționat „**fără ca ei să-și dea seama!**” (Coran 27:18). Din acest motiv a zâmbit Suleiman (AS) atunci când a auzit-o. Această furnică micuță este un bun exemplu de conducere în situații de urgență, care caracterizează civilizația perfectă.

Sura Al-Qasas (Sura poveștilor)

Aceasta este o sură mekkană, deși unele din versetele ei au fost revelate în timpul hijrei (emigrării Profetului Muhammed (SAWS) de la Mekke la Medine). Ea urmează după sura An-Neml atât în ordinea din Coran cât și în ordinea revelației. Este alcătuită din 88 de versete.

Momente importante

Unele din versetele surei au fost revelate atunci când Profetul (SAWS) emigra de la Mekke la Medine cu ochii înlăcrimați pentru că părăsea Mekke și spunea: „Allah știe că tu ești cea mai iubită țară de către inima mea, dacă oamenii tăi nu m-ar fi izgonit eu nu te-aș fi părăsit niciodată.”

În astfel de situații dificile, sura Al-Qasas a fost revelată pentru a-i da Profetului (SAWS) și credincioșilor importante îndrumări privind Da'wa.

Experiența unui profet

Subiectul principal al surei Al-Qasas îl reprezintă povestea lui Musa (AS) concentrându-se asupra anumitor aspecte ale poveștii lui: nașterea sa, aruncarea în râu, creșterea lui în palatul lui Faraon, părăsirea Egiptul și plecarea spre Medyen, căsătoria cu fiica lui Șu'aib (AS), întoarcerea lui pe pământurile natale după zece ani, victoria lui asupra Faraonului. Întreaga sură este un comentariu asupra tuturor acestor povești și asupra altei povești care este cea a lui Qaruun.

Merită să observăm faptul că sura Al-Qasas, spre deosebire de alte sure, este singura din Coran care se concentrează asupra vieții lui Musa (AS) departe de fiii lui Israel. Astfel, care este scopul acestei sure? Și care este legătura dintre evenimentele poveștii lui Musa și emigrarea Profetului Muhammed (SAWS)?

„...Căci Noi îl vom întoarce pe el la tine și-l vom face pe el (unul) dintre trimiși!” (Coran 28:7)

Sura se adresează Profetului Muhammed (SAWS) în timp ce părăsea Mekke asigurându-l că el se va întoarce la ea victorios, după părăsirea ei în secret. Există o analogie între promisiunea lui Allah (SWT) făcută mamei lui Musa (AS) în versetul care poate fi tradus astfel: **„...Căci Noi îl vom întoarce pe el la tine și-l vom face pe el (unul) dintre trimiși!” (Coran 28:7)** și promisiunea lui Allah (SWT) făcută Profetului Muhammed (SAWS): **„Acela care ți-a prescris Coranul te va aduce înapoi la locul unde (tu vrei) să te întorci. Spune: „Domnul meu știe mai bine cine vine cu călăuzirea și cine este în rătăcire răzvedită!”” (Coran 28:85).**

Povestea lui Musa (AS) începe de la versetul 7 cu promisiunea făcută de Allah (SWT) mamei lui Musa (AS), care a fost îndeplinită spre sfârșitul poveștii. Apoi urmează promisiunea făcută Profetului Muhammed (SAWS) că Allah îl va aduce pe el înapoi la Mekke victorios, cu toate că el a părăsit-o în secret, iar Allah (SWT) a folosit același cuvânt (a aduce înapoi) în promisiune, ca și cum El vrea să spună: Că El Cel Care a

îndeplinit promisiunea făcută lui Musa (AS) și mamei lui te va aduce înapoi la Mekke victorios.

Obiectivul surei este deci, să ai încredere în promisiunea lui Allah (SWT) și să fii foarte sigur că ea se va adevăra fără nici o îndoială, indiferent de cât durează sau cât de dificile sunt împrejurările.

O promisiune

Pe de o parte, Musa (AS) a părăsit Egiptul pentru o perioadă de opt ani la care se mai adaugă încă doi ani, deoarece s-a căsătorit cu fiica lui Șu'aib. Apoi, Șu'aib i-a spus lui: „**I-a zis lui: „Eu voiesc să-ți dau de nevastă una din aceste două copile ale mele, cu condiția să mă slujești opt ani. Iar de vei împlini zece, aceasta este de la tine, căci eu nu voiesc să te împovărez, ci mă vei afla pe mine – dacă va voi Allah – printre făcătorii de bine.”**” (Coran 28:27). În consecință, el s-a întors apoi în Egipt după zece ani. Pe de altă parte, Profetul Muhammed (SAWS) a cucerit Mekka în mod victorios după opt ani de la Hijra și misiunea Islamului a fost desăvârșită în al zecelea an. Ambele promisiuni sunt aceleași și au fost îndeplinite în exact același interval de timp, și în aceleași condiții dificile. Musa (AS) a părăsit Egiptul cu teamă, deoarece el a fost avertizat: „**Și a venit un bărbat de la capătul cetății, alergând, și a zis: „O, Moise! Cărmuitorii pun la cale să te omoare. Deci fugi (din cetate)! Eu îți sunt bun sfătuitor!”**” (Coran 28:20). Profetul Muhammed (SAWS) a părăsit Mekka în secret, noaptea, după ce necredincioșii au uneltit să-l omoare.

Astfel de incidente asemănătoare ridică o întrebare: Suntem noi cu adevărat siguri de victoria lui Allah (SWT)? Allah (SWT) ne-a promis că El ne va aduce victoria: „**Allah le-a făgăduit aceloră dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei urmași pe pământ, așa cum i-a făcut și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. „Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociat nimic!” Și aceia care vor mai fi necredincioși după aceasta, aceia sunt nelegiuți.”** (Coran 24:55). Este o promisiune printre multe alte promisiuni ale lui Allah (SWT) ca aceasta „**...Căci Noi îl vom întoarce pe el la tine”** (Coran 28:7) și ca „**Acela care ți-a prescriș Coranul te va aduce înapoi la locul unde (tu vrei) să te întorci...**” (Coran 28:85). Este o promisiune făcută de Allah (SWT) și va fi îndeplinită la fel ca cele menționate mai înainte (chiar dacă durează opt sau zece ani sau chiar mai mult). După citirea surei Al-Qasas avem cu adevărat încredere în faptul că Allah (SWT) ne va aduce victoria?

Prețul chemării la Islam (Da'wa)

Îndeplinirea promisiunii lui Allah (SWT) necesită multe sacrificii și mult efort din partea celui care face Da'wa (persoana care face Da'wa – Da'ia). Din acest motiv sura a scos în evidență schimbarea locului de Da'wa ca în povestea lui Musa (AS) și a Profetului (SAWS) care este clar în versetul: „**Și ei zic: „Dacă am urma călăuzirea cea bună împreună cu tine, am fi noi smulși din pământul nostru!”**” (Coran 28:57). Drumul Da'wa-ului nu este unul ușor, deoarece este plin de sacrificii și presupune părăsirea meleagurilor natale.

Dar în final există o victorie.

Voința lui Allah (SWT) și voința falsității

Omul poate învăța din sura Al-Qasas cum să aibă încredere în promisiunea făcută de Allah (SWT). În cel de-al treilea verset adresarea este făcută numai credincioșilor, deoarece ei sunt cei care cred în promisiunea lui Allah (SWT): „**Noi îți recităm în tot adevărul, din istoria lui Moise cu Faraon, pentru a preveni un neam (de oameni) care cred.**” (Coran 28:3). În ce de-al patrulea verset aflăm că Musa (AS) și cei care au crezut împreună cu el se aflau într-o situație dificilă exact ca Profetul Muhammed (SAWS): „**Faraon a devenit prea semeț pe pământ. A împărțit neamul lui în trepte și se purta cu trufie, slăbind o ceată dintre ei, măcelărindu-i pe fiii lor și lăsându-le în viață doar pe copilele lor. El era dintre făcătorii de stricăciune.**” (Coran 28:4).

Cuvinte puține descriind puterea lui Faraon și slăbiciunea fiilor lui Israel. Cu toate acestea, cel de-al cincilea verset aduce promisiunea făcută de Allah (SWT): „**Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea față de aceia care au fost socotiți slabi pe pământ și să-i facem pe ei pilde (de credință) și să-i facem pe ei moștenitori. Și să le dăm lor putere pe pământ și să le arătăm lui Faraon, lui Haman și oștenilor lor lucrurile de care lor le-a fost teamă (să nu se întâmple)**” (Coran 28:5,6)

Mama lui Musa (AS)

După versetele care descriu asuprirea lui Faraon și după versetele despre victoria promisă de Allah (SWT) al șaptelea verset spune: „**Și i-am revelat Noi mamei lui Moise: „Alăptează-l!”**” (Coran 28:7) ca și cum acest verset marchează începutul îndeplinirii promisiunii, cum?

După referirea la puterea și asuprirea lui Faraon și aluzia făcută la necesitatea de schimbare, sura se îndreaptă către o situație cu totul diferită: o mamă care își hrănește copilul, deci care este legătura? Acest lucru exprimă clar faptul că victoria începe de la mamele care își hrănesc copiii cu lapte și aderă la religie și la încrederea în promisiunea lui Allah (SWT). Ceea ce este minunat în legătură cu acest verset este faptul că el nu spune (iar dacă te temi pentru el, ascunde-l) sau (îmbrățișează-l) ci spune: „**...iar dacă te temi pentru el, aruncă-l în mare!...**” (Coran 28:7), s-a intenționat prin acest verset să i se spună „aruncă-l în mare și încrede-te în Allah (SWT)”, de ce? Deoarece El spune: „**... căci Noi îl vom întoarce pe el la tine și-l vom face pe el (unul) dintre trimiși!**” (Coran 28:7). Este povestea nașterii unei națiuni, care a început cu un copil aruncat în mare și cu încrederea unei mame în promisiunea lui Allah (SWT).

Rolul femeilor în apărarea religiei

Sura Al-Qasas subliniază rolul femeilor în aducerea victoriei pentru religie. Principalele figuri exemplare din sură care l-au ajutat pe Musa (AS) să își îndeplinească rolul au fost patru femei: prima a fost mama lui Musa (AS): „**Și i-am revelat Noi mamei lui Moise**” (Coran 28:7) care l-a protejat pe Musa (AS) prin comportamentul ei ce a rezultat din adâncă ei credință în promisiunea lui Allah (SWT). Apoi a fost sora lui Musa (AS): „**Și i-a zis ea surorii lui: „Urmărește-l!” Și a privit ea la el de la distanță, fără ca ei să-și dea seama. Și astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea să se**

bucure și să nu fie mâhnită și pentru ca să știe că făgăduința lui Allah este adevărată. Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.” (Coran 28:11,13). Ea a fost sora care l-a adus pe Musa (AS) înapoi la mama lui. A treia femeie a fost soția lui Faraon: **„Și a zis soția lui Faraon: „(Acest copil) va fi o bucurie pentru mine și pentru tine! Nu-l ucideți! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu!” ” (Coran 28:9).** A patra femeie a fost fiica lui Șu’alb cu care s-a căsătorit: **„Tatăl meu te cheamă să-ți dea o răsplată pentru că ne-ai adăpat nouă (turma).” (Coran 28:25).** Ea a fost întocmai cea care i-a sugerat tatălui ei această idee: **„A zis una dintre ele: „Tată, Ia-l cu simbrie (angajează-l cu un salariu), căci cel mai bun pe care-l poți lua cu simbrie este cel puternic și vrednic de încredere!”” (Coran 28: 26).**

Aceste patru femei au jucat un rol principal în viața lui Musa (AS) cu ajutorul lui Allah Atotputernicul.

În mod similar, în viața Profetului Muhammed (SAWS) femeile au jucat un rol semnificativ precum: Khadige (RA) care l-a sprijinit pe Profetul Muhammed (SAWS) cu banii și dragostea ei; Umm Seleme, Aișe (RA) și celelalte mame ale credincioșilor; să o menționăm pe Sumeyye prima martiră din Islam, Fatima – fiica Profetului Muhammed (SAWS) și profesoara tuturor femeilor. Deci, este clar cum viețile celor doi profeti sunt foarte asemănătoare. Unele incidente sunt chiar apropiate întâmplărilor din zilele noastre. Toate acestea exprimă același înțeles: „Musulmanii au încredere în promisiunea lui Allah (SWT)”.

Îndeplinirea promisiunii

Sura Al-Qasas conține șapte promisiuni făcute de Allah (SWT) după cum urmează: Allah (SWT) spune: **„Și i-am revelat Noi mamei lui Moise: „Alăptează-l! Iar dacă te temi pentru el, aruncă-l în mare! Și nu-ți fie teamă și nu fi mâhnită, căci Noi îl vom întoarce pe el la tine și-l vom face pe el (unul) dintre trimiși!”” (Coran 28:7).** Acest verset conține două promisiuni: (Noi îl vom întoarce pe el la tine) și (și-l vom face pe el unul dintre trimiși). Prima promisiune a fost îndeplinită așa cum reiese din versetul: **„Și astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea să se bucure și să nu fie mâhnită și pentru ca să știe că făgăduința lui Allah este adevărată. Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.” (Coran 28:13).** Aceasta este pentru a o asigura pe mama lui Musa (AS), pe Profetul Muhammed (SAWS), pe tine, pe mine și pe întreaga națiune a Islamului că Allah (SWT) nu dă greș niciodată în îndeplinirea promisiunilor Sale și că religia Lui va fi întotdeauna victorioasă, fără îndoială. Dar unde sunt aceia care se vor sacrifica și vor acționa asemenea mamei lui Musa (AS) și Profetului (SAWS) pentru a aduce victoria acestei religii?

A doua promisiune (**Și-l vom face pe el unul dintre trimiși**) a fost îndeplinită așa cum s-a menționat în versetul cu numărul 30: **„Și când a ajuns la el, a fost strigat din partea dreaptă a văii, dinspre pomul din locul binecuvântat: „O, Moise! Eu sunt Allah, Stăpânul lumilor!”” (Coran 28:30).** Allah (SWT) oferă o garanție atunci când spune: **„...astfel încât ei să nu ajungă la voi” (Coran 28:35)** și promisiunea Lui a fost îndeplinită: **„Însă Noi i-am prins pe el și pe oștenii lui și i-am aruncat pe ei în mare. Privește, deci, care este sfârșitul nelegiuitorilor!” (Coran 28:40)**

Observăm că există întotdeauna o durată lungă sau scurtă de timp între promisiune și îndeplinirea ei: poate fi o durată de zece sau patruzeci de ani conform voinței lui Allah (SWT).

Edhanul (strigarea la rugăciune) suveranității în ziua cuceririi Mekkăi

Allah (SWT) i-a promis Profetului Muhammed (SAWS) că el va cuceri Mekka și El și-a îndeplinit promisiunea, iar Profetul Muhammed (SAWS) s-a întors la Mekke. Bilal (RA) a chemat la Rugăciune (Edhanul), idolii au fost distruși, iar companionii au continuat să repete cuvintele lui Allah (SWT): „**Spune: „A venit Adevărul și a pierit deșertăciunea!” Deșertăciunea este sortită să piară!” (Coran 17:81) și „Noi ți-am dat ție o biruință răzvădită” (Coran 48:1).**

Promisiunea lui Allah (SWT) în legătură cu înfrângerea persanilor și a romanilor a fost îndeplinită așa cum El Însuși spune: „**Allah le-a făgăduit aceloră dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei urmași pe pământ, așa cum i-a făcut urmași și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. „Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic!”” (Coran 24:55).**

Ammar ibn Yasir

Promisiunea divină a fost îndeplinită în cel de-al cincilea verset: „**Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea față de aceia care au fost socotiți slabi pe pământ și să-i facem pe ei pilde (de credință) și să-i facem pe ei moștenitori.” (Coran 28:5)** nu doar pentru fiii lui Israel ci, de asemenea, a fost îndeplinită pentru un mare companion care este Ammar ibn Yasir (RA). Atunci când Omar ibn Al-Khattab (RA) l-a numit pe Ammar ibn Yasir (RA) ca conducător în Iraq și a trimis împreună cu el un ajutor. Cu toate că Ammar era incompetent pentru acest post, el a fost numit în acest post pentru o lună întreagă, apoi Omar (RA) l-a adus înapoi la Medine. Atunci când Omar (RA) a fost întrebat de ce l-a ales pe Ammar, el a răspuns: „În Cartea lui Allah (SWT) am găsit că toate promisiunile lui Allah au fost îndeplinite pentru noi și pentru întreaga națiune a lui Muhammed (SAWS) și am citit promisiunea lui Allah (SWT): „**Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea față de aceia care au fost socotiți slabi pe pământ și să-i facem pe ei pilde (de credință) și să-i facem pe ei moștenitori.” (Coran 28:5)** și tu Ammar ești unul dintre acei oameni slabi și am vrut ca oamenii să vadă cum este îndeplinită promisiunea lui Allah (SWT); așa că du-te, te-am numit conducător în Iraq pentru o lună pentru ca oamenii să poată vedea cum se adeverește promisiunea lui Allah (SWT).”

Suraqa ibn Malik și brățările lui Chosroe

Încrederea Profetului Muhammed (SAWS) în promisiunea lui Allah (SWT) a fost de asemenea foarte evidentă în timpul emigrării (Hijra). Când Profetul Muhammed (SAWS) fusese urmărit și Suraqa l-a urmat pentru a-l omorî sau pentru a-l captura cu scopul de a câștiga recompensa oferită de Quraișiți (100 de cămile). Cu toate acestea, de fiecare dată când încerca să se apropie de Profetul Muhammed (SAWS) cădea de pe cal, cu toate că era un cavaler strălucit. Suraqa a spus: „Am înțeles atunci că era un om

protejat”, ceea ce înseamnă că era ceva care-l ocrotea. El a cerut pace și a spus: „Am vrut să te prind pe tine Muhammed, dar nu am putut și am vrut să câștig recompensa, așa că dă-mi ceva (care să poată compensa pierderea recompensei). Profetul Muhammed (SAWS) i-a promis lui Suraqa că îi va da, și într-o zi va primi brățile lui Chosroe și i-a cerut lui Abu Bekr să-i scrie lui Suraqa pe un răvaș o notă care să-i garanteze dreptul. De ce nu i-a promis că-i va da o recoltă de curmale sau o sumă de bani? De ce brățile lui Chosroe? Este vorba despre încrederea Profetului Muhammed (SAWS) în promisiunea lui Allah (SWT).

Suraqa a păstrat răvașul până în perioada califatului lui Omar ibnul-Khattab (RA). Atunci Persia fusese cucerită și musulmanii i-au luat comorile lui Chosroe și le-au adus la moschee. Omar (RA) s-a suit la amvon și a spus: „Unde este Suraqa?” și iată că apare un om bătrân care spune: „Da, emir al credincioșilor”, la care Omar (RA) a spus: „Iată, acestea sunt brățile lui Chosroe promisiunea pe care ți-a făcută Profetul (SAWS) atunci când era în viață.” Întreaga moschee a izbucnit în plâns și, și-au întors privirile către casa Profetului (SAWS) care a fost sincer în ceea ce a promis. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui Muhammed. Așa că, o voi musulmani, aveți încredere în promisiunea lui Allah (SWT) așa cum a avut Profetul (SAWS) vostru.

Allah mi-a arătat mie pământul

Așa cum i-a promis lui Suraqa brățile lui Chosroe, el ne-a promis nouă și ne-a spus că Allah i-a arătat lui pământul și că el poate să vadă că suveranitatea comunității lui va domni. Sura Al-Qasas ne spune cum să îndeplinim acest lucru: **„Această Casă de Veci o facem Noi pentru aceia care nu voiesc fală pe pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul (bun) este al acelor care au frică.” (Coran 28:83).** Aceia care merită să domnească pe pământ și să conducă umanitatea sunt aceia care nu caută fală sau stricăciune. „Sfârșitul (bun) este al acelor care au frică” înseamnă că victoria este doar pentru cei drepecți.

Qaruun a fost fălos

Versetul **„Această Casă de Veci o facem Noi pentru aceia care nu voiesc fală pe pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul (bun) este al acelor care au frică.” (Coran 28:83)** a venit pentru a comenta asupra poveștii lui Qaruun, pentru a arăta că puterea și superioritatea lui Qaruun a rezultat în fală și stricăciune, astfel că sfârșitul lui a fost acela că el a fost înghițit de pământ: **„Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nici o ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah și nu a fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.” (Coran 28:81).**

Sura vorbește despre îndeplinirea promisiunii lui Allah (SWT) pentru adevărații dreptcredincioși (fiii lui Israel, mama lui Musa și Musa (AS)) **„aceia care nu voiesc fală pe pământ, nici stricăciune” (Coran 28:83)**, de aceea povestea lui Qaruun a venit ca un exemplu pentru aceia care nu au intenționat fala sau stricăciunea pe pământ și pentru a ne avertiza pe noi împotriva lor.

Numele suriei

De ce i s-a dat suriei acest nume? Cuvântul „qasas” din punct de vedere lingvistic înseamnă urmarea unui lucru până la sfârșit ca în cuvintele lui Allah (SWT): „**Și i-a zis ea surorii lui: „Urmărește-l!”” (Coran 28:11)** care înseamnă urmărirea știrilor în legătură cu el, iar în versetul „**Și când a venit (Moise) la el și i-a istorisit povestea” (Coran 28:25)** care înseamnă că el a istorisit povestea de la A la Z.

Sura a fost numită astfel pentru a ne arăta că dacă am urma evenimentele până la sfârșit am găsi că toate se sfârșesc cu îndeplinirea promisiunilor lui Allah (SWT) și că finalul este bun pentru dreptcredincioși. Problema unor oameni este aceea că ei nu urmăresc povestea, ei văd doar un singur lanț în lupta dintre bine și rău, care este înfrângerea binelui și cred că promisiunea lui Allah (SWT) nu va fi îndeplinită. Astfel, de acum înainte, de fiecare dată când vei da peste cuvântul „qasas” amintește-ți de sfârșitul poveștilor din această sfântă sură și amintește-ți că promisiunea lui Allah în legătură cu victoria se va adevăra fără îndoială, indiferent de cât de mult durează.

